

Onsdag den 13. januar 2016 (D)

1

37. møde

Onsdag den 13. januar 2016 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid). (Se nedenfor).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Udskydelse af retten til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus, skærpelse af reglerne om tidsbegrænset opholdstilladelse, skærpelse af reglerne om inddragelse af flygtninges opholdstilladelse, m.v.).

Af udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg).
(Fremsættelse 10.12.2015).

1) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S)

Vil ministeren oplyse, om det fortsat er et provenu på 1,9 mia. kr. før tilbageløb, der skal findes på boligydelsen, når det udsatte forslag til foråret skal forhandles på ny?

(Spm. nr. S 451, skr. begr. Medspørger: Peter Hummelgaard Thomsen (S)).

2) Til udenrigsministeren af:

Nick Hækkerup (S)

Mener udenrigsministeren, at det er en naturlig del af opgaveporteføljen for en udenrigsminister at have løbende og tæt kontakt med sin svenske kollega i en situation, hvor der foretages ekstraordinære tiltag på landenes fælles grænse, og hvad er omfanget af den kontakt, der har været de seneste måneder?

(Spm. nr. S 445).

3) Til udenrigsministeren af:

Nick Hækkerup (S)

Mener udenrigsministeren, at det er en naturlig del af opgaveporteføljen for en udenrigsminister at have løbende og tæt kontakt med sin tyske kollega i en situation, hvor der foretages ekstraordinære tiltag på landenes fælles grænse, og hvad er omfanget af den kontakt, der har været de seneste måneder?

(Spm. nr. S 446).

4) Til kulturministeren af:

Morten Marinus (DF)

Hvordan kan ministeren være med til at sikre, som ministeren har opfordret til, at DR af egen drift sætter fokus på nogle af udviklingstendenserne og får færre kanaler, flytter dele af produktionen ud af

København, får en mere afbalanceret ordning i forhold til de skrevne medier og en mere klar beskrivelse af, hvad der er public service? (Spm. nr. S 293 (omtrykt)).

5) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Mattias Tesfaye (S)

Hvad vil regeringen gøre, for at de mange flygtninge og migranter, der bliver afvist i forsøget på at komme til Sverige, ikke ender i Danmark uden at have et lovligt ophold her?

(Spm. nr. S 437).

6) Til social- og indenrigsministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S)

Hvad er ministerens holdning til, at Kolding Kommune undlader at tilbagebetale sygedagpenge til borgere, der har fået medhold ved Højesteret i, at det ikke var lovligt at fratage dem deres sygedagpenge med tilbagevirkende kraft?

(Spm. nr. S 443).

7) Til justitsministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S)

Hvordan forholder ministeren sig til, at Trafikstyrelsens anmeldelse af taxikonceptet Uber i november 2014 endnu ikke har ført til, at der er rejst tiltale mod Uber?

(Spm. nr. S 190 (omtrykt)).

8) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Vil ministeren tilkendegive sin og regeringens holdning til forslaget fra en samlet blå blok i 2014, der nu også støttes af Socialdemokratiet, om, at rockere og bandemedlemmer ikke skal omfattes af reglerne om prøveløsladelse og ikke kun sidde to tredjedele af straffen i fængsel, men skal afsone hele straffen bag tremmer?

(Spm. nr. S 449, skr. begr.).

9) Til justitsministeren af:

Mattias Tesfaye (S)

Hvordan kan konsekvenserne af den danske beslutning om at indføre styrket grænsekontrol ved den dansk-tyske grænse komme bag på regeringen i en sådan grad, at der ikke kan udføres normale politiopgaver i landets politikredse, som statsministeren konstaterede på sit pressemøde den 4. januar 2016, når regeringen har kendt til flygtningeudfordringerne gennem flere måneder, ligesom Sveriges planer om at lukke grænserne har været offentlige gennem længere tid?

(Spm. nr. S 450).

10) Til justitsministeren af:

Jesper Petersen (S)

Havde ministeren ikke overblik over beredskabet, da han den 4. januar 2016 udtalte, at der konstant er 200 betjente indsat til at kontrollere grænserne, men hvor det senere viste sig, at der alene er tale om 200 betjente i døgnnet?

(Spm. nr. S 452).

11) Til justitsministeren af:

Jesper Petersen (S)

Vil justitsministeren, henset til at ministeren den 4. januar 2016 korrigerede integrationsministeren, som påstod, at personer fra forsvarret skal foretage grænsekontrollen – men man må forstå på justitsministeren, at forsvarret alene skal bistå med bevogtningsopgaver i teltlejre – forklare, hvordan denne misforståelse er opstået? (Spm. nr. S 453).

12) Til sundheds- og ældreministeren af:

Jeppe Jakobsen (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at diabetespatienter i Region Sjælland nægtes behandling med glukosesensorer med begrundelsen, at behandlingsformen er for dyr? (Spm. nr. S 436).

13) Til sundheds- og ældreministeren af:

Pernille Schnoor (S)

Hvordan vil ministeren forklare, at regeringens ældremilliard er tilført kommunerne med den betingelse, at den ikke må bruges på områder, der er blevet udsat for nedskæringer, som det f.eks. er tilfældet i Rudersdal Kommune, der har fået tilføjet 12,7 mio. kr., der ikke må bruges på områder udsat for nedskæringer? (Spm. nr. S 454).

14) Til skatteministeren af:

Jens Joel (S)

Hvad kan ministeren oplyse om regeringens skatte- og byrdestop og de deraf følgende muligheder for at ændre energiafgifter, der eksempelvis står i vejen for elektrificering, introduktion af store varmpumper og brug af overskudsvarme? (Spm. nr. S 448 (omtrykt)).

15) Til beskæftigelsesministeren af:

Yildiz Akdogan (S)

Hvordan vil ministeren sørge for, at den fjerdedel af kontanthjælpsmodtagerne, der er psykisk syge, og hvoraf kun 8 pct. er jobparate, ikke bare bliver yderligere marginaliseret af regeringens kontanthjælpsloft? (Spm. nr. S 455).

16) Til beskæftigelsesministeren af:

Yildiz Akdogan (S)

Hvordan vil ministeren forhindre, at andelen af psykisk syge hjemløse stiger som konsekvens af regeringens sænkning af ydelserne med kontanthjælpsloftet og samtidige afskaffelse af billig bolig-loven, der vil gøre det sværere at finde en billig bolig i f.eks. København? (Spm. nr. S 458).

17) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Jens Joel (S)

Hvad kan ministeren oplyse om størrelsen af den offentlige støtte til EUDP i årene 2017-2019 i forhold til 2015? (Spm. nr. S 447).

I dag er der følgende anmeldelser:

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Lovforslag nr. L 99 (Forslag til lov om ændring af toldloven, momsloven, opkrævningsloven og lov om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder. (Ændringer som følge af forordning om EU-toldkodeksen)).

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

Lovforslag nr. L 100 (Forslag til lov om ændring af lov om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser m.v. (internationale børnebortførelser). (Øget fleksibilitet i anvendelsen af retshjælpsordningen i børnebortførelsessager)).

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Lovforslag nr. L 101 (Forslag til lov om ændring af byggeloven. (Indførelse af certificeringsordning for dokumentation af tekniske forhold, undtagelse af udlejningsejendomme for byggeskadeforsikring m.v.)) og

Lovforslag nr. L 102 (Forslag til lov om ændring af lov om letbane på Ring 3, lov om Metroselskabet I/S og Udviklingsselskabet By & Havn I/S og lov om trafikselskaber). (Anlæg af letbanen på Ring 3, særlig regulering i anlægsperioden m.v.)).

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Lovforslag nr. L 103 (Forslag til lov om betalingskonti).

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 53 (Forslag til folketingsbeslutning om studenterkørsel).

Henning Hyllested (EL) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 14 (Hvad kan ministrene oplyse om taxitjenesten Uber, herunder hvilke initiativer regeringen agter at tage for at komme den ulovlige taxikørsel til livs, som Uber organiserer og Ubers chauffører udfører?).

Alex Ahrendtsen (DF) og Morten Marinus (DF):

Forespørgsel nr. F 15 (Hvad agter regeringen at gøre for at sikre den danske aftalelicens og ikkeoffentlig finansiering af dansk film i lyset af EU's planer for det digitale indre marked?).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Udenrigsministeren (Kristian Jensen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Sikkerhedspolitisk redegørelse 2015. (Redegørelse nr. R 8).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Mødet er åbnet.

Redegørelsen vil komme til forhandling torsdag den 28. januar 2016.

Kl. 13:04

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det første spørgsmål er til finansministeren af hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet.

Kl. 13:02

Spm. nr. S 451

1) Til finansministeren af:

Benny Engelbrecht (S) (medspørger: **Peter Hummelgaard Thomsen** (S)):

Vil ministeren oplyse, om det fortsat er et provenu på 1,9 mia. kr. før tilbageløb, der skal findes på boligydelsen, når det udsatte forslag til foråret skal forhandles på ny?

Skriftlig begrundelse

Den boligydelsespakke, som var en del af finanslovsaftalen, gav et varigt provenu før tilbageløb på 1,9 mia. kr.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:02

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Vil ministeren oplyse, om det fortsat er et provenu på 1,9 mia. kr. før tilbageløb, der skal findes på boligydelsen, når det udsatte forslag til foråret skal forhandles på ny?

Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:02

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Tak for spørgsmålet om boligydelsespakken. Vi blev enige med aftalepartierne bag finansloven om en boligydelsespakke, og det skal ses i sammenhæng med, at udgifterne til boligydelse har været stigende over en årrække og i dag udgør 10 mia. kr. Udgifterne er steget med 13 pct. siden 2001, mens de gennemsnitlige udbetalinger er steget med 28 pct., og det skyldes bl.a. en række gunstige særregler.

Der har samtidig været rejst en række spørgsmål om boligydelsespakken, og vi blev derfor enige med aftalepartierne bag finansloven om at give os tid til at svare på alle spørgsmålene og kigge på emnet en gang til. Boligydellespakken ville have styrket de offentlige finanser med 90 mio. kr. i 2016 stigende til 480 mio. kr. i 2020. Konkret er det aftalt med parterne, at der indbudgetteres en negativ budgetregulering med et ændringsforslag til finansloven 2016, der svarer til provenuet for boligydelsespakken. Det betyder også, at der ikke er disponeret penge, der ikke er fundet finansiering til på nuværende tidspunkt.

Vi er ligeledes enige med aftalepartierne om, at vi søger at finde det manglende provenu inden for boligydelsesområdet, og det gør vi her til foråret på baggrund af et oplæg fra regeringen. Aftalen om præcisering af finanslovsaftalen for 2016 er en aftale mellem regeringen og finanslovsparterne, og den står vi selvfølgelig ved, og jeg vil derfor gerne understrege, at finansloven er fuldt finansieret.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:04

Benny Engelbrecht (S):

Jeg synes, at det er en rigtig god idé, at man giver sig selv tid til at besvare de spørgsmål, der måtte være rejst. Det er jo så også derfor, at jeg kan undre mig en lille smule over, at finansministeren ikke blot svarer på det spørgsmål, som jeg har stillet, nemlig om det er sådan, at aftalepartierne er enige om, at det provenu, der skal findes i forbindelse med den aftale, som man må forstå der skal indgås i dette forår – hvornår det så end måtte blive – er præcis de beløb, som finansministeren også ridser op, altså 90 mio. kr. i 2016, 480 mio. kr. i overslagsårene, og så, hvis man regner den fulde virkning af den aftale, der oprindeligt blev indgået, altså et provenu på 1,9 mia. kr. varigt før tilbageløb.

Det er i og for sig ganske enkelt. Man kan jo svare: Ja, det er det, vi er blevet enige med hinanden om at finde, eller man kan sige: Nej, det er ikke det, vi er blevet enige om, det er et andet provenu, der skal findes. Det kunne egentlig være meget interessant, synes jeg, at få det afklaret, ikke mindst set i lyset af den debat, der har været i kongeriget om det spørgsmål. Jeg ved godt, at der er mange andre ting, som også i mellemtiden har fyldt vores bevidsthed i Danmark, alt fra optælling af flagstænger, til hvorvidt hr. Anders Samuelsen vil presse regeringen til at udskrive valg, men det er jo ikke det, det her handler om. Det her er jo et spørgsmål om boligydelsespakken, som jeg tror at mange pensionister er optaget af, og derfor er mit spørgsmål: Skal man finde det provenu, som finansministeren indikerer, når man sætter sig til forhandlingsbordet senere i foråret?

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:06

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Tak for det. Jeg vil gerne gentage mit svar fra før: Boligydellespakken ville have styrket de offentlige finanser med 90 mio. kr. i 2016, stigende til 480 mio. kr. i 2020. Konkret er det aftalt med parterne, at der indbudgetteres en negativ budgetregulering med et ændringsforslag til finansloven 2016, der svarer til provenuet fra boligydelsespakken. Vi er dermed enige med aftalepartierne bag finansloven for 2016 om, at vi finder det manglende provenu, og at vi søger at finde provenuet inden for boligydelsesområdet. Jeg kan desuden oplyse, at det varige provenu af boligydelsespakken vil afhænge af den konkrete udformning af en ordning, og den kender vi selvfølgelig ikke på nuværende tidspunkt.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det spørgeren, hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:07

Benny Engelbrecht (S):

Tak for det samme svar igen. Det var så ikke det, jeg spurgte om. Altså, mit spørgsmål er: Er man enige om at finde det samme provenu, ja eller nej?

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

- Kl. 13:07
- Finansministeren** (Claus Hjort Frederiksen):
Så vil jeg gentage for tredje gang – og jeg gentager det selvfølgelig gerne: Boligydelsespakken ville have styrket de offentlige finanser med 90 mio. kr. i 2016, stigende til 480 mio. kr. i 2020. Konkret er det aftalt med parterne, at der indbudgetteres en negativ budgetregulering med de her beløb, og vi er dermed enige med aftalepartierne bag finansloven om, at vi finder det manglende provenu, og at vi søger at finde provenuet inden for boligydelsesområdet.
- Kl. 13:07
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Tak. Og så er der en medspørger, værsgo.
- Kl. 13:07
- Peter Hummelgaard Thomsen** (S):
Tak for det. Med fare for at få gentaget svaret for tredje gang – nå, fjerde gang, ja, undskyld, det er rigtigt – gør det det ikke nødvendigvis bedre. Det, som vi forsøger at finde svar på, hr. minister, er jo, at der er foretaget nogle dispositioner på finansloven. Man har jo allerede i finanspolitikken taget højde for en varig effekt og varig besparelse på 1,9 mia. kr. – alt muligt lang tid ud i fremtiden. Hvis vi glemmer en kort stund, hvad det er, man har aftalt, der skal laves af negativ budgetregulering i 2016, så er det, vi ønsker svar på, om man stadig væk er enige om at foretage besparelser på netop boligydelse med en varig effekt på 1,9 mia. kr.
- Kl. 13:08
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.
- Kl. 13:08
- Finansministeren** (Claus Hjort Frederiksen):
Jeg vil nødig trætte dem, der hører på det her, for nu er det så fjerde gang, jeg får det samme spørgsmål, og derfor bliver det også fjerde gang, jeg giver det samme svar: Boligydelsespakken ville have styrket de offentlige finanser med 90 mio. kr. i 2016, stigende til 480 mio. kr. i 2020. For de beløb har vi lavet en negativ budgetregulering, og det betyder, at vi sammen med aftalepartierne bag finansloven vil finde det manglende provenu, og at vi søger at finde det inden for boligydelsesområdet. Så det vil sige, at ambitionen er, at vi finder det her inden for boligydelsesområdet.
- Kl. 13:09
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Så det medspørgeren.
- Kl. 13:09
- Peter Hummelgaard Thomsen** (S):
Så gælder mit spørgsmål jo, hvad der rækker ud over 2016 og 2017. Er aftaleparterne stadig væk enige om det, man med finansministerens eget sprog kalder at styrke de offentlige finanser med 1,9 mia. kr. på den lange bane, nemlig ved at skære i pensionisternes boligydelse? Er man stadig væk indstillet på det på den lange bane?
- Kl. 13:09
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.
- Kl. 13:09
- Finansministeren** (Claus Hjort Frederiksen):
Det, finanslovsaftalen handler om, går jo frem til 2020, og vi er enige om at finde en løsning på de her problemer inden for boligydelsesområdet. Det er jo det, jeg prøver at sige – nu er det så femte gang.
- Kl. 13:10
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det hovedspørgeren, hr. Benny Engelbrecht, for sidste gang. Værsgo.
- Kl. 13:10
- Benny Engelbrecht** (S):
Det var vel strengt taget sjette gang, ministeren sagde det, men, nuvel, det ændrer jo ikke på, at når man har lyttet til debatten om pensionisternes boligydelse, må man også bare sige, at der har været forskellige tolkninger af den aftale, man indgik i december, kort tid før vi tredjebehandlede finansloven. Og når der er forskellige udlægninger fra henholdsvis Liberal Alliances leder og Dansk Folkepartis leder, er det meget naturligt at spørge – og nu ved jeg godt, at vi får det samme svar en gang til, men alligevel: Er aftalen, at man skal finde det samme provenu, som var udgangspunktet, blot i en anden sammensætning?
- Kl. 13:11
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren for sidste gang.
- Kl. 13:11
- Finansministeren** (Claus Hjort Frederiksen):
Ja, det er jo det, vi har aftalt, altså at vi skal prøve at finde pengene inden for boligydelsespakken med de tal, jeg nævnte: 90 mio. kr. stigende til 480 mio. kr. i 2020. Om det så er syvende gang eller ottende gang, må det jo være det.
- Kl. 13:11
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Så er spørgsmålet afsluttet.
Det næste spørgsmål er til udenrigsministeren af hr. Nick Hækkerup.
- Kl. 13:11
- Spm. nr. S 445**
2) Til udenrigsministeren af:
Nick Hækkerup (S):
Mener udenrigsministeren, at det er en naturlig del af opgaveporteføljen for en udenrigsminister at have løbende og tæt kontakt med sin svenske kollega i en situation, hvor der foretages ekstraordinære tiltag på landenes fælles grænse, og hvad er omfanget af den kontakt, der har været de seneste måneder?
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for at læse spørgsmålet op.
- Kl. 13:11
- Nick Hækkerup** (S):
Tak. Mener udenrigsministeren, at det er en naturlig del af opgaveporteføljen for en udenrigsminister at have løbende og tæt kontakt med sin svenske kollega i en situation, hvor der foretages ekstraordinære tiltag på landenes fælles grænse, og hvad er omfanget af den kontakt, der har været de seneste måneder?
- Kl. 13:11
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Så er det ministeren. Værsgo.
- Kl. 13:11
- Udenrigsministeren** (Kristian Jensen):
Tak for spørgsmålet. Det er sådan, at jeg synes, det er en del af enhver udenrigsministers opgaver at have en tæt og løbende kontakt med nabolandene og dermed med deres udenrigsministre, særlig når

man står i sådan en situation, som vi gør lige nu, hvor Sverige har valgt at tage et ekstraordinært skridt i form af at indføre grænsekontrol. Og det betyder, at jeg har haft en række løbende drøftelser. Nogle af dem har været uformelle i forbindelse med andre møder, men hvis jeg skal tage og nævne sådan de væsentligste, så havde jeg allerede den 30. juni, da jeg tiltrådte, den første drøftelse med min svenske kollega om grænsekontrol og regeringens syn på det.

Jeg drøftede det med de baltiske og nordiske ministre, da der den 2. september 2015 var nordisk-baltisk ministermøde her i København. Jeg havde det på mødet den 14. december i Bruxelles, hvor vi havde en særlig nordisk morgenmad og drøftede de initiativer, som Sverige på daværende tidspunkt havde taget, i form af at foreslå, planlægge og gennemføre den grænsekontrol, vi nu ser.

Jeg har så efterfølgende haft en række forskellige kontakter, også via ambassader, til regeringskontorer for at få spurgt ind til den mere sådanne faktuelle del af det plus som sagt de løbende drøftelser. Når vi er mødtes i forskellige bilaterale fora, det være sig alt fra FN's Generalforsamling til Nordisk Råd i Reykjavik, så er det her emner, som vi har taget op og drøftet.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:13

Nick Hækkerup (S):

Tak. Så efter ministerens egen opfattelse må man sige, at man har gjort, hvad man kunne – lyder det som om – på de indre linjer, i den indre kontakt. Der er så det andet element i det, nemlig hvordan kontakten har været fremstillet, hvordan relationen har været fremstillet i den ydre virkelighed, altså den, som vi andre har kunnet se i medierne, den, vi har kunnet følge med i, osv. Hvad er ministerens vurdering af det billede, som er blevet tegnet over for os, offentligheden, af den kontakt, der har været, og den dialog, der har været med svenskerne? Har den efter ministerens opfattelse været på en rigtig, relevant, god måde, som er egnet til ikke at eskalere konflikten, men sikre, at vi når et niveau, hvor der forhåbentlig kan findes løsninger?

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:14

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Nu er det sådan, at jeg tror, man godt kan være gode venner, selv om man ikke bliver enige. Det er i hvert fald sådan med mange af mine gode venner, at vi stadig væk er gode venner, selv om jeg ikke er enig med dem. Det betyder jo også, at vi kan være gode venner med vores svenske broderfolk, selv om vi ikke er enige med dem, og selv om vi er uenige med dem i, hvorledes de har besluttet at foretage grænsekontrol. Derfor vil jeg egentlig bare tillade mig at citere den svenske justits- og migrationsminister, Morgan Johansson, der til Berlingske den 7. januar udtaler, at »forholdet mellem Sverige og Danmark er godt. ... Vi har en god dialog«. Jeg er helt enig med Morgan Johansson.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 13:15

Nick Hækkerup (S):

Mener ministeren, at den udlægning ikke bare dækker ministerens egen dialog, men også f.eks. ministerens partikolleger og andre folk, som jo har været aktive i at bedømme og beskrive, hvordan man op-

fatter den svenske indsats i sagen? Har den fremstilling efter ministerens opfattelse også været fremmede for den gode relation mellem broderfolkene?

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:15

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Jeg faldt på et tidspunkt over et slogan, der lød, at alle kunne have gjort det anderledes og mange kunne have gjort det bedre, men nu gjorde jeg det sådan her. Det dækker vel på den måde også, at alle kunne have haft en anderledes dialog. Og der er garanteret også nogle i hele verden, der kunne have gjort det endnu bedre. Men jeg synes faktisk, regeringen har gjort det rigtige og gjort det rigtig godt i dialog med Sverige. Og jeg tror faktisk, der er nogle af mine kollegaer, f.eks. integrationsministeren, der har haft en meget tættere dialog med Morgan Johansson, end jeg har. Jeg tror kun, jeg har haft en høflighedsudveksling af synspunkter med ham på et tidspunkt.

Når du derfor spørger, om vi fra regeringens side har haft en god dialog med svenskerne, så vil jeg sige, at det mener jeg faktisk vi har. Vi er ikke blevet enige, og det skyldes, at de har truffet en beslutning, vi ikke har kunnet hindre dem i at træffe. Det ærgrer mig rigtig, rigtig meget, men det må vi nu engang tage til efterretning.

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Vi skal lige huske tiltaleformen i henhold til forretningsordenen.
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:16

Nick Hækkerup (S):

Ja, jeg følte mig også lidt usikker dér, da det der »du« kom ind.

Så man kan sige, at ministeren er af den opfattelse, at i det her tilfælde, i relationen til Sverige, har der ikke været anvendt, hvad ministeren selv tidligere har beskrevet som megafondiplomati.

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:16

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Jeg kan forsikre hr. Nick Hækkerup om, at vi ikke har anvendt megafondiplomati. Vi har anvendt et meget aktivt diplomati bestående af både kontakter på ministerniveau, kontakter via ambassaden og kontakter via rejsende delegationer, f.eks. den delegation, der tog af sted til Sverige den 15. december, og som var ledet af departementschefen i Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet og med deltagelse fra en lang række andre ministerier. Der har vi haft en meget aktiv dialog med Sverige om at få dem til at genoverveje den beslutning eller i hvert fald få dem til at forstå rækkevidden af den beslutning, de var undervejs til at træffe.

Vi har haft en meget god dialog, men selv de bedste dialoger kan nogle gange falde ud på den måde, at man ikke bliver enige.

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgsmålet er sluttet.

Der er et nyt spørgsmål til udenrigsministeren, også af hr. Nick Hækkerup, Socialdemokratiet.

Kl. 13:17

Spm. nr. S 446

3) Til udenrigsministeren af:

Nick Hækkerup (S):

Mener udenrigsministeren, at det er en naturlig del af opgaveporteføljen for en udenrigsminister at have løbende og tæt kontakt med sin tyske kollega i en situation, hvor der foretages ekstraordinære tiltag på landenes fælles grænse, og hvad er omfanget af den kontakt, der har været de seneste måneder?

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for en begrundelse.

Nick Hækkerup (S):

Tak. Spørgsmålet lyder som følger: Mener ministeren, at det er en naturlig del af opgaveporteføljen for en udenrigsminister at have løbende og tæt kontakt med sin tyske kollega i en situation, hvor der foretages ekstraordinære tiltag på landenes fælles grænse, og hvad er omfanget af den kontakt, der har været de seneste måneder?

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:17

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Her vil nogle få en lille deja-vu-oplevelse. Hvis man ikke er opmærksom på forskellen på Sverige og Tyskland, vil det lyde meget ens i forhold til besvarelsen af det foregående spørgsmål. For ja, jeg mener, det er vigtigt for en udenrigsminister at have tæt kontakt til sine nabolande og det i særlig grad, når der er ved at ske ting, som er afgørende i forhold til grænsehindre og transport mellem landene.

Derfor har jeg allerede den 30. juni i min tiltrædelsessamtale med den tyske udenrigsminister nævnt regeringens syn på grænsekontrol. Jeg har den 18. november haft en dialog med den tyske europaminister, Michael Roth, her i København, hvor vi bl.a. drøftede migrations- og flygtningeudfordringen som et hovedtema i vores drøftelser. På rådsmødet den 14. december havde jeg en bilateral samtale med den tyske udenrigsminister, hvor jeg orienterede ham om de overvejelser, den danske regering havde, set i lyset af den svenske regerings planer om at indføre grænsekontrol. Og på dagen, den 4. januar, hvor Danmark på grund af Sveriges beslutning valgte at indføre grænsekontrol, var det sådan, at jeg havde en telefonsamtale med den tyske udenrigsminister, hvor jeg ud over at ønske ham tillykke med fødselsdagen også orienterede ham om de beslutninger, Danmark var nødt til at træffe i lyset af den svenske grænsekontrol.

Nu nævner jeg igen bare højdepunkterne, for at nævne alle de bilaterale samtaler, vi har haft undervejs, ville være for lang en oplæsning, og mange af dem har haft mange forskellige emner. Men alle har haft et eller andet emne og en drøftelse om, hvad vi gør i Europa omkring migrations- og flygtningeudfordringen, som vi står midt i.

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:19

Nick Hækkerup (S):

Tak. Jeg er sådan set enig med ministeren i hans indledende bemærkninger om, at der er forskel på Sverige og Tyskland, og det er da også rigtig, rigtig godt, at vi har en udenrigsminister, der har konstateret det.

Der var en situation, hvor vi kom med de nye danske grænseforanstaltninger. Ministeren siger selv, at der var – sådan forstår jeg det – en tæt dialog op til, sådan at tyskerne var velorienteret om, hvad det var, vi ville gøre. Vil ministeren løfte lidt af sløret for, hvad den

tyske reaktion på de danske foranstaltninger i den dialog, der var, var?

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:20

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Det var kort sagt ærgrelse og forståelse; ærgrelse over, at der blev indført kontrol på grænsen, og forståelse for, at i den situation, vi var blevet bragt i med den svenske beslutning, var vi nødt til at reagere.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:20

Nick Hækkerup (S):

Så man kan sige, sådan som jeg forstår det på ministeren, at den tyske relation har været noget mere gnidningsløs, end den svenske relation har været, hvad angår de spørgsmål af samme karakter, som vi bevæger os omkring i dag.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:21

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Min opgave har jo ikke været at drøfte detaljerne i, hvad virkningerne af forskellige måder at indrette sig på ville være, og hvordan det ville få betydning for Øresundstrafikken eller for færgefarten mellem Danmark og Tyskland. Den har andre ressortministre haft. Jeg vil sige, at på det niveau, hvor jeg har haft drøftelserne, har der været en god og åben dialog både med Sverige og med Tyskland om, hvad vi i fællesskab gør for at håndtere den flygtningesituation, der er. Jeg synes, det er helt naturligt, at når nu udenrigsministre snakker sammen, har vi også snakket om, hvad vi gør for så at sige at få sat en stopper for strømmen i det hele taget, altså få en løsning omkring Syrien. Det har betydet, at det har været det, som en del af vores dialog også har handlet om.

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:21

Nick Hækkerup (S):

Jeg ved godt, at det er kort tid, for vi kigger på en uges tid, men har der så i det forløb efter vores foranstaltninger på grænsen til Tyskland også været snak om og en dialog om, hvordan det fungerer, og hvordan man kan sikre, at det her initiativ ikke har utilsigtede og negative virkninger?

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo. Det er det sidste svar fra ministeren.

Kl. 13:22

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Der er løbende en dialog mellem den danske ambassadør og de relevante tyske ministerier. Der er på mandag et møde blandt udenrigsministre i Bruxelles, hvor jeg naturligvis også vil tage en snak med den tyske kollega for at høre, hvordan deres oplevelse af den her situation er set fra tysk side. Så jeg synes egentlig, vi har fulgt ganske

udmærket op på det. Det er klart, at Tyskland står i en situation, hvor de også er et land, der er berørt rigtig meget af flygtningestrømmene og migrationsstrømmene op igennem Europa, og jeg skal ikke gøre mig til dommer over, hvilke overvejelser det her får tyskerne til at gøre sig, hvad angår dem selv, og hvad det giver anledning til. Men det tror jeg jeg kan blive klogere på på mandag.

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til kulturministeren af hr. Morten Marinus, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:23

Spm. nr. S 293 (omtrykt)

4) Til kulturministeren af:

Morten Marinus (DF):

Hvordan kan ministeren være med til at sikre, som ministeren har opfordret til, at DR af egen drift sætter fokus på nogle af udviklingstendenserne og får færre kanaler, flytter dele af produktionen ud af København, får en mere afbalanceret ordning i forhold til de skrevne medier og en mere klar beskrivelse af, hvad der er public service?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til en begrundelse.

Kl. 13:23

Morten Marinus (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Hvordan kan ministeren være med til at sikre, som ministeren har opfordret til, at DR af egen drift sætter fokus på nogle af de udviklingstendenser og får færre kanaler, får flyttet dele af produktionen ud af København og får en mere afbalanceret ordning i forhold til de skrevne medier og en mere klar beskrivelse af, hvad der er public service?

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:23

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Tak for spørgsmålet. Det korte svar er: Jeg gør, hvad jeg kan. Jeg er godt i gang, og jeg arbejder videre, men som spørgeren ved, er der jo en medieaftale, som jeg selvfølgelig skal respektere. Det er derfor, som spørgeren også har opfattet, at jeg især har talt for, at DR af egen drift skulle tage fat i nogle af de indvendinger, der er fra forskellige side, imod DR's måde at køre tingene på i øjeblikket.

Der er jo for det første forholdet til dagspressen, hvor DR er meget, meget stor, og hvor jeg har samlet partnerne omkring det samme bord, og hvor jeg har håb om, at man kan finde ud af et eller andet, som kan forlige parterne eller i hvert fald øge deres gensidige forståelse. Men det er ikke så let, som det lyder, for det er svært at bebrejde DR, at de har netnyheder, men det, som dagspressen mener, er, at DR skulle koncentrere sig om sine udsendelser og så lade sine udsendelser præge det, der er på nettet, i stedet for at lege avis. Men det afviser DR, og det er der så en fortløbende dialog om.

Der er også forholdet til kommercielle aktører som cirkusfolk og filmproducenter osv. På det punkt har jeg også haft et dialogmøde. Og så som eksempel på, at disse dialogmøder ikke bare er ord, der hænger i luften og ikke fører til noget, vil jeg da lige nævne, at DR jo altså nu har nedlagt DR Booking, som var et irritationsmoment. Man har udlagt mere produktion – man behøver jo ikke selv producere alting, man kan lægge det ud til andre producenter – man har nedsat priserne for arkivklip ganske kraftigt og har i øvrigt en række forslag til samarbejdsprojekter med de private aktører. Og så vil jeg

lige til sidst fortælle, at der i lørdags var et meget langt interview med Danmarks Radios formand, Michael Christiansen, som åbent erklærede, at han godt forstod kritikken, når det gælder det såkaldte københavneri i DR, og han var meget opmærksom på, at det skulle man gøre noget ved, så Danmarks Radio for alvor bliver hele Danmarks radio.

Så jeg synes ikke, det har været resultatløst.

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:26

Morten Marinus (DF):

Jeg takker for ministerens svar i første omgang. Så kan vi jo håbe, at Danmarks Radio vil lytte til det råd, ministeren er kommet med. Det er også et råd, som Dansk Folkeparti har givet dem mange gange, og jeg kan jo håbe på, at vi ved at gentage det her i dag måske kan sætte en kraft i gang, sådan at DR faktisk også tænker over, hvad det er, de bør og skal gøre inden for nærmeste fremtid, når nu ministeren ikke kan gøre noget direkte for at sikre det, der er nævnt i spørgsmålet.

Men er det ikke korrekt, at DR jo, inden det medieforlig, vi har nu, udløber, sagtens selv kan komme med f.eks. en ny kanalstrategi, som betyder færre tv-kanaler? DR har jo selv været ude at sige, at de er klar til at drosle ned på en af børne- og ungdomskanalerne. Det synes vi i Dansk Folkeparti måske ikke er helt nok. DR burde måske udvise lidt mere ansvar og tidsfornemmelse i forhold til, hvordan fremtiden tegner for flow-tv. Kunne ministeren ikke også godt forestille sig eller tænke sig, at DR, lang tid inden vi skal til at forhandle et nyt medieforlig, kommer med en ny kanalstrategi, der omhandler langt færre tv-flowkanaler fra Danmarks Radios side, og i givet fald, har ministeren så et bud på et antal, vi skal ned på?

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:27

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Mit råd til DR på de adskillige møder, vi har haft, har hele tiden været: Lad nu være med at bruge medieaftalen som et skjold. For hvis man gør det og ikke flytter sig, hober indvendingerne og anklagepunkterne sig jo op, og det bliver lige præcis omkring næste valgkamp, at man så skal indgå en ny medieaftale. Så kommer DR til at indgå i næste valgkamp, og det tror jeg i og for sig hverken spørgeren eller jeg har så meget imod, men det synes jeg at DR skulle holde sig for god til. Så derfor bør de af sig selv tage alle disse ting alvorligt. Derfor var det dejligt at høre DR's formand være ret så åben i lørdags i det lange radiointerview.

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:28

Morten Marinus (DF):

Der er mange ting at tage fat på, når det drejer sig om Danmarks Radio. Hvis vi kigger til udlandet, er BBC i øjeblikket i gang med sådan en gennemgang af deres public service, både i forhold til finansiering og public service-grundlaget generelt: Hvad mener man om public service, og hvad skal det indeholde?

Mener ministeren, at Danmarks Radio på tilsvarende vis bør have sådan en undersøgelse, som de har i Storbritannien, så man kan bruge nogle af de erfaringer, som de lige nu høster ovre hos BBC?

Kl. 13:29

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:29

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil først og fremmest orientere mig i den britiske undersøgelse, ligesom jeg har orienteret mig i den norske debat og meldingen fra det norske Storting, der, så vidt jeg husker, havde en overskrift med et eller andet med mangfold, som betyder mangfoldighed. Det er jo lige præcis det, der risikerer at blive problemet med Danmarks Radio, altså at man i forhold til de øvrige medier i landet bliver for lidt mangfoldighed og for stor mediekoncentration. Og det skal vi tage meget alvorligt.

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Sidste spørgsmål til spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:29

Morten Marinus (DF):

Danmarks Radio fører sig jo frem og siger, at de er Danmarks største public service-virksomhed. Det betyder selvfølgelig, at de har nogle forpligtelser, de skal leve op til. Det er jo nedskrevet i både medieforliget og i en kontrakt med Danmarks Radio. Det kan somme tider være svært at vurdere, om de lever op til de aftaler, og det kunne være godt at få med i en undersøgelse.

Men angående økonomien vil jeg sige, at hvis man får færre tv-kanaler, bør licensen så ikke sættes ned, så DR også kommer til at spare, ligesom andre offentlige institutioner skal spare i de her tider?

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Sidste svar fra ministeren, værsgo.

Kl. 13:30

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Jeg har jo sagt, at jeg synes, at licensen bør have en nedadgående tendens i de kommende år. Og det kan jo så ses i sammenhæng med, at Danmarks Radio sender adskillige ting, som måske lige så godt kunne sendes på kommercielle kanaler. Til gengæld synes jeg altså, der er noget godt ved Danmarks Radio, og at man har Radiosymfoniorkesteret og Pige-koret osv. Så det, at vi har en stor, national radiostation, som er så alsidig, er der også noget godt ved, og det synes jeg ikke vi behøver at ødelægge.

I øvrigt efterlyser jeg stadig et nyt ord for public service. Nordmændene siger allmenkrinkingasting. Det kan vi ikke bruge, men spørgeren er velkommen til at komme med et forslag.

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det, og spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til udlændinge-, integrations- og boligministeren af hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet.

Kl. 13:31

Spm. nr. S 437

5) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Mattias Tesfaye (S):

Hvad vil regeringen gøre, for at de mange flygtninge og migranter, der bliver afvist i forsøget på at komme til Sverige, ikke ender i Danmark uden at have et lovligt ophold her?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Hvad vil regeringen gøre, for at de mange flygtninge og migranter, der bliver afvist i forsøget på at komme til Sverige, ikke ender i Danmark uden at have et lovligt ophold her?

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:31

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Mange tak for det meget relevante spørgsmål. Europa står jo over for en alvorlig flygtninge- og migrantkrise, og det smitter jo netop af, som man også fornemmer i spørgerens spørgsmål, på Danmark.

Flere europæiske lande har jo derfor også strammet op omkring deres grænser. Det er sådan, at Norge og Sverige jo som bekendt har indført midlertidig grænsekontrol, og samtidig med det har Norge indført et krav om transportøransvar, og det samme har Sverige den 4. januar. I december krævede Finland, at Finnlines skulle kontrollere visum for rejsende med færger fra Tyskland, og oven i det er der også kommet krav om tjek af pas og id-kontrol.

Formålet med alle de tiltag er selvfølgelig at afskære flygtninge uden pas og billedlegitimation fra at søge asyl. Det er jo i en situation, hvor mange er presset, og hvor landene selvfølgelig ønsker færre asylansøgere.

Når vi så ser på Danmark, ser vi, at vi som bekendt ligger som et geografisk brohoved, kan man sige, fra Europa til Skandinavien. Med andre ord er det sådan, at når de andre nordiske lande forsøger at sætte en prop i ved deres grænser, kan det på baggrund deraf give nogle konsekvenser for os i Danmark. Det kan medføre, at flere flygtninge og migranter stoppes på deres rejse nordpå, og selv om de reelt ikke ønsker at opholde sig i Danmark, vil de komme til det, og vi vil kunne komme i en situation, hvor vi ikke vil kunne opretholde ro og orden.

Det kan vi selvfølgelig ikke tillade, og derfor var det sådan, at vi den 4. januar indførte midlertidig kontrol ved den dansk-tyske grænse, og jeg har også netop meddelt, at vi forlænger den grænsekontrol, som vi indførte den 4. januar. I første omgang er det i 20 dage og på samme niveau, som det har været hidtil, altså med stikprøvekontrol.

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:33

Mattias Tesfaye (S):

Tak for svaret. Årsagen til, at jeg spørger, er, at der i sidste uge var historier fremme i dagspressen om, at – og jeg citerer – politiet lader illegale indvandrere gå fri, og at Venstres udlændingeordfører, Marcus Knuth, i den forbindelse sagde: Vores politik om ikke at opfordre folk på gennemrejse til at søge asyl i Danmark er uændret.

Det var også en politik, Socialdemokraterne bakkede op om efter situationen i september. Men forudsætningen for den politik var jo, at Øresund var åben. Nu er Øresund så halvlukket, og vi risikerer at stå i den situation, at nogle kommer forbi den danske stikprøvekontrol ved den dansk-tyske grænse, men ikke kommer forbi transportøransvaret ved den dansk-svenske grænse, og dermed risikerer hovedstadsområdet at blive endestation for en del af migrantstrømmen op igennem Europa.

Vi, der bor i hovedstadsområdet, er selvfølgelig lidt bekymrede over, at folk kan opholde sig uden noget lovligt ophold, og at politiet med opbakning fra regeringen accepterer, at de hverken skal søge

asyl eller udvises af landet, men at de sådan set kan opholde sig, indtil den næste gummibåd afgår over Øresund. Og det duer jo ikke.

Så det, jeg vil spørge om, er, om ikke regeringen er indstillet på at ændre den politik, der blev fastlagt i september, da den blev fastlagt med nogle andre forudsætninger, end der gælder nu.

Kl. 13:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:35

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Det er bestemt ikke med opbakning fra regeringens side, hvis der skulle opholde sig nogen illegalt i Danmark – tværtimod. Det er jo derfor, vi nu har indført stikprøvekontrollen ved den dansk-tyske grænse. Så er det korrekt, at der kan komme nogle igennem, for det er jo netop stikprøver, så alle ikke bliver tjekket.

Men jeg vil sige, at der ikke er noget, der tyder på hverken opbobningstendenser eller andet for øjeblikket, men jeg kan også garantere, at vi selvfølgelig holder meget, meget nøje øje med det, og at vi vil afmåle vores grænsekontrol alt efter den situation, som vi står i. Derfor kan jeg jo heller ikke i dag sige, om der eventuelt vil blive opskaleret i forhold til grænsekontrollen og i sidste ende måske også indført et transportøransvar.

Men som det ser ud lige nu, vil jeg mene, at den grænsekontrol, som vi nu viderefører, er fuldt proportional med den situation, vi står i.

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 13:36

Mattias Tesfaye (S):

Tak for svaret. Det, som interesserer mig i den her forbindelse, er ikke så meget det, som sker ved den dansk-tyske grænse, men mere, hvad der sker i Københavns Lufthavn og på færgelejet i Helsingør, når det svenske transportøransvar betyder, at folk ikke får lov til at komme til Sverige. Jeg står her med et citat af Richard Østerlund La Cour, som er fra politiet, og som siger: »Vi kontakter ikke enkeltpersoner, der bliver afvist, fordi vi har valgt en mere overordnet strategi, der handler om at sikre, at der er ro på alle trafikale knudepunkter«. Det er jo en strategi, der ligger fuldstændig i forlængelse af det, som regeringen – med Socialdemokratiets opbakning – sagde i september. Integrationsministeren selv er citeret for at have sagt: »Vi ønsker ikke at lægge kvinder og børn i håndjern for at tvinge dem til at få taget fingeraftryk«. Det var i forbindelse med et interview om, hvordan Danmark kunne fungere som transitland.

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det ministeren. Værsgo.

Kl. 13:37

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Altså, jeg kan igen garantere for, at vi holder meget, meget skarpt øje med lige præcis det her felt, for vi skal jo ikke bringe os selv i en situation, hvor der er tendenser til ophobning af illegale indvandrere i Danmark. Og man bliver jo nødt til at forholde sig til, hvad det netop er, der sker ved den dansk-tyske grænse, for også at kunne forholde sig til, hvad det er, der sker i Øresundsregionen. For når vi nu har indført en midlertidig grænsekontrol via stikprøver, er det jo, fordi vi ønsker at holde styr på situationen. Og i og med vi ikke kan se tendenser til ophobning af flygtninge og migranter i f.eks. hovedstadsområdet, er der i hvert fald noget, der tyder på, at det virker. Om det

er grænsekontrollen alene, eller om det er det, at der også er andre tiltag rundt omkring i europæiske lande, og at man måske sidder og afventer i Tyskland eller andre steder, er meget svært at sige. Men jeg kan sige, at der er en meget tæt dialog med de øvrige EU-lande også om det her.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.

Kl. 13:38

Mattias Tesfaye (S):

Kilder siger, at der opholder sig 300.000 mennesker i Tyskland, som ikke er registreret. Det er jo naivt at tro, at der ikke også opholder sig et antal i Danmark. Og eftersom det svenske transportøransvar er mere effektivt end den danske stikprøvekontrol, må det tal alt andet lige være stigende. Så det korte af det lange er: Er der ikke behov for et signal fra regeringen til dansk politi om, at dem, der bliver afvist i Helsingør eller i Københavns Lufthavn, enten får at vide, at de skal søge asyl, eller bliver udvist af landet, i stedet for at de får lov til at tage metroen ind til København og dingle rundt herinde, uden at nogen ved, hvem de er?

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til det sidste svar fra ministeren.

Kl. 13:39

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Det korte af det lange er, at vi holder meget, meget skarpt øje med situationen, og at der selvfølgelig vil tilgå politiet de signaler, der skal tilgå dem, og i det efter min mening jo også rette tidsmæssige perspektiv. Så der bliver holdt meget skarpt øje med det, og det tror jeg er i alles interesse. Og jeg hører sådan set også kun, at der er opbakning fra Socialdemokraternes side til at gøre det.

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til social- og indenrigsministeren af hr. Christian Rabjerg Madsen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:39

Spm. nr. S 443

6) Til social- og indenrigsministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S):

Hvad er ministerens holdning til, at Kolding Kommune undlader at tilbagebetale sygedagpenge til borgere, der har fået medhold ved Højesteret i, at det ikke var lovligt at fratage dem deres sygedagpenge med tilbagevirkende kraft?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:39

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det. Hvad er ministerens holdning til, at Kolding Kommune undlader at tilbagebetale sygedagpenge til borgere, der har fået medhold ved Højesteret i, at det ikke var lovligt at fratage dem deres sygedagpenge med tilbagevirkende kraft?

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:39

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

Lad mig starte med at sige, at jeg faktisk er helt enig med spørgeren i, at en kommune jo skal rette sig efter domstolenes afgørelser. Når Højesteret har afsagt en dom, jamen så skal den efterleves.

Ud fra de oplysninger, som jeg er i besiddelse af, forholder det sig også præcis sådan, at Kolding Kommune efterlever Højesterets dom i forhold til den konkrete borger, som dommen gælder. Det, som Kolding Kommunes arbejdsmarkedsudvalg har taget stilling til, vedrører spørgsmålet om, hvilke forpligtelser kommunen har som følge af dommen til at genoptage andre lignende sager. Og her har kommunens arbejdsmarkedsudvalg, ud fra de oplysninger, jeg er i besiddelse af, indstillet, at man skal genoptage alle sager, som kommunen har kendskab til på nuværende tidspunkt, og afvise de krav, som er forældede efter forældelseslovens almindelige frist på 3 år.

Jeg har så noteret mig, at borgmester Jørn Pedersen i går, den 12. januar, i pressen har udtalt, at han vil have undersøgt lovligheden af arbejdsmarkedsudvalgets indstilling yderligere, inden han sammen med økonomiudvalget træffer en beslutning. Derfor vil jeg også hermed kunne konkludere, at kommunens behandling af sagen ikke er afsluttet.

Kl. 13:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:41

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det. Jeg er jo naturligvis enig med ministeren. Substansen i sagen her er jo, hvordan Kolding Kommune agerer som konsekvens af Højesterets dom i forhold til de godt 100 sager, som man har puljet, og som man har forholdt sig til i relation til forældelsesfristen. Det er jo lige præcis det, der er problemet, og det er det, jeg ønsker ministerens stillingtagen til.

Er det ikke for ministeren åbenlyst forkert – eller i hvert fald barokt – at Kolding Kommune puljer en række sager om sygedagpenge, som er blevet frataget borgerne forkert, og forholder sig samlet til, at de sager skulle være forældede? Er det ikke åbenlyst, at man naturligvis skal foretage en konkret vurdering i hver enkelt sag i forhold til forældelsesfristen?

I forlængelse af det har jeg også lyst til at sige: Det med at bruge forældelsesfristen virker for mig – jeg er ikke jurist – en lille smule barokt. For forældelsesfristen på 3 år bør jo i hvert fald som lægmandsbetragtning åbenlyst ikke træde i kraft her, fordi de borgere, det drejer sig om, jo først kan vide, at de har et krav, med Højesterets dom i september sidste år. Indtil da er de jo blevet rådgivet af Ankestyrelsen og kommunen, i forhold til at sagen var den, at de ikke skulle have deres sygedagpenge.

Så hvordan kan man tale om en forældelsesfrist på 3 år, når borgerne først i september 2015 er blevet klar over, at de overhovedet har et krav? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål vedrører, om man ikke helt åbenlyst burde have behandlet alle sager individuelt i forhold til forældelseskravet. Tak.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:43

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

Jeg betragter rækken af kommentarer og spørgsmål her som netop en kredsen om diskussionen om forældelse og lovlighed i det hele taget.

Det er naturligvis en konkret vurdering i den enkelte sag, om en borgers krav på tilbagebetaling af sygedagpenge er forældet. Og så vil jeg også gerne understrege, at jeg simpelt hen ikke kan gå ind i den konkrete sag og tage stilling til, om Kolding Kommunes beslutning om ikke at tilbagebetale sygedagpenge i tilfælde, hvor sagerne efter kommunens opfattelse er forældede, er lovlig, fordi Kolding Kommunes beslutning kan være omfattet af det kommunale tilsyns kompetence, og det kommunale tilsyn varetages af statsforvaltningen i første instans og så af ministeriet som øverste instans.

Det kommunale tilsyn omfatter spørgsmål om lovligheden af kommunale beslutninger, og hverken statsforvaltningen eller ministeriet som øverste tilsynsmyndighed kan sige noget om kommunale beslutningers rimelighed eller hensigtsmæssighed. Så hvis jeg i dag står her og udtaler mig om lovligheden af Kolding Kommunes dispositioner, vil jeg faktisk fratage de involverede i en potentiel tilsynssag muligheden for at kunne få sagen behandlet både af statsforvaltningen og i ministeriet. Og der vil jeg kunne blive erklæret for inhabil, og det er sådan set det, jeg ikke ønsker at risikere, og derfor vil jeg ikke gå ind i den konkrete sag.

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 13:44

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak. Jamen så lad os lægge det hensigtsmæssige væk og forholde os til lovligheden. Vil ministeren bekræfte, at det almindeligvis er sådan, at kommuner vurderer forældelsesfrister enkeltvis, altså at det i hvert fald er et særsyn, at kommuner puljer mere end 100 sager og erklærer dem alle sammen for forældede på en gang, som arbejdsmarkedsudvalget gjorde i Kolding Kommune?

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:45

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

Tak. Jeg er glad for, at spørgsmålet blev præciseret, så jeg i hvert fald har en mulighed for at sige noget. For, ja, helt grundlæggende skal en kommune respektere lovgivningen, og det gælder jo også sygedagpengelovgivningen, og det gælder forældelsesloven; den skal man jo også overholde. Og i forhold til om en kommune så har mulighed for at undlade at gøre forældelsen gældende, vil det være en vurdering, som statsforvaltningen i første omgang skal foretage. Der er det så, jeg har noteret mig, at borgmesteren i Kolding Kommune, Jørn Pedersen, i pressen har nævnt, at kommunen eventuelt vil kontakte statsforvaltningen og høre dens vurdering af sagen.

Men generelt må jeg altså sige, at der normalt ikke er mulighed for, at kommuner kan handle sådan pr. kulance i økonomiske spørgsmål, og derfor ligger det ikke nødvendigvis lige for blot at se bort fra en eventuel forældelse.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 13:46

Christian Rabjerg Madsen (S):

Hvis det viser sig, at Kolding Kommune med henvisning til forældelsesfristen kan undlade at betale de syge borgere de penge, som de har højesteretsdommens ord for er deres, vil ministeren så tage initiativ til, at reglerne bliver lavet om, sådan at det ikke kan ske fremadrettet?

- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.
- Kl. 13:46 nu beror på en anklagerfaglig overvejelse om, hvorvidt der er grundlag for at rejse tiltale i sagen. Jeg oplyste i den forbindelse, at anklagemyndigheden forventede, at der ville være taget stilling til den pågældende sag inden udgangen af 2015. Anklagemyndigheden har nu oplyst, at der endnu ikke er taget stilling i sagen, som således fortsat beror på anklagerfaglige overvejelser.
- Kl. 13:49
- Social- og indenrigsministeren** (Karen Ellemann):
Igen: Overordnet set har kommunerne jo indlysende en generel forpligtelse til at handle økonomisk forsvarligt, og det indebærer bl.a. en pligt til at udvise ansvarsbevidsthed i økonomiske anliggender, sådan at der ikke påføres kommunens udgifter, som kunne være undgået.
- Jeg synes i den her forbindelse under alle omstændigheder, at det er for tidligt at sige noget om, hvorvidt der så eventuelt kan være behov for at ændre lovgivningen. Jeg mener: sagerne er jo ikke endeligt afgjort endnu, heller ikke i kommunen.
- Der er jeg så også nødt til at sige, at hvis vi på et tidspunkt når til spørgsmålet om, hvorvidt det er lovgivningen, der skal laves om, så er det sådan, at forældelsesloven er justitsministerens ansvar og sygedagpengelovgivningen er beskæftigelsesministerens ansvar. Derfor vil jeg sige, at diskussionen om forældelsesloven og sygedagpengeloven retfærdigvis er en diskussion, der skal tages med de pågældende ministre.
- Kl. 13:47
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.
- Der er et nyt spørgsmål, også fra hr. Christian Rabjerg Madsen, Socialdemokratiet.
- Kl. 13:47
- Spm. nr. S 190 (omtrykt)**
7) Til justitsministeren af:
Christian Rabjerg Madsen (S):
Hvordan forholder ministeren sig til, at Trafikstyrelsens anmeldelse af taxikonceptet Uber i november 2014 endnu ikke har ført til, at der er rejst tiltale mod Uber?
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.
- Kl. 13:47
- Christian Rabjerg Madsen** (S):
Tak for det. Hvordan forholder justitsministeren sig til, at Trafikstyrelsens anmeldelse af taxikonceptet Uber i november 2014 endnu ikke har ført til, at der er rejst tiltale mod Uber?
- Kl. 13:47
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.
- Kl. 13:47
- Justitsministeren** (Søren Pind):
Tak for det. Jeg kan ikke her inden for rammerne af besvarelsen af et mundtligt § 20-spørgsmål redegøre nærmere for konkrete sager, som verserer ved anklagemyndigheden, ud over det, som jeg allerede har videregivet fra Rigsadvokaten til Folketinget om den pågældende sag. Jeg bliver spurgt til, hvordan jeg forholder mig til, at der endnu ikke er rejst tiltale i sagen.
- Lad mig sige det på den måde, at jeg forholder mig sådan til sagen, at jeg synes, at det bør være de relevante myndigheder, som tager stilling til, om der er grundlag for at rejse tiltale i denne konkrete sag, og den vurdering skal selvfølgelig foretages sagligt og korrekt, men også med størst mulig fremdrift.
- Det fremgår af min besvarelse af 8. oktober i fjor af spørgsmål nr. 70, som jeg blev stillet af Folketingets Transportudvalg, at sagen
- Kl. 13:49
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Tak. Værsgo til spørgeren.
- Kl. 13:49
- Christian Rabjerg Madsen** (S):
Tak for det. Det er jo en sag, der er blevet udskudt gang på gang. Senest hørte vi i slutningen af 2015, at der ville komme en afgørelse i 2015. Nu kan jeg så forstå, at anklagemyndigheden har meddelt justitsministeren, at den afgørelse om, hvorvidt der skal rejses sigtelse, endnu ikke er truffet. Jeg tænker, at der må foregå en vis dialog imellem anklagemyndigheden og justitsministeren om sagen. Har justitsministeren noget bud på, hvornår anklagemyndigheden er klar med en afgørelse?
- Kl. 13:49
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.
- Kl. 13:49
- Justitsministeren** (Søren Pind):
Jeg kan i hvert fald svare på, hvorfor sagen tager så lang tid. Som sagt beror den nu på anklagerfaglige overvejelser. Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. 70, som jeg tidligere har nævnt, er Københavns Politi blevet gjort bekendt med, at en spansk dommer har anmodet EU-Domstolen om en præjudiciel afgørelse i en sag vedrørende Uber. Som det ligeledes fremgår af besvarelsen, har Uber desuden indgivet flere klager til Europa-Kommissionen i anledning af, at flere medlemslande har nedlagt forbud mod Uber.
- Det, der nu er overvejselsen i anklagemyndigheden, er, om man på nuværende tidspunkt vil kunne rejse tiltale mod selskabet her i landet, eller om der er behov for at afvente en nærmere afklaring af de EU-retlige spørgsmål, som er blevet rejst i forhold til Ubers forretningsmodel, og det ...
- Kl. 13:50
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det faktisk spørgeren. Værsgo.
- Kl. 13:50
- Christian Rabjerg Madsen** (S):
Jeg kan så måske give justitsministeren anledning til at fortsætte sit svar, når justitsministeren igen får ordet. For det er jo helt centralt, hvorvidt vi kan få afklaret, om Uber overholder dansk taxalovgivning, eller er det justitsministerens vurdering, at vi bør afvente en EU-dom? For mig kan det se en lille smule underligt ud, at overholdelsen af dansk taxalovgivning er et spørgsmål for EU-domstolen. Kan ministeren måske prøve at fortsætte sit svar eller om ikke andet så i hvert fald komme det en lille smule nærmere? Tak.
- Kl. 13:51
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.
- Kl. 13:51
- Justitsministeren** (Søren Pind):
Jeg prøver ligesom på at antyde, at det her ikke er en ukompliceret sag. Det, jeg sådan forstår spørgeren i virkeligheden spørger om, er, om ikke anklagemyndigheden selv kunne tage stilling til de EU-ret-

lige spørgsmål, så man kunne komme videre i sagen. Jeg kan ikke gå ind i den konkrete sag. Men det, der i hvert fald er essensen, er, at der er helt faste regler for, hvornår EU-Domstolen skal høres i forbindelse med sager, hvor der opstår tvivl om EU-retten, og jeg har ikke grund til at tro andet, end at det beror på en grundig vurdering, når man i denne sag står i en situation, hvor der indgår overvejelser, om man skal afvente de EU-retlige spørgsmål, som bliver rejst i forhold til Ubers forretningsmodel. Og derfor er jeg altså nødt til at overlade det skøn til en anklagermæssig vurdering.

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, et sidste spørgsmål.

Kl. 13:52

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det. Uber træder jo ind i rækken af en lang række af dele- eller platformøkonomikoncepter, som bare vokser og vokser, og det kan der jo være mange positive sider ved i forhold til service og andet, men der er også en række problemstillinger, og vi har her kort berørt nogle af dem. Uber er p.t. værdisat højere end Mærsk på verdensplan, så det er en kæmpe virksomhed, vi har med at gøre. Har regeringen nogen initiativer i skuffen og nogen konkrete planer om på tværs af ministerier at forberede en lovgivning, som kan håndtere, at de her deleøkonomikoncepter på en fornuftig vis kan være i Danmark på de danske vilkår, som vi kender?

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:52

Justitsministeren (Søren Pind):

Det ligger altså desværre uden for justitsministerens kompetence at svare på et sådant spørgsmål. Men det, jeg vil sige om det, er – for jeg er nemlig enig i omfanget af det her – at så meget desto vigtigere er det, at det, når vi rejser sådanne sager, sker efter grundige overvejelser og på et solidt grundlag, for ellers når vi jo lige langt. Men i forhold til sådan en helhedsbesvarelse, når det gælder om, hvordan man forholder sig til den nye deleøkonomi, må jeg henvise til den ansvarlige minister på området.

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak, og spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:53

Spm. nr. S 449

8) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Vil ministeren tilkendegive sin og regeringens holdning til forslaget fra en samlet blå blok i 2014, der nu også støttes af Socialdemokratiet, om, at rockere og bandemedlemmer ikke skal omfattes af reglerne om prøveløsladelse og ikke kun sidde to tredjedele af straffen i fængsel, men skal afsone hele straffen bag tremmer?

Skriftlig begrundelse

En samlet blå blok foreslog i 2014, at rockere og bandemedlemmer skal afsone hele den idømte straf og ikke prøveløslades efter udståelse af to tredjedele af straffen, sådan som det i dag er kutyme. I dag har Socialdemokratiet tilsluttet sig forslaget, hvorimod partiet Venstre og regeringens holdning er blevet uklare.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er en begrundelse, værsgo.

Kl. 13:53

Peter Kofod Poulsen (DF):

Vil ministeren tilkendegive sin og regeringens holdning til forslaget fra en samlet blå blok i 2014, der nu også støttes af Socialdemokratiet, om, at rockere og bandemedlemmer ikke skal omfattes af reglerne om prøveløsladelse og ikke kun sidde to tredjedele af straffen i fængsel, men skal afsone hele straffen bag tremmer?

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:53

Justitsministeren (Søren Pind):

Lad mig starte med at understrege, at det er en vigtig prioritet for regeringen og for mig som justitsminister, at der slås hårdt ned på rocker- og bande-medlemmers kriminalitet. Det fremgår derfor også af regeringsgrundlaget, at regeringen vil fremlægge en ny rocker-bande-pakke med mere konsekvens og hårdere straf. I den forbindelse kommer vi også til at se – jeg er helt sikker på, at det bliver i samarbejde med spørgeren – på muligheden for, at prøveløsladelse for rocker- og bandemedlemmer kan begrænses yderligere. Det fremgår altså som nævnt også af regeringsgrundlaget.

Lad mig understrege, at der efter de gældende regler er mulighed for at afskære prøveløsladelse for enhver indsat, hvis det konkret findes tilrådeligt. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis der er en væsentlig risiko for, at den dømte vil begå ny og grovere kriminalitet. Der er også mulighed for at afskære prøveløsladelse, når der verserer en voldelig konflikt mellem rocker-bande-grupperinger, som de dømte er tilknyttet.

Som sagt vil regeringen fremsætte en rocker-bande-pakke, og her vil en begrænsning af mulighederne for prøveløsladelse for rocker- og bandemedlemmer indgå, så kursen strammes over for disse grupper af kriminelle.

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:54

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Tak til ministeren for svaret. Jeg er glad for, at regeringen nu klart tilkendegiver, at man ønsker en strammere kurs over for de her lømler, der jo helst skal sidde bag tremmer, så de ikke kan begå ny kriminalitet på gaden. Så det vil jeg gerne kvittere for. Men jeg vil meget gerne blive klog på det. For der ligger jo et meget konkret beslutningsforslag fra 2014, hvor fratagelse af prøveløsladelse til rocker-bande-medlemmer er et af flere gode elementer, og der er jeg selvfølgelig nysgerrig efter at høre, om Venstre i regering mener det samme som Venstre i opposition i forhold til det her beslutningsforslag.

Så vil ministeren ikke tilkendegive, om regeringen støtter det beslutningsforslag, som Venstre i sin tid var med til at fremsætte?

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:55

Justitsministeren (Søren Pind):

Venstre mener det samme i regering som i opposition. Udfordringen består i, om domstolene kan bringes i en situation, hvor de ikke nødvendigvis kan dømme efter det, Folketinget vedtager, som vi så det i

forbindelse med Tvindloven, og der tror jeg at spørgeren og jeg vil være enige om, at det, vi skal vedtage her i Folketinget, også er noget, der skal kunne gennemføres ved domstolene. Det er sådan set det afgørende hensyn. Jeg kan garantere spørgeren for, at regeringen ønsker en hård og kontant kurs, og vi vil ikke nøjes med en betegnelse som »lømler« om de pågældende. Nej, rocker-bande-kriminaliteten er af en højere karakter, og det tror jeg sådan set også spørgeren er enig i med mig i.

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:56

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det er dejligt at høre. Så vil jeg høre justitsministeren om et citat fra Venstres tidligere retsordfører, hr. Karsten Lauritzen, som jeg har fundet frem, og det stammer fra maj 2014, hvor han udtaler: Det sender et stærkt signal til dem om, at det at tilhøre en rocker-bande-gruppering er noget, vi straffer og sanktionerer fra samfundets side, og ikke noget, vi belønner med en prøveløsladelse.

Det sagde Venstres retsordfører, og der vil jeg bare en sidste gang – for jeg anerkender jo helt de fremskridt, regeringen vil gøre på det her område – høre, om de elementer, der ligger i et samlet beslutningsforslag, er noget, man stadig væk støtter. Altså, kan vi forvente at se det som elementer, når regeringen fremsætter et forslag om det her, eller er det noget, man tager løbende i en proces på et eller andet tidspunkt?

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:57

Justitsministeren (Søren Pind):

Det er helt klart noget, der vil indgå i de forhandlinger, som jeg bl.a. skal føre med spørgeren.

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det sidste spørgsmål til hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 13:57

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg har fået svar.

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jamen dog.

Og der er et nyt spørgsmål til justitsministeren, og det er af hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet.

Kl. 13:57

Spm. nr. S 450

9) Til justitsministeren af:

Mattias Tesfaye (S):

Hvordan kan konsekvenserne af den danske beslutning om at indføre styrket grænsekontrol ved den dansk-tyske grænse komme bag på regeringen i en sådan grad, at der ikke kan udføres normale politiopgaver i landets politikredse, som statsministeren konstaterede på sit pressemøde den 4. januar 2016, når regeringen har kendt til flygtningeudfordringerne gennem flere måneder, ligesom Sveriges planer om at lukke grænserne har været offentlige gennem længere tid?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:57

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Hvordan kan konsekvenserne af den danske beslutning om at indføre styrket grænsekontrol ved den dansk-tyske grænse komme bag på regeringen i en sådan grad, at der ikke kan udføres normale politiopgaver i landets politikredse, som statsministeren konstaterede på sit pressemøde den 4. januar, når regeringen har kendt til flygtningeudfordringerne gennem flere måneder, ligesom Sveriges planer om at lukke grænserne har været offentlige gennem længere tid?

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:57

Justitsministeren (Søren Pind):

Et centralt element i politiets indsats i forbindelse med indførelsen af midlertidig grænsekontrol er, at den hidtidige kontrol i baglandet omlægges til kontrol på grænsen. Det antal betjente, der er behov for at tilføre fra andre opgaver, er derfor i den helt aktuelle situation begrænset. Indsatsen er således tilrettelagt på en sådan måde, at den påvirker den øvrige opgavevaretagelse så lidt som overhovedet muligt.

Lige nu er der ikke noget, der tyder på, at der er behov for flere betjente ved grænsen, men vi har beredskabet til at sætte endnu flere betjente ind, hvis det skulle blive nødvendigt. Som statsministeren dog også sagde på pressemødet den 4. januar 2016, er det klart, at de betjente, vi flytter til bevogtning af grænsen, ikke samtidig kan opklare forbrydelser og skabe tryghed i resten af landet. Men det er jo langtfra det samme som at sige, at der med en styrket grænsekontrol ikke kan udføres normale politiopgaver i landets politikredse, sådan som spørgeren antyder.

Regeringen har valgt en afmålt og balanceret model, som ikke belaster politiet og den almindelige borger mere end højst nødvendigt. Vi har i regeringen fra start fulgt udviklingen i flygtninge- og migrantsituationen nøje og hele tiden taget de skridt, som vi mener er bedst for Danmark. Dertil må jeg føje, at man altså ikke bare kan trylle politifolk frem, heller ikke efter den tidligere regerings nedskæringer på politistyrken, selv ikke over flere måneder, som spørgeren synes at forudsætte.

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:59

Mattias Tesfaye (S):

Tak for svaret. Årsagen til, at jeg spørger, er, at jeg tror, at vi med de nuværende ressourcer sagtens er i stand til at indføre en stikprøvekontrol ved den dansk-tyske grænse i 10 dage. Den er så nu blevet udvidet i yderligere 20 dage, og jeg har lige hørt integrationsministeren sige, at det også kan risikere at blive forlænget endnu en gang. Dermed risikerer vi jo, at de få ressourcer, det ville kræve at vedligeholde en stikprøvekontrol i 10 dage, kan blive til ret omfattende ressourcer.

Derfor interesserer det mig, om justitsministeren kunne være interesseret i at indkalde den forligskreds, der står bag politiaftalen, for at sikre, at der enten foregår en politisk prioritering af de eksisterende politiopgaver, eller at der skabes et flertal i Folketinget for at sikre yderligere ressourcer, for at kunne sikre, at der kan skabes tryghed og opklares forbrydelser i hele landet på det niveau, som var forudsætningen, da man forhandlede om politiaftalen.

	Kl. 14:00		Kl. 14:02
Formanden (Pia Kjærsgaard): Værsgo til ministeren.		Formanden (Pia Kjærsgaard): Værsgo til ministeren.	
	Kl. 14:00		Kl. 14:02
Justitsministeren (Søren Pind): Der er for ganske nylig indgået et politiforlig, hvor politiet er tilført flere milliarder kroner, for at sikre en betydelig ressourcetilførsel til politiet, bl.a. sådan at der kan blive uddannet flere politifolk, og bl.a. også sådan at vi kan reformere politiet med henblik på at tilvejebringe folk, som altså – med et lidt populært udtryk – flyttes fra skrivebordet og ud på gaden. Det vil sige, at ressourcerne til at få tilvejebragt flere politifolk for så vidt er til stede. Den meget enkle problemstilling er, at det gør man ikke på et par måneder; det kommer desværre til at tage tid. Og vi mener altså, at den nuværende besætning ved grænsen er forsvarlig.		Justitsministeren (Søren Pind): Som sagt er det ikke regeringens opfattelse, at det for nærværende er af en sådan karakter, at det er nødvendigt. Men jeg er glad for det tilsagn, der er, om, at Socialdemokratiet gerne vil medvirke i en given situation. Regeringens udfordring for nærværende er sådan set i højere grad at få sikret hele den reformproces, som er i gang, med dansk politi, hvor vi altså skal stampe politifolk op af jorden – politifolk, som det jo altså nu tager 2 år at uddanne. Dem skal vi altså hente inden for politiet for nærværende. Den proces er i gang, men det er bare ikke sådan, at det sker i løbet af kort tid. Men jeg vil godt takke for tilsagnet om, at man gerne vil være behjælpelig.	
	Kl. 14:00		Kl. 14:03
Formanden (Pia Kjærsgaard): Spørgeren.		Formanden (Pia Kjærsgaard): Tak. Spørgsmålet er sluttet. Det næste spørgsmål er også til justitsministeren. Det er af hr. Jesper Petersen, Socialdemokratiet.	
	Kl. 14:01		Kl. 14:03
Mattias Tesfaye (S): Tak for svaret. Jeg forstår det sådan, at hvad angår mulighederne for at tilføre ekstraordinære ressourcer, er det ifølge justitsministeren lettere sagt end gjort. Dermed kommer vi så til den næste del af mit spørgsmål, som lyder: Er ministeren interesseret i, at der så foregår en politisk vurdering af, hvilke opgaver der eventuelt skal nedskæres, hvis vi ender i en situation, hvor grænsekontrollen forlænges yderligere end de 20 dage, der er tilkendegivet i dag?		Spm. nr. S 452 10) Til justitsministeren af: Jesper Petersen (S): Havde ministeren ikke overblik over beredskabet, da han den 4. januar 2016 udtalte, at der konstant er 200 betjente indsat til at kontrollere grænserne, men hvor det senere viste sig, at der alene er tale om 200 betjente i døgnnet?	
	Kl. 14:01		Kl. 14:03
Formanden (Pia Kjærsgaard): Ministeren.		Formanden (Pia Kjærsgaard): Værsgo.	
	Kl. 14:01		Kl. 14:03
Justitsministeren (Søren Pind): Denne regering er en regering, som er meget bevidst om, at den har behov for at kunne samarbejde bredt i Folketinget. Det siger sig selv. Jeg har løbende haft drøftelser med retsordførerne for de forskellige partier, og jeg vil også godt takke bl.a. Socialdemokratiet for et konstruktivt samarbejde i forbindelse med politiforliget. Jeg kan også godt give håndslag på, at i det omfang, det bliver nødvendigt, vil der også blive indkaldt til drøftelser med de forskellige relevante partier med henblik på at opnå det, som spørgeren sigter til.		Jesper Petersen (S): Tak for det. Og jeg læser spørgsmålet op: Havde ministeren ikke overblik over beredskabet, da han den 4. januar 2016 udtalte, at der konstant er 200 betjente indsat til at kontrollere grænserne, men hvor det senere viste sig, at der alene er tale om 200 betjente i døgnnet?	
	Kl. 14:02		Kl. 14:03
Formanden (Pia Kjærsgaard): Værsgo til spørgeren.		Formanden (Pia Kjærsgaard): Værsgo til ministeren.	
	Kl. 14:02		Kl. 14:03
Mattias Tesfaye (S): Tak. Så er jeg selvfølgelig interesseret i at finde ud af, hvad der ligger i ordet nødvendigt. For fra Socialdemokratiets side mener vi, at situationen nu gør det nødvendigt, særlig efter i dag, hvor det er blevet forlænget yderligere 20 dage, og hvor vi hører integrationsministeren sige, at det ikke er usandsynligt, at der vil skulle forlænges endnu en gang. Dermed risikerer vi jo at ende i en situation, hvor det, som skulle være en midlertidig stikprøvekontrol, i hvert fald i 2016 måske mere bliver reglen end undtagelsen. Dermed er der efter vores opfattelse et behov for at diskutere, hvilke forbrydelser som ikke skal opklares, eller som i hvert fald skal nedprioriteres i en periode.		Justitsministeren (Søren Pind): Ja, jeg tør ikke tage ordet, før formanden har givet mig det. Det går jo ikke andet. Jeg har konstateret, at jeg i de første timer efter indførelsen af den midlertidige grænsekontrol over for Jyllands-Posten øjensynligt formulerede mig på en måde, som kunne misforstås. Jeg er enig i, at anvendelsen af ordet konstant tegner et billede af, at der til enhver tid er 200 mand ved grænsen. Det er ikke tilfældet, og det var heller ikke det, der var forudsat ved beslutningen om at indføre grænsekontrol. Den midlertidige grænsekontrol ved den dansk-tyske grænse udføres af 200 betjente i døgnnet, som skiftes til at løse opgaven. De er altså ikke alle sammen på vagt på samme tid, men spreder sig over døgnets 24 timer. Sådan har det været, siden regeringen besluttede midlertidigt at indføre grænsekontrol den 4. januar, og jeg er glad for, at spørgeren giver mig lejlighed til at præcisere det.	

- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.
- Jesper Petersen** (S):
Det synes jeg er en fin erkendelse fra justitsministerens side. Når jeg har spurgt, som jeg har gjort, og det er også lidt implicit, så er det udtryk for, at man både her og på andre punkter får den nagende fornemmelse, at der ikke er fuldstændig styr på, hvad det egentlig var, man satte i værk. Det er også derfor, at justitsministeren kan komme til at give så klart et citat, hvor det jo ikke er noget med, at man måske kunne misforstås.
- Altså, der bliver fra Jyllands-Postens side spurgt: Er det 200 hele tiden? Og ministeren svarer: Det betyder, at der konstant er 200. Det siger ministeren til Jyllands-Posten.
- (*Formanden*: Værsgo til ministeren); det var en kort talepause. Og det siger jo, at ministeren giver en information, som ikke er korrekt, og den bliver så rettet, og det erkender ministeren. Det synes jeg er fint, der er heller ikke så meget andet at stille op med det, men at man overhovedet kan komme til at gøre det, i takt med at der så også er nogle andre ting, der ikke sådan foregår helt præcist, giver som sagt den nagende fornemmelse.
- Så jeg vil bare være sikker på, om det, ministeren sagde, var en fortalelse eller en fejl, eller om det faktisk var hans opfattelse på det tidspunkt, da han gav interviewet, at det ville være 200 betjente konstant.
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, så er det ministeren.
- Justitsministeren** (Søren Pind):
Jeg er fuld af forståelse for, at spørgeren er faldet over det pågældende citat, som så i øvrigt blev meget, meget hurtigt rettet, men for nu ikke at drive det her for vidt, vil jeg sige: Nej, der var desværre tale om en fejlformulering, for jeg var fuldt bekendt med, hvordan det forelå.
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.
- Jesper Petersen** (S):
Tak for det. Det leder så lidt videre til en diskussion om, i hvor høj grad det er en opprioritering af, hvad der egentlig i forvejen foregår i grænseområdet, og i hvor høj grad det er en flytning af opgaver, eller om man faktisk øger bemanningen. Hvor meget er de her 200, som så er der på skift i løbet af døgnet, i forhold til den sædvanlige bemanning til opgaver i grænseområdet? Kan ministeren oplyse om det?
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.
- Justitsministeren** (Søren Pind):
Ja, altså, jeg skal ikke fuldstændig ned i detaljen kunne gøre rede for, hvilken tilførsel der er sket fra de enkelte politikredse i den her sammenhæng, for det er meget, meget minimalt. Det, jeg kan sige, er, at det, der i al hovedsagelighed er tale om, er, at den hidtidige indsats bag ved grænsen nu er flyttet op på grænsen. Det er også der-
- Kl. 14:04 for, regeringen med sindsro kan sige, at det her ikke i den forstand har kostet på indsatsen i den øvrige del af landet. Men det er selvfølgelig en belastning for de enkelte politifolk i den forstand, at de jo skal frem til grænsen og fra grænsen tilbage til hjemmet, og den tid, der altså bruges dernede, hvor man ikke overnatter etc., går jo fra et i øvrigt kostbart familieliv.
- Kl. 14:07
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.
- Kl. 14:07
- Jesper Petersen** (S):
Det synes jeg er en meget relevant bemærkning at komme med. I dag er det jo også kommet frem, hvordan Claus Oxfeldt, Politiforbundets formand, tilkendegiver, at det er en ret kraftig belastning for de her betjente, også med den arbejdstid, de har. Men hvis det så er, at man primært egentlig har flyttet nogle fra opgaver i forskellige områder nær grænsen til at foretage grænsekontrol, hvad er det så for nogle opgaver, man hidtil med de her lidt færre end 200 har foretaget, som man ikke foretager nu, hvor de i stedet for står på grænsen – jeg har selv prøvet det – og vifter folk ind eller kontrollerer dem, der skal kontrolleres?
- Kl. 14:08
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo. Det er sidste svar fra ministeren.
- Kl. 14:08
- Justitsministeren** (Søren Pind):
Ja, det er jo de opgaver, som før foregik i form af baglandspatroljer etc., hvor man altså nu i stedet for at møde folk inde i landet møder dem på grænseovergangene. Altså, det er jo det, der i høj grad er tale om. Og det er sådan set det svar, jeg kan give.
- Kl. 14:08
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Spørgsmålet er sluttet.
Der er et nyt spørgsmål til justitsministeren, også af hr. Jesper Petersen, Socialdemokratiet.
- Kl. 14:08
- Spm. nr. S 453**
11) Til justitsministeren af:
Jesper Petersen (S):
Vil justitsministeren, henset til at ministeren den 4. januar 2016 korrigerede integrationsministeren, som påstod, at personer fra forsvaret skal foretage grænsekontrollen – men man må forstå på justitsministeren, at forsvaret alene skal bistå med bevogtningsopgaver i teltlejre – forklare, hvordan denne misforståelse er opstået?
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.
- Kl. 14:08
- Jesper Petersen** (S):
Vil justitsministeren, henset til at ministeren den 4. januar 2016 korrigerede integrationsministeren, som påstod, at personer fra forsvaret skal foretage grænsekontrollen – men man må forstå på justitsministeren, at forsvaret alene skal bistå med bevogtningsopgaver i teltlejre – forklare, hvordan denne misforståelse er opstået?
- Kl. 14:09
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:09

Justitsministeren (Søren Pind):

For god ordens skyld vil jeg sige, at jeg konstaterede det mere, end jeg korrigerede det. Og det, der i hvert fald er godt, er, at jeg her – og det vil jeg gerne takke for – får mulighed for at rydde enhver eventuel tvivl af vejen.

Det siger sig selv, at den midlertidigt genindførte grænsekontrol ved den dansk-tyske grænse, som vi iværksatte den 4. januar, medfører et yderligere ressourcepres på politiet. Der er tale om en afmålt og balanceret grænsekontrol, som bl.a. sikrer, at myndighederne fortsat kan opretholde ro og orden, og grænsekontrollen bliver løbende afstemt med, hvad der er nødvendigt. Vi har også beredskabet til at sætte flere betjente ind, men det er klart, at de betjente, vi flytter til bevogtning af grænsen, ikke samtidig kan opklare forbrudelser og skabe tryghed i resten af landet.

Indtil nu har det ikke været vurderingen, at der er behov for at intensivere grænsekontrollen yderligere, men skulle dette billede ændre sig, og skulle der f.eks. på et tidspunkt opstå behov for at tage de modtagecentre, som regeringen har etableret, i brug, vil det være forbundet med betydelige ressourcer – betydelige ressourcer – for politiet, og det vil dermed kunne påvirke politiets sædvanlige opgavevaretagelse. Der planlægges således for en situation, hvor forsvaret vil kunne hjælpe politiet med transportopgaver og bevogtning af modtagecentre. Derfor har regeringen besluttet at påbegynde uddannelse af personel fra forsvaret, med henblik på at de vil kunne indsættes som bistand for politiet i forbindelse med sådanne opgaver.

Jeg vil gerne understrege, at der i givet fald vil være tale om, at personel fra forsvaret vil yde assistance til politiet. Der vil således ikke være tale om, at politimæssige opgaver vil blive overladt til ansatte i forsvaret. Der kan f.eks. være tale om bistand til bevogtningsopgaver på modtagecentre, hvis disse bliver taget i brug, og transportopgaver. Foreløbig er det dog som nævnt ikke regeringens vurdering, at der er behov for at intensivere grænsekontrollen yderligere og dermed trække på de ressourcer, jeg har beskrevet her.

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:11

Jesper Petersen (S):

Jeg synes, det er så udmærket, at man også ved at stille spørgsmål som det her giver justitsministeren lejlighed til at korrigere ting og understrege, hvordan forholdene rent faktisk er. Det takker jeg ministeren for. Det er jo godt, at man sådan kan servicere hinanden lidt i den højere oplysnings tjeneste.

Men her er der jo så et spørgsmål mere, som går på den fornemelse, vi får, af, at regeringen ikke har været helt klar over, hvad man egentlig har sat i værk, og at man ikke havde en samlet beredskabsplan og en enighed om, hvad den skulle gå ud på, da man iværksatte den. Lige før var det et spørgsmål om betjente, og det var ifølge justitsministeren en fejl. Og det kan måske virke urimeligt at forholde justitsministeren det, men det er nu engang ham, der er den ansvarlige for politiet, og som måtte korrekte integrationsministeren.

Når man også tager interviews givet med stor overbevisning, f.eks. til Ritzaus Bureau, så siger integrationsministeren den 4. januar, at man nu går i gang med at uddanne forsvarspersonel, der skal kunne bistå politiet med grænsekontrol. Og ministeren må selv korrekte Danmarks Radios flittige korrespondent i Bruxelles, Ole Ryborg, der jo fortæller omverdenen, at man altså ifølge integrationsministeren har 400 soldater klar til at hjælpe med grænsekontrol. Et tweet fylder normalt ret lidt, men her er det så kommet op i A4-størrelse, og her må justitsministeren selv sige, at det klart er en politiop-

gave, og at der derfor ikke er soldater involveret i at bevogte grænsen. Der kan alene blive bevogtningsopgaver andre steder.

Hvordan kan den meget væsentlige misforståelse af, hvad det er for myndigheder, der leverer mandskab til at løse de her opgaver, forekomme i regeringen, som jo må være et kollegium, når den fremstår over for offentligheden og over for de myndigheder, man er ansvarlig for?

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:13

Justitsministeren (Søren Pind):

Jeg kan jo ikke svare på, i hvilke sammenhænge de her bemærkninger er faldet. Og man skal også lige forstå, at det her er opgaver, som løses i forbindelse med indførelse af grænsekontrol. Så om ministeren er helt korrekt gengivet, skal jeg ikke kunne sige noget om. Men som jeg netop har forklaret, vil der ikke blive tale om, at politimæssige opgaver vil blive overladt til personale fra forsvaret. Der vil derimod blive tale om, at personale fra forsvaret vil yde assistance til politiet. Det er på nuværende tidspunkt tanken, at der vil blive tale om assistance til f.eks. bevogtningsopgaver på modtagecentre og til transportopgaver, og det ved jeg integrationsministeren er helt bevidst om og enig med mig i.

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:13

Jesper Petersen (S):

Socialdemokratiet har igennem nogle måneder snart efterlyst, at man havde en samlet beredskabsplan, at man blev enige om en sådan og vidste, hvad der skulle ske, hvis der opstod nye alvorlige situationer omkring grænsen i forhold til flygtninge- og migrantstrømme. Det var en situation, der startede i september, og det kan ikke komme som nogen overraskelse for regeringen, at man kunne komme til at skulle tage det her skridt. Allerede før jul vidste man jo, at der altså ville ske det, at svenskerne ville indføre id-kontrol, men alligevel kan man have en integrationsminister, der laver den her fejl, og en justitsminister, der laver den anden. Det giver en uklar kommunikation både til borgerne og til myndighederne om, hvad det rent faktisk er, der foregår, og en tvivl hos os som opposition om, om regeringen faktisk har styr på, hvad den gør.

Så hvis man har og havde sådan en beredskabsplan, er det så ikke en, som man vil oplyse Folketinget om, så alle kan få indblik i, hvad det var, regeringen faktisk havde påtænkt dengang, og hvad det er, man påtænker at gøre nu?

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:14

Justitsministeren (Søren Pind):

Jeg vil gerne sige, at lige fra det her begyndte, i september, har regeringen arbejdet hårdt sammen med alle de relevante myndigheder på at forberede en situation som den, vi bl.a. mødte, da vi indførte en midlertidig grænsekontrol. Jeg kan godt forstå, at man i oppositionen leder efter, hvad jeg vil tillade mig at kalde hår i suppen. Det er en oppositions fornemste opgave at opponere. Men jeg bliver også nødt til at sige, at jeg synes, at den måde, det her hidtil er blevet håndteret på, bl.a. af politiet og andre offentlige myndigheder, vidner om den

høje grad af forberedelse og den høje grad af professionalisme, som man jo kan se.

Altså, som jeg nogle gange i løbet af den her tid har sagt: Kig ud ad vinduet; kig ikke så meget på TV 2 News; se, hvordan det rent faktisk går. Og sagen er den, at der er ro og orden i riget. Der er ikke ophobninger, og der har været hånd i hanke med den umiddelbare situation. Det tager jeg til indtægt for, at myndighederne har været ordentligt forberedt.

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det det sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 14:15

Jesper Petersen (S):

Tak. Myndighedernes professionalisme synes jeg ikke man kan sætte en finger på. Jeg har ved selvsyn ved ophold på banegården i Padborg og rundtomkring ved grænseovergange set, hvordan det foregår. Det er endog meget professionelt.

Hvis bare regeringen ville optræde lige så professionelt som myndighederne, ville vi være nået et stykke. For hele den her debat kommer jo af, at man ikke leverer en samlet beredskabsplan i god tid, at man ikke med præcision kan sige, når man iværksætter grænsekontrollen, hvad det er, der foregår – hverken om det er soldater, eller hvor mange politifolk det er – og at man tilsyneladende meget sent begynder at henvende sig til de tyske myndigheder om det behov for samarbejde, man har, med dem.

Så ja, myndighederne har tacklet det professionelt og løser, hvad de skal, uden for vinduerne. Vi kunne ønske, at regeringen ville optræde lige så professionelt og komme med en tilkendegivelse af, om man vil oplyse oppositionen om de beredskabsplaner, man måtte have haft dengang, og hvad man påtænker at gøre nu.

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:16

Justitsministeren (Søren Pind):

Altså, at adskille regeringen som myndighed fra de øvrige myndigheder er lidt ligesom at adskille Socialdemokratiet og Socialdemokratiets formand, og den skæbne vil jeg ikke ønske for Socialdemokratiet.

Min tilgang til det er – måske mest af alt, fordi jeg ved, hvordan bl.a. Justitsministeriets departement har slidt og slæbt for at få de her ting på plads – at jeg synes, det er en urimelighed. Men jeg skal være den første til at vedkende mig, at ingen er fejlfri. Det er jeg heller ikke. Vi har gjort alt, hvad vi kunne, og vi mener sådan set, at resultaterne taler for sig selv. Kan man altid sige tingene tydeligere, end man gør? Jeg kan godt, det vil jeg gerne medgive spørgeren. Men jeg synes, forberedelsen afsløres i, hvordan det rent faktisk er gået.

Kl. 14:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til sundheds- og ældreministeren af hr. Jeppe Jakobsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:17

Spm. nr. S 436

12) Til sundheds- og ældreministeren af:

Jeppe Jakobsen (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at diabetespatienter i Region Sjælland nægtes behandling med glukosesensorer med begrundelsen, at behandlingsformen er for dyr?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:17

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for det. Hvad er ministerens holdning til, at diabetespatienter i Region Sjælland nægtes behandling med glukosesensorer med begrundelsen, at behandlingsformen er for dyr?

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:18

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Tak til hr. Jeppe Jakobsen for spørgsmålet. Jeg er naturligvis altid glad for at få spørgsmål, selv om jeg må tilstå, at lige præcis det her undrer mig en lille smule. Mig bekendt er behandlingen af regionens borgere jo i den grad et anliggende for regionsrådet, i det her tilfælde altså region Sjælland, hvor jeg ved hr. Jeppe Jakobsen selv er regionsrådsmedlem, og hvor jeg også kan forstå emnet tidligere har været drøftet.

Når det så er sagt, vil jeg da meget gerne slå fast, at det er og bliver en lægefaglig vurdering, hvilken behandling patienten skal tilbydes. Det er også derfor den ansvarlige læge, der afgør, om en glukosesensor bør indgå i behandlingen af en konkret patient.

Hver gang en patient tilbydes behandling, skal der sammen med patienten ud fra en helhedsvurdering af patientens behov, ønsker og omstændigheder træffes beslutning om, hvad det er, der er den rette behandling for den enkelte patient. Den ansvarlige regionsrådsformand har også over for mit ministerium tilkendegivet, at det selvfølgelig også er tilfældet i Region Sjælland.

Samtidig vil jeg også gerne slå fast, at det er en central målsætning for regeringen, at kvaliteten af ens behandling ikke skal afhænge af, hvor i landet man bor, og dermed hvor man træder ind over dørtærsklen, hvad enten det er hos den praktiserende læge eller det er på sygehuset.

Jeg synes, at vi har for mange – desværre – eksempler på, at man ét sted finder frem til gode løsninger, som så ikke altid deles med resten af landet til gavn for patienterne, og det er også derfor, at vi stærkt skal arbejde for og insistere på, at selv i et lille land som Danmark, må postnummeret ikke være afgørende for ens muligheder for at få behandling. Det er jo også baggrunden for, at vi fra regeringens side prioriterer hele sundheds- og ældreområdet så højt, hvilket senest finanslovsaftalen jo også er et meget tydeligt eksempel på.

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:20

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for svaret. Det er ganske rigtigt, at jeg selv er regionsrådsmedlem i Region Sjælland, og på min foranledning vedtog sygehusudvalget i Region Sjælland også, at man ikke måtte henvise til økonomi, når man afviste behandlinger af patienterne, og dermed troede jeg, at den hellige grav var vel forvaret, men til min store forundring kunne P4 Sjælland afsløre, at der stadig væk skete afslag, med begrundelse i at behandlingen var for dyr, til trods for at beregninger fra Diabetesforeningen viser, at behandlingen med glukosesensorer samlet set er den billigste behandling, men fordi sensorbehandlingen flytter udgifter fra kommunen til regionen, vælges en anden behandling. Hvad er ministerens holdning til, at kassetænkning og sundhedsvæsenets organisering medvirker til, at patienter får behandling, som både er dyrere og dårligere?

- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.
- Kl. 14:20
- dybt urimeligt. Vil ministeren – spørger jeg igen – tage initiativ til at udforme kliniske retningslinjer for diabetesbehandling i Danmark, således at alle diabetikere i Danmark kan forvente ensartet behandling uanset postnummer?
- Kl. 14:20
- Kl. 14:23
- Sundheds- og ældreministeren** (Sophie Løhde):
For det første hverken håber eller tror jeg, at der er nogle patienter, som ønsker, at det er hr. Jeppe Jakobsen eller mig, som står og siger, hvad det er for en behandling, en enkelt konkret patient skal have. Det må og skal til enhver tid bero på en lægefaglig, konkret vurdering.
- Jeg kan forstå, at regionsrådsformanden har været i dialog med Holbæk Sygehus om den aktuelle sag, som jo er baggrunden for det spørgsmål, der er stillet, og vi er i ministeriet blevet oplyst om, at økonomiske hensyn ikke har været begrundelsen i den aktuelle sag, og at det derfor fortsat og uændret alene er den faglige vurdering, der er afgørende for valg af behandling på Holbæk Sygehus.
- Kl. 14:21
- Kl. 14:24
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.
- Kl. 14:21
- Jeppe Jakobsen** (DF):
Tak for det. Det er jo så bare – kan man sige – grundlag for en vis forundring i hvert fald fra min side over, hvordan det kan være, at man har én region, hvor den faglige vurdering konsekvent er, at glukosesensorer aldrig er den mest hensigtsmæssige behandlingsform, når de fire øvrige regioner konsekvent vælger denne behandlingsform. Så problemet er jo sådan set, at der ikke er nogen kliniske retningslinjer, og så vil jeg spørge: Vil ministeren tage initiativ til at udforme kliniske retningslinjer for diabetesbehandling?
- Kl. 14:22
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.
- Kl. 14:22
- Sundheds- og ældreministeren** (Sophie Løhde):
Hvis det er et overordnet spørgsmål til, hvorvidt vi fra regeringens side gerne vil prioritere hele diabetesområdet, er det korte svar ja. Det er jo også baggrunden for, at vi med finanslovsaftalen har afsat, jeg tror, det er 1,2 mia. kr. over de næste 4 år til kroniske sygdomme, herunder diabetes, hvor vi jo nu skal i gang med at få udviklet forløbsplaner, og vi skal samtidig også se på, hvordan vi kan sikre en langt mere ensartet behandling for borgere med diabetes. Det er et af de områder, hvor der findes for mange eksempler på, at vi ikke er gode nok til at lære af hinanden, og også eksempler på, at patienter bliver tilbudt forskellige former for opfølgning, afhængigt af hvor de bor. Men når det gælder den konkrete sag igen, som jeg kan forstå spørgeren har som baggrund for det her spørgsmål, må og skal det bero på en lægefaglig vurdering, og det kan jeg forstå også har været tilfældet i den konkrete sag.
- Kl. 14:23
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det spørgeren.
- Kl. 14:23
- Jeppe Jakobsen** (DF):
Men igen, problemet her opstår jo, fordi der ikke er nogen klare retningslinjer, nogen klare kliniske retningslinjer inden for diabetesbehandling, og det gør, at der sker den her store forskel i, hvilken behandling man kan forvente som borger i Danmark, alt efter hvilket postnummer man bor i – noget, som vi i Dansk Folkeparti synes er
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Tak, og det er ministeren.
- Kl. 14:23
- Sundheds- og ældreministeren** (Sophie Løhde):
Vi har jo allerede, når vi snakker om kroniske sygdomme, en række retningslinjer på området. Er det det samme som, at det er godt nok, som det er i dag? Nej, det er det ikke. Der er behov for – det er også derfor, at jeg nævner det konkret – bl.a. initiativet med at udvikle forløbsplaner, med henblik på at vi selvfølgelig skal sikre, at borgere, uanset om man er diabetespatient i den ene region eller i den anden region, får en mere ensartet behandling.
- Kl. 14:24
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgsmålet er sluttet.
- Det næste spørgsmål er til sundheds- og ældreministeren af fru Pernille Schnoor, Socialdemokratiet.
- Kl. 14:24
- Spm. nr. S 454**
13) Til sundheds- og ældreministeren af:
Pernille Schnoor (S):
Hvordan vil ministeren forklare, at regeringens ældremilliard er tilføjet kommunerne med den betingelse, at den ikke må bruges på områder, der er blevet udsat for nedskæringer, som det f.eks. er tilfældet i Rudersdal Kommune, der har fået tilføjet 12,7 mio. kr., der ikke må bruges på områder udsat for nedskæringer?
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.
- Kl. 14:24
- Pernille Schnoor** (S):
Spørgsmålet lyder: Hvordan vil ministeren forklare, at regeringens ældremilliard er tilføjet kommunerne med den betingelse, at den ikke må bruges på områder, der er blevet udsat for nedskæringer, som det f.eks. er tilfældet i Rudersdal Kommune, der har fået tilføjet 12,7 mio. kr., der ikke må bruges på områder udsat for nedskæringer?
- Kl. 14:24
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.
- Kl. 14:24
- Sundheds- og ældreministeren** (Sophie Løhde):
Tak for spørgsmålet, som jo endnu en gang giver mig anledning til at fastslå over for spørgeren, at ældreamrådet er et af de områder, som regeringen prioriterer meget højt. Det er også derfor, at partierne bag finanslovsaftalen var enige om at styrke kommunernes arbejde med en mere værdig ældrepleje ved at indføre værdighedspolitikker i kommunerne og samtidig årligt tilføre 1 mia. kr. ekstra til en mere værdig ældrepleje.
- Det er helt centralt, at kommunerne igennem arbejdet med værdighedspolitikkerne kommer til at synliggøre over for de ældre og de pårørende, hvad der prioriteres, og hvordan der arbejdes med en værdig ældrepleje i den enkelte kommune.
- Så er det jo den enkelte kommunalbestyrelse, der skal stå på mål over for borgerne i forhold til deres indsatser og prioriteringer på ældreområdet. Det er også derfor, at det er den enkelte kommunalbe-

styrelse, der skal stå på mål over for borgerne, i forhold til hvordan man lokalt får mest ud af de ekstra midler. Hvor er behovet størst? Værdighedsmilliarden har som forudsætning, at midlerne i 2016 skal lægges oven i det serviceniveau, som kommunerne har fastlagt for 2016. Det vil også sige, at kommunerne kan anvende midlerne til en bred vifte af aktiviteter på ældreområdet, som ligger ud over kommunernes allerede vedtagne budgetter for 2016. Det er jo i øvrigt budgetter, der blev fastlagt, inden finanslovsaftalen blev indgået, og på den måde sikrer vi altså, at midlerne går til nye aktiviteter på ældreområdet.

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:26

Pernille Schnoor (S):

Tak. For at præcisere mit spørgsmål vil jeg sige, at det handler om det, at man netop kalder det for en værdighedsmilliard, og præcis det, ministeren kommer ind på her, nemlig at det handler om værdighed og værdighedspolitikker og en værdig ældrepleje. Mit spørgsmål går på, hvad værdigheden er i, at man først skærer ned på nogle helt basale områder på ældreplejen, hvorefter man så får tilført nogle midler, som ikke må bruges til det område. Hvori er værdigheden i det? Altså, først skærer de på f.eks. normeringen i forhold til de ældre, og så giver man nogle penge, som må bruges, ikke til at hæve normeringen, men til noget helt andet. Hvori ligger værdigheden i, at man ikke må bruge værdighedsmilliarden på de områder, hvor man virkelig har brug for det?

Kl. 14:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:27

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Man har i hvert fald ikke hørt mig som minister sige, at de ikke må bruge den ekstra milliard, som regeringen har prioriteret sammen med finanslovsparterne, til flere varme hænder. Det må man da i høj grad. Jeg læste så sent som i går, at Københavns Kommune planlægger at bruge de ekstra penge på ældreområdet til flere varme hænder i kommunen. Det var noget af det, man skulle diskutere.

Men hverken spørgeren eller jeg kan jo i dag stå og sige, hvordan Rudersdal Kommune har tænkt sig at bruge de ekstra penge på ældreområdet. Hvorfor? Fordi kommunen først nu her skal til at gå i gang med at lave en værdighedspolitik for Rudersdal Kommune. Herefter skal man jo så finde ud af, hvordan man vil bruge de ekstra midler til at kunne understøtte en mere værdig ældrepleje. Der kan man jo i Rudersdal Kommune mene, at det skal gå til flere varme hænder. Man kan mene, at det skal gå til at styrke, at der skal være flere aktiviteter på plejecentrene. Og sådan kunne man nævne en bred vifte af initiativer, som kommunerne kan vælge at bruge pengene på. Men det er og bliver jo en beslutning for den enkelte kommunalbestyrelse, hverken en beslutning for det socialdemokratiske folketingsmedlem eller for mig som minister.

Kl. 14:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:28

Pernille Schnoor (S):

Det undrer mig, at ministeren ikke har hørt, at pengene ikke må bruges – det blev også nævnt af ministeren – dér, hvor man har skåret. Jeg vil gerne citere ministerens kollega, sundhedsudvalgsformand

Elisa Hansen, som er formand i Langeland Kommune, fra Venstre. Hun har til Fyens Stiftstidende netop udtalt, og jeg citerer: Vi har lige skåret på dagligdagen, og nu skal vi give de ældre flødeskum. Jeg er ked af, at det er sådan. Vi er slet ikke glade for værdighedsmilliarden.

Der er flere eksempler, bl.a. her i Rudersdal, hvor man siger: Vi står som kommunalbestyrelse og skærer på nogle basale ting, og så får vi nogle penge til nogle projekter. Det her er et eksempel, og jeg vil godt have, at ministeren forholder sig til ministerens kollegas udtalelse.

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 14:29

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Godt nok er jeg jo selv tidligere kommunalbestyrelsesmedlem i netop Rudersdal Kommune, men det giver mig altså stadig væk ikke beføjelser eller mulighed for at beslutte, hvad Rudersdal Kommune skal bruge sine ekstra penge på ældreområdet på, når nu det er, at man først skal gå i gang med at lave en værdighedspolitik og så efterfølgende i kommunen skal finde ud af med inddragelse af brugerne selv, de pårørende, de fagprofessionelle, hvordan de ekstra penge skal gå til at understøtte en mere værdig ældrepleje. Og så må jeg sige, at jeg ikke generelt har hørt nogen sige, at de er kede af at få ekstra penge til at løfte ældreområdet.

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Og spørgeren.

Kl. 14:29

Pernille Schnoor (S):

Mit spørgsmål går ikke på, hvorvidt vi skal agere kommunalbestyrelse, mit spørgsmål går på noget andet. Nu bliver eksempelvis Københavns Kommune nævnt, og her har man f.eks. en økonomi, der betyder, at ældre beboere bliver lagt i seng kl. 19.00 om aftenen og bliver taget op kl. 10.00 næste dag. Dansk Folkepartis finansordfører René Christensen nævnte i finanslovsdebatten, at den her værdighedsmilliard f.eks. skulle gå til, at man kunne give en ældre dame øringer eller kindrødt på. Hvordan forholder ministeren sig til, at man skal bruge penge på at give den ældre øringer på, altså ekstra projekter? Det er jo det, der står, og som flere artikler vidner om, nemlig at det her handler om ekstra projekter. Det handler ikke om dagligdagen, det er ekstra projekter, som man kan søge den her værdighedsmilliard til. Hvordan giver det værdighed?

Kl. 14:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, minister.

Kl. 14:30

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

For det første tror jeg ikke, at Københavns Kommune, selv om man altid skal være varsom med hensyn til at udtale sig om andres politik, har en ældrepolitik, der hedder, at beboerne på et plejehjem skal i seng kl. 19.00, og at de skal op kl. 10.00 næste dag. Det nægter jeg at tro at Københavns Kommune har en politik omkring.

Dernæst må jeg sige, at det virker en lille smule, som om spørgeren ikke har gjort sig den anstrengelse også at undersøge, hvad der egentlig er aftalt i finansloven omkring værdighedsmilliarden. Det, der jo fremgår højt og tydeligt, er, at midlerne for 2016 skal lægges oven i det serviceniveau, som kommunerne allerede har fastlagt for 2016. Og det vil sige, at alt, hvad man i kommunalbestyrelsen har

besluttet er gældende for 2016 og som kommer ovenpå, jo er ekstra penge, og det er det, man kan bruge de ekstra penge til. Om man så vil bruge dem til flere varme hænder eller noget helt andet er en beslutning for den enkelte kommunalbestyrelse.

Kl. 14:33

Kl. 14:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgsmålet er sluttet.

Så er det hr. Jens Joel, Socialdemokratiet, der har et spørgsmål til skatteministeren.

Kl. 14:31

Spm. nr. S 448 (omtrykt)

14) Til skatteministeren af:

Jens Joel (S):

Hvad kan ministeren oplyse om regeringens skatte- og byrdestop og de deraf følgende muligheder for at ændre energiafgifter, der eksempelvis står i vejen for elektrificering, introduktion af store varmepumper og brug af overskudsvarme?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsø for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:31

Jens Joel (S):

Tak. Jeg læser op. Spørgsmålet lyder: Hvad kan ministeren oplyse om regeringens skatte- og byrdestop og de deraf følgende muligheder for at ændre energiafgifter, der eksempelvis står i vejen for elektrificering, introduktion af store varmepumper og brug af overskudsvarme?

Kl. 14:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsø til ministeren.

Kl. 14:32

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak. Og tak for spørgsmålet. Regeringens skatte- og byrdestop indebærer, at regeringen ikke vil hæve nogen skat eller afgift i den her valgperiode, medmindre der er tvingende nødvendige grunde til det: Det kan f.eks. være som følge af EU-regulering. Det betyder også, at der som udgangspunkt i det daglige jo altså ikke kan gennemføres skatteomlægninger, hvor nogle skatter eller afgifter sættes ned, finansieret ved, at andre skatter eller afgifter sættes op. Og hvis det sker, skal det provenu, det giver, bruges til at sænke andre skatter og afgifter.

Skatte- og byrdestoppet står derfor heller ikke i vejen for lavere elafgifter, der fremmer elektrificeringen, introduktionen af store varmepumper eller brugen af overskudsvarme. Jeg kan også give et eksempel på det, som nok er det, spørgeren spørger til. F.eks. skal der jo som bekendt findes en løsning på spørgsmålet om den fremtidige finansiering af PSO-afgifterne, fordi Europa-Kommissionen har sagt, at der er problemer med det spørgsmål. Det er også nævnt i regeringsgrundlaget. Og løsningen på det problem med PSO-afgifterne og -udgifterne kan meget vel føre til, at den samlede afgift på el falder. Det vil så i givet fald øge borgernes og virksomhedernes interesse for at anvende bl.a. varmepumper og overskudsvarme.

Så det, der er udfordringen, om man vil, består ikke i at sætte energiafgifterne ned, men i stedet for pege på finansiering, som der er en bred politisk opbakning til, eller i det mindste 90 mandater.

Kl. 14:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jens Joel.

Jens Joel (S):

Tak for det svar. Ministeren har jo læst op af, hvad der står i regeringsgrundlaget om det her. Og det er helt klart, at der er konkrete problemer derude – altså, ministeren peger selv på, at vi ikke får nok ud af vores vindmøllestrøm, fordi vi ikke bruger den i de store varmepumper, og at vi mister store indtægter, hvis der er for mange, der omlægger til biomasse, der jo er afgiftsfritaget, og at man f.eks. ikke får brugt den overskudsvarme, der er i mange virksomheder.

Men når jeg spørger ind til det, er det, fordi jeg er en lille smule i tvivl om det. Jeg kan godt høre, at hvis EU tvinger os til at lave om på PSO'en, åbner der sig et vindue, hvor man muligvis kan gøre noget. Men hvis vi så siger, at vi ikke er tvunget af EU, vil jeg gerne høre ministeren, om regeringens skattestop skal forstås sådan, at man kan lave en provenuneutral omlægning. Altså, må man godt bytte rundt på tingene, ligesom man ifølge regeringsgrundlaget må i forhold til bilafgifterne, hvis det bare så at sige går i nul, eller skal finansministeren have et råderum, for at man kan ændre på energiafgifterne, altså sætte dem ned, fordi der simpelt hen er plads til det i økonomien?

Kl. 14:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Skatteministeren.

Kl. 14:34

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

En opsummering af regeringsgrundlaget: Der skal være tvingende nødvendige grunde til det på PSO-området. Der er der dog en henstilling fra Europa-Kommissionen, og det gør, at man bliver nødt til at se på finansieringen af PSO-mekanismen, som man med den finansieringsmekanisme, som er valgt vel helt tilbage i Svend Aukens tid, jo må erkende i dag er en forsikring for, at vi producerer en masse vedvarende energi, men samtidig også en hindring for, at det kan betale sig at bruge den. Og ud over at der er, hvad skal man sige, et problem sådan i den måde, mekanismen nu fungerer på – og i øvrigt er PSO-regningen blevet meget større, og den regning vil blive tørret af på borgere og på virksomheder, altså regningen for den vedvarende energi – jamen så er der også en henstilling fra Europa-Kommissionen, og det gør, at det er helt i overensstemmelse med regeringsgrundlaget at lave en ændring af systemet. Men udgangspunktet i regeringsgrundlaget er jo, at der skal være tvingende nødvendige grunde til det.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jens Joel.

Kl. 14:35

Jens Joel (S):

Godt, så forstår jeg ministeren sådan, at man ikke bare kan lave en provenuneutral afgiftsomlægning, medmindre der, som ministeren siger, er tvingende nødvendige grunde til det, og derved opstår der jo så kun det vindue med PSO'en, om man vil. Det er i hvert fald kun det vindue, vi kender til. Men kunne man forestille sig, at man ville bruge et råderum på at sænke energiafgifterne, eller venter man? Og så vil jeg gerne høre, om skatteministeren ved, hvordan den der PSO-diskussion med EU ligesom forløber. Altså, har man et bud på, hvordan den vil ende, eller skal dem, der lige nu laver investeringerne derude, så at sige bare vente på, at EU og klimaministeren har forhandlet færdigt, inden vi kan komme i gang med at diskutere, hvordan vi i givet fald kan omlægge en elafgift?

Kl. 14:36

Kl. 14:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Skatteministeren.

Kl. 14:36

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Hele PSO-spørgsmålet vil jo skulle behandles, også i Folketinget, og jeg synes, det vil være rigtigst, at den proces foregår i regi af de huse, hvor det hører hjemme, og ikke her i Folketingssalen i dag. Men det er jo en bunden opgave at finde en løsning her i løbet af 2016. Ellers kan man stå i en situation, hvor man vil være tvunget til at bruge danske skattekrone eller PSO-finansieringsmekanismen til at finansiere f.eks. vindmølleeventyr eller projekter, afhængigt af hvilke udgangspunkter der er i andre lande, og det kunne blive meget, meget dyrt.

Så jeg synes, vi skal tage diskussionen om ændringen af PSO-systemet i den forhandlingskreds, hvor den nu engang hører hjemme, og ikke her i Folketingssalen i dag. Men det er en bunden opgave, og den skal løses.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jens Joel.

Kl. 14:37

Jens Joel (S):

Tak for det. Lad os bare lade PSO'en ligge og så gå videre. Når jeg er lidt forvirret over, hvad regeringens linje med hensyn til det her byrde- og afgiftsstop er, så er det jo også, fordi der bl.a. den 18. september i Altinget var en artikel med overskriften »Byrdestop forhindrer alligevel ikke Venstre i at ændre energifgifterne«, og Venstres energiordfører udtalte – og jeg citerer: »Jeg siger ikke, at vi ikke ændrer afgifterne på nogle områder, men blot, at vi ikke kommer til at ændre alle områder på én gang.«

Så hvordan skal vi egentlig forstå det her med, hvad det er for nogle bånd, regeringen har lagt på sig selv, og hvad det er for en sikkerhed, virksomhederne har, hvis man godt kan lave nogle af afgifterne om, men bare ikke dem alle sammen på en gang? Med al respekt kan vi måske også klare os med mindre end at lave alle afgifter om på en gang.

Kl. 14:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Skatteministeren.

Kl. 14:38

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Skatte- og byrdestoppet er jo sat ind, fordi vi ikke ønsker, at skatter og afgifter skal stige. Det glædelige er jo, at siden Anders Fogh Rasmussen introducerede skattestoppet, er der sket noget, så der nu i den her situation er et bredt flertal i Folketinget, inklusive Socialdemokratiet – og det må jeg anerkende og kvittere for – som ikke ønsker at øge skatter og afgifter, fordi de ved og anerkender, at det er skadeligt for erhvervslivet.

Så det, der er udfordringen, er jo at finde finansiering til at gøre det, og den diskussion, jeg gerne vil have her med hr. Jens Joel, er, hvordan vi skaffer finansiering til at sænke de skadelige og høje energifgifter. Ud over det er der så i regeringsgrundlaget mulighed for at lave om på PSO-finansieringsmekanismen, fordi Kommissionen har sagt, at den er problematisk. Man kan så lave den om og lave en omlægning inden for det system. Men ellers skal der tvingende nødvendige grunde til.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til skatteministeren, og tak til hr. Jens Joel. Det var slut på spørgsmål 14.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren, og det er stillet af Yildiz Akdogan, Socialdemokratiet.

Kl. 14:39

Spm. nr. S 455

15) Til beskæftigelsesministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvordan vil ministeren sørge for, at den fjerdedel af kontanthjælpsmodtagerne, der er psykisk syge, og hvoraf kun 8 pct. er jobparate, ikke bare bliver yderligere marginaliseret af regeringens kontanthjælpsloft?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:39

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Hvordan vil ministeren sørge for, at den fjerdedel af kontanthjælpsmodtagerne, der er psykisk syge, og hvoraf kun 8 pct. er jobparate, ikke bare bliver yderligere marginaliseret af regeringens kontanthjælpsloft?

Kl. 14:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:39

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Tak for spørgsmålet. Antallet af kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere er steget 20 pct. siden 2011, og antallet af ægtepar på kontanthjælp er steget med 50 pct. Det er, på trods af at vi nu har oplevet et par år med stigende beskæftigelse. Vi brugte over 17 mia. kr. på kontant- og uddannelseshjælp sidste år. Det er den udvikling, vi vil vende med et nyt kontanthjælpsloft, og det handler ganske enkelt om, at flere danskere skal i job og færre skal forsørges af det offentlige. Det er godt for den enkelte, og det er godt for samfundet.

Derfor har regeringen sammen med resten af partierne i blå blok aftalt, at vi skal have et kontanthjælpsloft, hvor det bedre kan betale sig at arbejde. Det har vi gjort på en måde, hvor vi har fundet den rette balance mellem på den ene side at sikre, at det altid kan betale sig at arbejde, og på den anden side, at kontanthjælpen skal udgøre et rimeligt og midlertidigt forsørgelsesgrundlag.

Jeg er ikke enig i, at kontanthjælpsloftet medfører, at psykisk syge kontanthjælpsmodtagere bliver marginaliseret. Med loftet vil det f.eks. være sådan, at et typisk kontanthjælpsægtepar med tre børn fortsat samlet set vil kunne modtage ca. 406.000 kr. i offentlige ydelser. Det mener jeg er et rimeligt niveau, og det står jeg gerne på mål for.

For udsatte kontanthjælpsmodtagere er der samtidig en række retigheder til ekstra hjælp i vores regler. F.eks. har de ret til en koordinerende sagsbehandler, der skal sikre, at indsatsen er tværfaglig og koordineret på tværs af de kommunale forvaltninger. Og kan man ikke deltage i et aktivt tilbud, har man ret til mentorstøtte.

Så vil jeg gerne understrege, at aftalepartierne har lagt vægt på, at udsatte borgere skal have en målrettet indsats svarende til deres arbejdsevne og den enkeltes behov. I den forbindelse vil vi følge kommunernes indsats over for de udsatte kontanthjælpsmodtagere meget tæt fremadrettet.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:41

ciale og helbredsmæssige områder. Ofte rammer det så også hele familien – det er ikke bare den enkelte, men hele familien.

Især i forhold til børn viser forskningen faktisk, at hvis den ene forælder er ramt af en psykisk sygdom, er der en større risiko for, at barnet senere i livet, når det bliver ældre, får psykosociale problemer. Så hvis vi prøver at stresse en psykisk syg i arbejde, medvirker vi faktisk til, at der på sigt bliver endnu flere, der kommer i en psykisk sårbar situation.

Kl. 14:41

Så jeg vil bare spørge: Er det måden at løse problemet på? Tror man, at hvis man nu kan få folk hurtigt i arbejde, så skal det hele nok gå – når der i den anden ende er nogle, der faktisk bliver berørt og påvirket af det, f.eks. børnene?

Kl. 14:46

Yildiz Akdogan (S):

Tak for svaret. Det er selvfølgelig meget fint at sige, at det skal kunne betale sig at arbejde. Den vision deler jeg med ministeren. Men i det her tilfælde har vi altså at gøre med en gruppe, som har nogle andre forudsætninger. Ifølge Bedre Psykiatri er det hver fjerde på kontanthjælp, som har en psykisk sygdom. Og i høringsvaret fra Bedre Psykiatri kritiserer man faktisk i forvejen det, at man parkerer psykisk syge på kontanthjælp, og at man udsætter dem for økonomisk pres og stress. Hele den måske ikke målrettede indsats gør dem ikke ligefrem mere raske, tværtimod gør den dem mere syge. Og det er ikke bare den psykisk syge, men også familierne, de pårørende, der bliver berørt af det her. Så det er fint, at man gerne vil have folk i arbejde eller i uddannelse. Den vision kan vi sagtens være enige i.

Men her har vi altså at gøre med en gruppe, som har det svært. Det er svært, når man har en depression eller en OCD at passe ind i et i forvejen ikke særlig rummeligt arbejdsmarked, hvis man kan sige det på den måde. Ifølge Bedre Psykiatri er det kun 8 pct. af kontanthjælpsmodtagerne med en psykisk sygdom, som er jobklare – 8 pct.! Derfor ville jeg egentlig gerne høre ministeren: Mener ministeren, at loftet er et effektivt middel til at øge beskæftigelsen for den her målgruppe?

Kl. 14:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:46

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Altså, de dilemmaer, der bliver beskrevet her, er dilemmaer, som vi er meget opmærksomme på, og dilemmaer, vi tager meget alvorligt. Og jeg er enig i, at et meget væsentligt fundament for, at børn kan få et godt liv og undgå skævvridninger i deres liv, er, at deres forældre har et så godt fundament for deres liv som muligt.

Jeg er opmærksom på, kan vi sige, at vi i behandlingen af psykisk syge – i al fald ofte i starten – er i en situation, hvor der kan være usikkerhed hos den enkelte om, hvad der er pres, og hvad der er hjælp. Vi er også opmærksomme på, at kommunerne har en forskellig evne eller kapacitet til at håndtere denne grænse. Målet med det hele er at hjælpe mennesker til et aktivt liv; det er ikke at gøre nogle mere syge eller give dem et dårligere fundament for deres liv.

Kl. 14:46

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Jeg vil gerne bekræfte det komplekse billede, som spørgeren tegner, af den population, der er kontanthjælpsmodtagere. Der er en stor del af dem, som har komplekse problemer, der skal løses, og som vi har pligt til at sikre midler til at få løst. Men det, der jo foregår i disse år, er en meget omfattende omstilling af den måde, man søger at hjælpe disse mennesker på. For realiteten har jo vist, at de er blevet glemt. De har fået lov til at opholde sig alt for lang tid på kontanthjælp med den konsekvens, at vi har set, at kontanthjælpen er blevet et passivt system, hvor der ikke rigtig er sket det fornødne.

Derfor vil det være sådan, at vi vil have skarpt fokus på at følge, at kommunerne sikrer, at der er en afbalanceret indsats i forhold til ressourceforløb eller i rehabiliteringsteam med henblik på at give disse mennesker den rette støtte. Målet med kontanthjælpsloftet er jo ikke at jage mennesker i arbejde. Det er, hvis arbejde er en option, at skabe et økonomisk incitament til også at bruge den.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Yildiz Akdogan.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:47

Yildiz Akdogan (S):

Ministeren nævner, at det er nogle svære dilemmaer. Det er ikke bare dilemmaer; det er faktisk konkrete vilkår, som nogle psykisk sårbare og deres familie oplever i hverdagen. Og de frygter netop, hvad konsekvenserne vil være af det her loft.

Men Bedre Psykiatri og SIND, som jo om nogen har fingeren på pulsen i forhold til de her mennesker, siger det meget klart og tydeligt: at det her loft ikke er et effektivt middel til at øge beskæftigelsen blandt den her gruppe. Jeg vil bare lige høre: Er ministeren enig i det? Og hvad kan vi i så fald gøre for at undgå den her negative spiral ved at presse dem ind i et arbejde, som egentlig ikke gør dem mere arbejdsparate, men tværtimod stresser dem endnu mere og også påvirker de pårørende, altså familien.

Har ministeren nogle helt konkrete tiltag til, hvordan vi kan hindre det her?

Kl. 14:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:47

Yildiz Akdogan (S):

Ministeren siger, det er vigtigt, at det skal kunne betale sig at arbejde, og at kommunerne også skal påtage sig deres del af det her løft, men det er bare lidt svært, når kommunerne i forvejen er så økonomisk presset, som de er.

Men jeg skal igen referere til Bedre Psykiatri bl.a. høringsvar i forhold til det her med kontanthjælpsloftet, som de jo ikke er specielt begejstrede for, fordi de mener, at det netop ikke kun er arbejdsløshed, der er et reelt problem, men at der også er en udfordring på so-

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Loflet løser ingen helbredsmæssige problemer. Loftet skaber kun et incitament til, at det kan betale sig at arbejde, hvis man har en arbejds kapacitet. Og så er loftet altså respektfuldt i forhold til de titusindvis af mennesker, som arbejder til en overenskomstsmæssig løn i den lavere ende. For den sikrer dem en højere løn, end de mennesker, som er under offentlig forsørgelse, får i overførsel.

Men loftet skal følges op af, at hele den adfærd, der har været på kontanthjælpsområdet, bliver omlagt fra kommunernes side. Det har kommunerne pligt til – ikke bare på basis af vores aftale om kontanthjælpsloftet, men også på basis af en opfølgning på kontanthjælpsreformen. Det er aftaleparterne bag loftet enige om at følge meget tæt, og fra Beskæftigelsesministeriets side gør vi meget for at følge og støtte de kommuner, hvor der viser sig at være problemer.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var slut på spørgsmål 15.

Næste spørgsmål er ligeledes stillet til beskæftigelsesministeren af fru Yildiz Akdogan, Socialdemokratiet.

Kl. 14:49

Spm. nr. S 458

16) Til beskæftigelsesministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvordan vil ministeren forhindre, at andelen af psykisk syge hjemløse stiger som konsekvens af regeringens sænkning af ydelserne med kontanthjælpsloftet og samtidige afskaffelse af billig bolig-loven, der vil gøre det sværere at finde en billig bolig i f.eks. København?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:49

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det, formand. Spørgsmålet lyder: Hvordan vil ministeren forhindre, at andelen af psykisk syge hjemløse stiger som konsekvens af regeringens sænkning af ydelserne med kontanthjælpsloftet og samtidige afskaffelse af billig bolig-loven, der vil gøre det sværere at finde en billig bolig i f.eks. København?

Kl. 14:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:49

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Tak for spørgsmålet. Kontanthjælpsloftet skal sikre, at alle kontanthjælpsmodtagere vil opleve en mærkbar indkomstfremgang ved at tage et job til en løn i den lavere ende af lønskalaen. Loftet sætter en overlægges over de ydelser, som en kontanthjælpsmodtager samlet set kan modtage i kontanthjælp, boligstøtte og særlig støtte.

Det betyder ikke, at vi sænker selve kontanthjælpen, og det vil jeg gerne understrege her. Med kontanthjælpsloftet vil det være sådan, at en typisk kontanthjælpsmodtager med tre børn fortsat vil kunne modtage ca. 406.000 kr. samlet set i offentlige ydelser. Det mener jeg er et helt rimeligt niveau, og som sagt står jeg gerne på mål for det.

Boligen er helt afgørende for at have en velfungerende dagligdag, især for børnefamilier, og derfor har kommunerne også i dag en række muligheder for at sikre, at mennesker ikke bliver sat ud af deres lejlighed.

For hovedparten af de kontanthjælpsmodtagere, der berøres af kontanthjælpsloftet vil den samlede ydelsesreduktion være på under 2.000 kr., og den gennemsnitlige ydelsesreduktion vil være på omkring 1.450 kr. pr. måned. Jeg mener derfor også, at vi har fundet den rette balance mellem på den ene side at sikre, at det altid kan betale sig at arbejde, og på den anden side, at kontanthjælpen skal udgøre et rimeligt forsørgelsesgrundlag. Men jeg vil gerne medgive, at det at være på kontanthjælp kræver, at man holder hus med pengene og prioriterer, hvad der er vigtigst for den enkelte og for familien.

Jeg vil afslutningsvis bare for god ordens skyld gøre opmærksom på, at boliglovgivning ikke hører under mit ressort, men er placeret i Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:51

Yildiz Akdogan (S):

[Lyddudfald] ... området ikke er under ministerens ressort, men jeg synes, tingene hænger sammen, i hvert fald i det her tilfælde, og det er også derfor, spørgsmålet er koblet til boligområdet.

Som jeg tidligere påpegede i mit tidligere spørgsmål til ministeren, er der ingen tvivl om, at det selvfølgelig er vigtigt, at dem, der har mulighed for at arbejde, skal komme i arbejde, men igen har vi at gøre med en gruppe af personer, som har det rigtig, rigtig svært. Det er sådan, at både eksperter og interessegrupper fremhæver og påpeger meget klart, også i deres høringssvar, at loftet vil få konsekvenser for de mest udsatte grupper som psykisk sårbare personer, ikke mindst fordi den økonomiske stramning vil stresser dem og ikke gøre dem mere raske, men tværtimod gøre dem mere syge.

Derudover har Bedre Psykiatri også været inde at sige, at det her ikke bare rammer den enkelte, men også rammer hele familien, bl.a. også børn, som faktisk på sigt også går hen og bliver psykisk sårbare.

I KL's høringssvar er opmærksomheden meget tydeligt rettet mod personer med psykiske og kognitive handicap, hvor nærhed til relationer og stabilitet omkring velfungerende fællesskaber kan være afgørende. Derudover siger KL også, at der er en stor risiko for, at mange i målgruppen ikke ville kunne betale deres husleje.

Set i lyset af også det tidligere spørgsmål vil jeg spørge ministeren om noget: Deler ministeren egentlig den her bekymring for, at vi altså har at gøre med en gruppe, der i den grad er stresset og bliver endnu mere stresset og mere syge og har svært ved også at kunne få økonomien til at hænge sammen med den konsekvens, at de kan risikere at miste deres bolig, og at det er svært at finde alternative boliger til dem?

Kl. 14:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:53

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Jeg deler opfattelsen af, at den gruppe, vi taler om, er en sårbar gruppe, og jeg deler opfattelsen af, at det er en gruppe, vi har pligt til at hjælpe. Det er en pligt, som kommunerne har i dag og også vil have, efter at loftet er gennemført. Allerede i dag ser vi, at der er problemer i en del af denne gruppe med f.eks. at betale husleje, og at der kan være prioriteringsproblemer, og derfor har kommunerne også i dag redskaber til og pligt til at hjælpe denne gruppe mennesker med at kunne prioritere deres dagligdag, således at de ikke kommer i sådan nogle deadlock-situationer, hvor de ikke får betalt husleje osv.

Men jeg anerkender ikke, at den lille korrektion, vi laver, i den mængde penge, man får udbetalt som kontanthjælpsfamilie, i sig selv skulle udgøre en stor risiko for, at man ikke kan have ordentlige boligforhold. En almindelig familie med tre børn får som nævnt i samlede ydelser fra det offentlige over 400.000 kr. Det skal kunne lade sig gøre både at have en ordentlig bolig overalt i Danmark og også et ordentligt liv for den beløbsramme.

Men der kan godt være mennesker og familier, der har brug for støtte til prioritering og brug for støtte til at få sikret, at f.eks. huslejen bliver betalt, og kommunen har fortsat pligt til at hjælpe dem med det.

- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Fru Yildiz Akdogan.
- Yildiz Akdogan** (S):
Kommunerne har også en pligt, men det bliver svært, når man er en kommune og i forvejen skal prioritere både børn og ældre og også de psykisk sårbare, især med den her regerings meget, meget målrettede politik om at presse kommunerne maksimalt på økonomien.
Så jeg synes egentlig, at det er lidt tankevækkende, at ministeren bare siger, at det er kommunernes pligt, især også når man tænker på, at der er nogle kommuner, som faktisk vælger at bruge et redskab, der hedder muligheden for at bygge billige boliger. F.eks. har man så også frataget kommunerne den planlov, som den tidligere regering indførte, der faktisk muliggjorde og gav kommunerne et redskab. Så det er lidt interessant, at man siger, at kommunerne skal finde nogle løsningsmuligheder, når man egentlig ikke giver dem de redskaber, der kan gøre det lidt lettere for kommunerne.
Men jeg hører egentlig bare ministeren sige, at ministeren ikke deler KL's bekymring om, at den her målgruppe vil have meget svært ved at betale deres husleje, og at det vil være svært at finde billige alternative boliger til den her målgruppe. Det er ministeren uenig i?
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ministeren.
- Beskæftigelsesministeren** (Jørn Neergaard Larsen):
Jeg er enig i, at der, når man er på kontanthjælp, eller hvis man er aflønnet efter en overenskomst på de lavere løntrin, er en prioriteringsopgave, der er større, end hvis man tjener rigtig mange penge. Men jeg er ikke enig i, at gennemførelsen af kontanthjælpsloftet giver anledning til, at mennesker af den grund tvinges fra hus og hjem. De beløbsrammer, der ligger, er af en sådan karakter, at det med hjælp fra kommunen til at få dagligdagen til at hænge sammen skal være muligt at forblive i de lejligheder – eller får tid til at flytte over i lejligheder i en anden prisklasse, hvis det er sådan, at familiens situation grundlæggende har ændret sig.
Men igen skal vi være opmærksomme på, at kontanthjælp er en midlertidig ydelse, og et af regeringens mål er at få kontanthjælpen til at fremstå som en midlertidig ydelse. Det er noget, som aftalepartierne lægger meget vægt på, altså at man ikke fra kommunernes side fortsat bare lader disse mennesker, vi taler om her, være i en passiv situation. De skal have den målrettede støtte, de har krav på. Og her er jeg enig i, at der er rigtig mange kommuner, der er nødt til at gear op. Men sådan er det. Det er en følge af de reformer, der blev lavet, også under den tidligere regering, og det er et spor, vi kører videre i med denne reform. De skal have den hjælp, de har krav på, og det kræver aktivitet og ikke passivitet.
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Fru Yildiz Akdogan.
- Yildiz Akdogan** (S):
Nu hørte jeg ministeren sige, at der så kunne være mulighed for lejligheder i en anden prisklasse. Problemet er bare, at der ikke findes de lejligheder, og det er også det, KL rejser som kritik i sit hørings-svar. Det er også det, Bedre Psykiatri påpeger, nemlig at det er svært at finde alternative boliger, i det øjeblik en person med psykisk lidel-
- Kl. 14:54 se på grund af bl.a. kontanthjælpsloftet ikke har mulighed for at betale sin husleje og må gå fra hus og hjem.
Så derfor bliver jeg lidt overrasket, når ministeren siger, at der kan være nogle andre lejligheder i andre prisklasser – det er der ikke. Kommunerne har heller ikke muligheden for at bygge alternative, billige boliger, fordi planloven og i hvert fald muligheden for at bygge billige boliger også er fjernet af den her regering.
Så jeg vil egentlig høre igen: KL siger, at der vil være flere hjemløse med kontanthjælpsloftet. Er ministeren enig eller uenig i KL's svar i forhold til det her?
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ministeren.
- Beskæftigelsesministeren** (Jørn Neergaard Larsen):
Jeg er uenig i KL's svar i forhold til effekterne af kontanthjælpsloftet på disse områder. Jeg er ikke uenig med spørgeren i, at der kan være en række situationer, hvor der skal omprioriteres. Jeg er sådan set heller ikke uenig i, at vi som følge af flygtningesituationen kan få massive problemer med at skaffe boliger i Danmark.
Men igen, kontanthjælp er en midlertidig ydelse. Det er en midlertidig ydelse, som kræver bestemte socialpolitiske aktiviteter fra kommunens side, når man er på den ydelse. Vort mål er at sikre dem, og vort mål er samtidig at sikre, at det altid kan betale sig også at have fokus på beskæftigelseseffekten. Vort mål er ikke at straffe nogen eller at jage nogen fra hus og hjem – og det kommer ikke til at ske som konsekvens af gennemførelsen af kontanthjælpsloftet.
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Tak til beskæftigelsesministeren og til fru Yildiz Akdogan.
Det sidste spørgsmål i spørgetimen er stillet til energi-, forsynings- og klimaministerens af hr. Jens Joel, Socialdemokratiet.
- Spm. nr. S 447**
17) Til energi-, forsynings- og klimaministerens af:
Jens Joel (S):
Hvad kan ministeren oplyse om størrelsen af den offentlige støtte til EUDP i årene 2017-2019 i forhold til 2015?
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Værsgo for begrundelse.
- Jens Joel** (S):
Tak. Jeg læser spørgsmål op:
Hvad kan ministeren oplyse om størrelsen af den offentlige støtte til EUDP i årene 2017-2019 i forhold til 2015?
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ministeren.
Vent lige. Vi har ikke mikrofon på klima- og energiministerens. Der er lyd nu.
- Energi-, forsynings- og klimaministerens** (Lars Christian Lilleholt):
Tak, formand. Tak for spørgsmålet endnu en gang.
Regeringen har fået Danmark med i det internationale initiativ »Mission Innovation«. Det handler om at prioritere energiforskningen. »Mission Innovation« vil hovedsagelig blive udmøntet gennem EUDP. Og lad mig gøre det helt klart: »Mission Innovation« betyder, at regeringen vil arbejde for, at der i 2020 afsættes i alt 580 mio.

kr. til forskning i rene energiteknologier. Vi vil finde finansieringen inden for et uændret samlet offentligt forskningsbudget frem mod 2020. Den konkrete udmøntning vil blive fastlagt i dialog med andre politiske partier i forbindelse med de årlige finanslovsforhandlinger.

Bevillingen til EUDP var i 2015 på 375,3 mio. kr. Basisbevillingen til EUDP er i henholdsvis 2017, 2018 og 2019 på 52,7 mio. kr. pr. år, men efter vanlig praksis vil midlerne til EUDP blive fastsat i de årlige forhandlinger om forskningsreserven. Der er endnu ikke taget stilling til indfasningen, men det er min forventning, at vi over de kommende år vil øge midlerne i et fornuftigt tempo, så vi når målet i 2020. Realiseringen af »Mission Innovation« afhænger altså af, om andre partier deler regeringens ambitioner om flere penge til energiforskning.

Kl. 15:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jens Joel.

Kl. 15:01

Jens Joel (S):

Tak for det, og tak for det foreløbige svar på i hvert fald noget af det, jeg spurgte om. Jeg tror, ministeren og jeg er enige om, at EUDP er afgørende for virksomhederne. Jeg tror også godt, at ministeren kan forstå, at Dansk Industri var meget hård i sin kritik af regeringens nedskæringer på netop de her forskningsmidler, fordi det er ret vigtigt for virksomhederne. Ministeren har jo også her i Folketingssalen måttet erkende, at der er en klar sammenhæng også med eksporten og de kroner, vi hiver hjem, i forhold til om vi støtter forskningen og energiprogrammer som de her.

Nu talte ministeren meget om, hvad Danmark er gået med i i 2020. I 2020, forstår man, vil der være 580 mio. kr., men det er jo efter næste valg. Så jeg er sådan lidt i tvivl om, om det, ministeren lover, er, at der sker noget bestemt på det tidspunkt, hvor vi i hvert fald er helt sikre på, at der har været et valg, og hvor vi jo ikke rigtig ved, hvem der sidder i ministerstolen. Men ministeren kan ikke sige noget om, hvad der vil ske i år 2017 og 2018 og 2019. Der kan man tage til takke med de 52 mio. kr., som ministeren nævner ligger i basisbevillingen, og så hvad man kan finde på forskningsreserven. Er det rigtigt forstået?

Kl. 15:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:02

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Jeg er helt enig med hr. Jens Joel i, at EUDP er og har været en succes. Det er bl.a. de to partier, som vi to repræsenterer, der er baggrunden for, at vi for år tilbage etablerede EUDP. Det er også min forventning, at vi i de kommende år øger midlerne til EUDP – det var også det svar, jeg gav før, i mit indledende svar til spørgeren – og det er min forventning, at vi gør det hvert år frem mod 2020. Men helt afgørende her er jo dels forhandlingen om finansloven, dels forhandlingerne om, hvordan vi fordele forskningsreserven.

Heldigvis lykkedes det jo i år med den finanslov, der nu er, også i forbindelse med den forskningsreserve at få penge her til EUDP, så vi nærmer os et niveau på den anden side af 150 mio. kr.

Kl. 15:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jens Joel.

Jens Joel (S):

Jo, men altså vi er helt enige om, at det er ekstremt vigtigt for virksomhederne. Og jeg noterer mig også, at ministeren allerede i den her måned har deltaget i i hvert fald to artikler, som jeg har set, hvor ministeren har lovet, at der kommer flere penge til energiforskningen. Det er jeg jo glad for, men jeg forstår også, at ministeren ikke kan sige noget om, hvornår vi indhenter det niveau, vi var på, inden regeringen overtog, altså 2015-niveauet. Ministeren kan ikke sige, om vi på noget tidspunkt inden 2020 kommer op på det samme niveau, vi var på, dengang ministeren tiltrådte. Ministeren siger oven i købet, at det afhænger af de andre partier og – forstår jeg også, og det er så mit sidste spørgsmål i denne runde – at pengene skal komme fra forskningsreserven, hvis der skal komme flere end de 52 mio. kr.: Er det rigtigt forstået?

Kl. 15:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:04

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Det hele vil jo afhænge af, hvad muligheder der er, hvor stort det økonomiske råderum er. Men det er vores udgangspunkt, at de her penge skal findes blandt de penge, vi i dag bruger på forskning i det danske samfund. Derfor kommer vi til at prioritere det her område, hvis vi vil det, og det lægger vi tryk i hænderne på de forhandlinger, der skal være, både når vi skal fordele forskningsreserven, og når vi fremadrettet skal forhandle finanslov.

Kl. 15:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jens Joel.

Kl. 15:04

Jens Joel (S):

Så når man den 6. januar og i går kunne læse i artikler på Altinget, at ministeren vil opgradere energiforskningen, at ministeren lover, at der kommer flere midler til energiforskningen, så kan ministeren altså ikke sige, om vi på noget tidspunkt før 2020, når vi er på den anden side af næste valg, overhovedet indhenter det niveau, vi var på, da ministeren overtog. Det er jo det, jeg ligesom prøver at få frem: Kan vi regne med, at vi når 2015-niveauet, som var regeringens startpunkt? Bliver vi på noget tidspunkt i den her regeringsperiode bedre, end vi var, da regeringen overtog, eller skal vi vente, indtil vi har fået et nyt folketingsvalg, før ministeren tør love noget? Det er jo sådan lidt en bagvendt måde at love noget i næste valgperiode i stedet for at gøre det, mens man har magten.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:05

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Tak til spørgeren endnu en gang. Vi har givet et tilsagn om, at vi i 2020 når op på et historisk højt niveau for EUDP på 580 mio. kr. Det er faktisk rigtig, rigtig mange penge. Det er vel det mest ambitiøse niveau, vi nogen sinde har været på med hensyn til EUDP.

Det er også min forventning, at vi i de kommende år, når vi skal fordele penge både på finansloven og i forhold til forskningsreserven, så finder yderligere penge til at styrke energiforskningen.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til energi-, forsynings- og klimaministeren og hr. Jens Joel, Socialdemokratiet.

Dermed er spørgsmålet sluttet, og det var samtidig slut på spørgstiden. Der er ikke flere spørgsmål her.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Udskydelse af retten til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus, skærpelse af reglerne om tidsbegrænset opholdstilladelse, skærpelse af reglerne om inddragelse af flygtninges opholdstilladelse, m.v.).

Af udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg). (Fremsættelse 10.12.2015).

Kl. 15:06

løsninger, uden at de selv har nogen realistiske bud på, hvad vi så skal gøre.

Sluttelig er det vigtigt for mig at understrege, at vi Socialdemokrater er glade for de forbedringer af forslagene, der er kommet ind i de forhandlinger, der er gået forud. For det første er det nu sikret, at asylansøgere stadig vil kunne arbejde uden for centrene. For os er det helt essentielt, at mennesker kan få et job. Det er af hensyn til dem selv og deres værdighed og deres livskvalitet, men også af hensyn til vores samfund.

Dertil kommer forslaget om mulig inddragelse af værdier. Vi støtter og har hele tiden støttet princippet om, at har man store værdier, er det rimeligt, at man bidrager til sit eget ophold, men vi har måbende set til, når regeringen har fortolket det princip på mange forskellige måder, og derfor er vi glade for, at det er lykkedes at få talt ministeren og regeringen til rette, således at det nu fremgår soleklart, at man ikke kan inddrage flygtninges smykker og andre værdigenstande med affektionsværdi.

Tak for ordet.

Kl. 15:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er et par enkelte spørgsmål, men nu kommer der flere. Først er det fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 15:10

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Den første, der har ordet i ordførerrækken, er hr. Dan Jørgensen, Socialdemokratiet.

Kl. 15:06

Kl. 15:06

(Ordfører)

Dan Jørgensen (S):

Tak for det. Socialdemokraternes flygtningepolitik går på to ben. På den ene side er vi dybt optagede af at hjælpe mennesker i nød. Folk, der flygter fra død og ødelæggelse, krig og tortur, har brug for vores hjælp, og vi har et moralsk ansvar til at give dem hjælp. På den anden side har vi også et andet ansvar, for vi har et ansvar for, at Danmark kan fungere, og et ansvar for, at vores velfærdssamfund sikres og vores sammenhængskraft består.

Lige nu kommer der et meget stort antal asylansøgere til vores land. Sidste år var det næsten 21.000, og det tal ser ud til at stige i 2016. Så vi hjælper, vi gør noget, og målt i forhold til vores lands størrelse er vi det land i EU, der tager næstflest flygtninge. Det er godt, at vi hjælper. Vi skal hjælpe. Men det er også klart, at antallet på sigt bliver nødt til at bringes ned, hvis vi skal kunne følge med. Det er årsagen til, at vi mener, der er behov for at stramme udlændingeloven i Danmark. Vi er nødsaget til at skrupe på de knapper, vi har til rådighed. Vi er nødsaget til at gøre noget. Gør vi ikke det, ser vi bare til, holder vi os til taler – håbefulde taler, florumvundne taler om store internationale løsninger – og ideelle scenarier med fred og solidaritet i verden, risikerer vi, at det går galt. Så risikerer vi, at Danmark ender som Sverige – end ikke mange svenskere, tror jeg, mener efterhånden længere selv, at deres tilgang har været den rette.

Hvis man har en markant mere lempelig udlændingepolitik i ens land, end de har i de lande omkring en, og tilbyder man markant bedre forhold for flygtninge end de lande omkring en, vil man blive en magnet. Nogle mener måske, at sådan en vej er den sympatiske vej at gå, at det er den humanistiske vej. Jeg har personligt svært ved at se det humane i at bringe sit land i en situation som den, Sverige er i i dag. Derfor støtter vi Socialdemokrater lovforslaget, og vi glæder os til debatten, og jeg håber, at de, der har tænkt sig at argumentere imod, ikke bare nøjes med at kritisere os, der forsøger at tage et ansvar. Alt for ofte er det nemlig sådan, at partier og politikere siger, at de er enige i, at antallet betyder noget, men at de er imod vores

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for det. Tilbage i 2012 indgik Socialdemokraterne sammen med Enhedslisten og en række andre partier den såkaldte asyлтаfte. Den aftale betød bl.a., at børnefamilier fik bedre mulighed for at flytte ud af centrene. Det gjorde vi, fordi vi havde set, hvor alvorlige konsekvenserne blev for ikke mindst børnene, hvis de skulle tilbringe hele eller halve børneliv på et asylcenter.

Den mulighed fjerner man med det her lovforslag. Børnefamilier får ikke længere mulighed for at flytte ud af centrene, og med al sandsynlighed vil det betyde, at vi igen kommer til at opleve børn, som tilbringer hele deres barndom på et asylcenter.

Hvad er det, der har ændret sig, ikke mindst for børnene, siden Socialdemokraterne nu mener, det er rimeligt at lade børn vokse op på et asylcenter i Danmark?

Kl. 15:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:11

Dan Jørgensen (S):

Jeg tror, at hvis fru Johanne Schmidt-Nielsen har fulgt debatten om de her forslag, vil hun også være klar over, at det jo faktisk har været et af de områder, hvor vi var skeptiske, da vi gik ind til forhandlingerne. Som spørgeren måske husker, foreslog regeringen, at man skulle fratage asylansøgere både muligheden for at bo og muligheden for at arbejde uden for centrene. Det var vi skeptiske over for og tog med til forhandlingsbordet, og det, der blev resultatet, var, at det lykkedes os at få den ene del ud, dvs. den del, der handler om, om man må arbejde uden for centrene. Det var så det kompromis, som vi accepterede.

Så svaret på spørgsmålet er: Det er sådan set ikke, fordi vi synes, det er særlig godt, at det nu bliver sådan, at man ikke må bosætte sig uden for centrene. Men det var det kompromis, vi kom frem til, som altså sikrer, at man kan arbejde uden for centrene, hvilket vi mener er meget vigtigt.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 15:12

Kl. 15:14

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Men jeg kan jo konstatere, at konsekvensen af det her lovforslag bliver, at børn nu kommer til at kunne tilbringe hele deres barndom på et asylcenter. Jeg synes, det er meget mærkeligt, at Socialdemokraterne vil lægge stemmer til det; det undrer mig. Jeg kan forstå, at Socialdemokraterne synes, at det er man villig til, også selv om man ikke er vild med det.

Men lad mig stille et andet spørgsmål. En anden konsekvens af det her lovforslag vedrører kvoteflygtninge – og der taler vi jo altså om verdens allersvageste flygtninge, altså dem, som ikke har haft nogen mulighed for at flygte, og som derfor sidder i lejre rundt omkring i verden. Konsekvensen af det her forslag bliver, at de, der ikke kan læse og skrive, som udgangspunkt skal sorteres fra. Er det socialdemokratisk politik, at de mennesker, altså flygtninge, som ikke kan læse og skrive, skal have dårligere mulighed for at få beskyttelse end mennesker, som kan læse og skrive?

Kl. 15:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:13

Dan Jørgensen (S):

Nu siger fru Johanne Schmidt-Nielsen i første del af sit indlæg, at hun kan forstå, at Socialdemokraterne synes, det er rimeligt, og at man så må leve med det. Sådan vil jeg jo ikke udtrykke det, men der er nok ikke nogen tvivl om, at vi her er inde på noget af det helt basale i forskellen på spørgerens parti og mit parti.

For det er selvfølgelig rigtig, at man, som spørgeren gør det, bare kunne forbeholde sig retten til at kritisere; når man er udenfor, er det fint, for så kan man kritisere alt. Problemet er bare, at hvis alle gjorde det, ville den rigtige, virkelige situation derude, hvor folk bliver påvirket af det, være en anden.

Hvis ikke vi havde siddet med ved bordet; hvis ikke vi havde taget ansvar og også været villige til at gå på kompromis og også været villige til at købe en løsning, som ikke hundrede procent er den, vi helst havde set, ja, så havde det f.eks. ikke i fremtiden været muligt at arbejde uden for centrene. Så kunne vi have været hellige som parti og have sagt, at det havde vi kritiseret, men så havde den mulighed ikke været der. Så det er grunden til, at vi har indgået det kompromis.

Kl. 15:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jacob Mark.

Kl. 15:14

Jacob Mark (SF):

Tak for det. Jeg har sådan prøvet at fjerne den der politiske hat lidt, da jeg læste høringssvarene, og prøvet at se på, hvad nogle andre end vi klassiske partier siger i forhold til det, der bl.a. står dér om de her nye regler om familiesammenføring, og at man nu må vente 3 år på at se sin familie, hvis man er under midlertidig beskyttelse. Og der skriver Dansk Psykolog Forening og Røde Kors, at en gennemførelse af forslaget sandsynligvis vil føre til flere traumer og psykiske problemer blandt de mennesker, der så vil være i Danmark. Jeg vil bare høre, hvad ordføreren tænker om det.

Kl. 15:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.**Dan Jørgensen (S):**

Jamen jeg tror da, jeg har det sådan, som de fleste formentlig har det, også dem, der kommer til at støtte det her forslag, at det da er noget, man hellere ville have været foruden, ligesom vi hellere ville have været foruden, at vi blev nødt til at ændre reglerne, som vi jo gjorde det i vores regeringstid, hvor vi udsatte mulighederne for at få familiesammenføring med 1 år. Når vi så alligevel ender med at gøre det, er det jo, fordi det er et af de få redskaber, man faktisk har for at stramme lovgivningen, sådan at vi med nogen forhåbning kan antage, at vi får færre ansøgere. Og hvorfor ønsker vi det? Ja, det ønsker vi, fordi antallet nu er så stort, at hvis vi ikke gør det, så vil det alvorligt begrænse vores muligheder for at integrere dem ordentligt, og det vil i hvert fald også, jævnfør det, som hr. Jacob Mark er inde på, have meget, meget negative effekter for de her menneskers livskvalitet.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jacob Mark.

Kl. 15:15

Jacob Mark (SF):

Tak for svaret. Der står også noget andet i høringssvarene, og det er det, som Institut for Menneskerettigheder siger, om, at det her faktisk er et brud på konventionerne, og det samme siger Advokatrådet, Amnesty International, Dignity, Red Barnet og SOS mod Racisme, Dansk Flygtningehjælp, Foreningen af udlændingeretsadvokater, Bedsteforældre for Asyl og Retspolitisk Forening. De siger alle sammen, at det er et brud på konventionerne. Nu har der været meget snak om de her konventioner, og så vil jeg bare høre: Mener Socialdemokraterne egentlig, at man skal tage det her opgør med konventionerne, eller skal man følge de konventioner, vi nu engang har?

Kl. 15:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:16

Dan Jørgensen (S):

Nej, vi mener ikke, at man skal tage et opgør med konventionerne. Vi mener, at der er mange ting, som man kunne diskutere om man ville skrive på samme måde i dag, hvis man skulle skrive konventionerne om – det er klart – men vi mener også, at det er helt åbenlyst, at skulle det ske, så ville det være en meget langvarig proces. I øvrigt ville man jo åbne for nogle forhandlinger, hvor det kan ende alle mulige steder. For det er ikke sikkert, at man kan forudsige resultatet af det, og det er under alle omstændigheder ikke noget, som vil løse den umiddelbare situation, vi står i lige nu. Verden er i øvrigt et bedre sted, fordi vi har konventioner, og der er færre flygtninge i verden, fordi vi har konventioner og internationale regler. Så det er nej. Men det betyder jo ikke, at al fortolkning af konventioner er ligetil og nemt. Jura er jo på den måde ikke en eksakt videnskab, og vi stoler selvfølgelig på regeringen og Justitsministeriets og Udlændinge- og Integrationsministeriets jurister, når de vurderer, at det her er inden for konventionerne.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det fru Pernille Bendixen.

	Kl. 15:17		Kl. 15:19
Pernille Bendixen (DF): Tak for det. Vurderer ordføreren, at de stramninger, der er i det her lovforslag, er nok, eller vil der være behov for yderligere stramninger?		Den fg. formand (Bent Bøgsted): Ordføreren.	Kl. 15:19
	Kl. 15:17	Dan Jørgensen (S): Jeg tror, at jeg sagde, at den samlede pakke har til formål at løse problemerne. Om det her forslag om at visitere og inddrage værdier har jeg ved mange, mange lejligheder sagt, at jeg de facto ikke rigtig tror, at det kommer til at ændre meget. Der vil ikke blive inddraget store beløb der, så jeg tror ikke, at det kommer til at ændre noget på bundlinjen, og havde det forslag slet ikke været med, var det nok ikke sådan, at vi selv havde stillet det.	
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Ordføreren.		Når vi støtter det, som det står nu, er der to årsager. Vi kan godt støtte det overordnet principielle i, at man selv bidrager, hvis man har midler i Danmark, ligesom det i øvrigt gælder på det principielle plan, selv om det er forskelligt på det konkrete plan i forhold til danskere, kontanthjælpsmodtagere f.eks. Den anden årsag er jo, at det lykkedes os at få nogle indrømmelser fra ministeren, således at vi sikrer, at man ikke kan tage vielsesringe og smykker af affektionsværdi. Det er igen et resultat af, at vi faktisk har siddet ved bordet i modsætning til andre partier, som har kritiseret rigtig meget, og man må sige, at hvis vi havde gjort det samme, havde forslaget set meget værre ud i dag.	
	Kl. 15:17		Kl. 15:20
Dan Jørgensen (S): Det kommer lidt an på, hvad man mener med »nok«. Altså, jeg tror ikke, vi holder op med at føre udlændinge- og integrationspolitik i Danmark, når det her forslag er vedtaget, og at vi så tænker, at alting er vel, og at ingenting skal reformeres i årene fremover. Men jeg kan da i hvert fald påpege et par eksempler, hvor jeg kan se at det er helt nødvendigt at vi sætter ind. For en ting er, at vi strammer på de regler, vi gør i dag, som vi håber får en betydning i forhold til antallet, men hvad så med dem, der er her? Og det er måske der, hvor der kan være den største forskel mellem spørgeren og undertegnede. Vi mener jo, at man bør gøre langt, langt mere for at sikre en bedre integration i Danmark. Hvis ikke vi gør det, er vores politik jo ikke i balance.		Den fg. formand (Bent Bøgsted): Fru Sofie Carsten Nielsen.	Kl. 15:20
	Kl. 15:18		Kl. 15:20
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Fru Pernille Bendixen.		Den fg. formand (Bent Bøgsted): Fru Sofie Carsten Nielsen.	Kl. 15:20
	Kl. 15:18		Kl. 15:20
Pernille Bendixen (DF): Ordførerens kollega, hr. Henrik Sass Larsen, havde et indlæg i Politiken, hvori han tilkendegav sin holdning om, at man bør begrænse ikkevestlig indvandring. Er det ordføreren og partiets officielle holdning?		Sofie Carsten Nielsen (RV): Så hvis vielsesringe havde været inkluderet, havde Socialdemokraterne stemt imod forslaget.	Kl. 15:20
	Kl. 15:18	Den fg. formand (Bent Bøgsted): Ordføreren.	Kl. 15:20
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Ordføreren.		Dan Jørgensen (S): Ja, vi krævede, at vielsesringe og smykker af affektionsværdi skulle ud.	Kl. 15:20
	Kl. 15:18		Kl. 15:20
Dan Jørgensen (S): Vores politik er den, som jeg har redegjort for i min indledende tale, altså at vi skal hjælpe, og det gør vi også. Men vi bliver også nødt til at begrænse antallet, og den stigning, som vi ser lige nu, er ikke til at håndtere. Så ja, det er klart, at det antal af udlændinge, der kommer lige nu, er for højt, til at vi kan administrere det på en ordentlig måde i Danmark. Det handler både om de mennesker, som skal kunne integreres ordentligt, og at muligheden for at gøre det skades, jo flere, der kommer, men det gælder også i forhold til sammenhængskraften i vores land og mulighederne for at opretholde den velfærd, vi gerne vil.		Den fg. formand (Bent Bøgsted): Så er det fru Ulla Sandbæk.	Kl. 15:20
	Kl. 15:19		Kl. 15:20
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Fru Sofie Carsten Nielsen.		Ulla Sandbæk (ALT): Mange tak. Ordføreren har gjort opmærksom på, at man ønsker at kunne integrere flygtninge ordentligt, men ude i kommunerne har de jo sagt, at den her lovpakke absolut vil stille sig hindrende i vejen for, at man kan integrere flygtninge ordentligt, bl.a. på grund af den meget lave ydelse, de skal få. Det er jo så ikke en del af den her lovpakke. Men flygtninge sover i gennemsnit 2 timer hver nat, fordi de er meget, meget bekymrede for, hvad der sker med deres koner og deres børn, som de ikke kan få sammenføring med. Tror ordføreren virkelig, at man, hvis man i 3 år ikke kan sove mere end 2 timer om natten og måske ikke engang kan sove 2 timer om natten, så vil kunne integreres ordentligt?	Kl. 15:21
	Kl. 15:19		Kl. 15:21
Sofie Carsten Nielsen (RV): Tak for det. Ordføreren taler om at løse problemerne, og så vil jeg bare spørge ordføreren: Hvad er det for nogle problemer, som ordføreren mener at forslaget om at kunne visitere og ransage flygtninge for smykker og personlige ejendele vil kunne løse?		Den fg. formand (Bent Bøgsted): Ordføreren.	

Dan Jørgensen (S):

Jeg tror ikke, at de enkelte elementer i det her forslag i sig selv er fordrende for integrationen, men jeg tror på, at det, at vi samlet set gør noget, som forhåbentlig kan nedbringe antallet, gør det muligt at løfte integrationsindsatsen bedre, end vi gør i dag, for jeg synes ikke, at integrationsindsatsen, som den er i dag, er god nok – tværtimod. Jeg kan desværre også bare se for mig, at hvis ikke der bliver gjort noget, hvis ikke der bliver strammet op, vil problemerne blive endnu værre. Her synes jeg, at man skal se på Sverige, hvis man vil have et eksempel på, at det, at man har meget lempelige regler, regler, som måske umiddelbart isoleret betraget kan forekomme sympatiske og gode for integrationen for den enkelte, altså samlet set kan have den fuldstændig modsatte effekt, fordi der så kommer så store antal, at man simpelt hen ikke som samfund kan kapere det.

Kl. 15:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Ulla Sandbæk.

Kl. 15:22

Ulla Sandbæk (ALT):

Tror ordføreren ikke, at det, at integrationen er mislykket, i meget høj grad hænger sammen med, at man tidligere lod flygtninge og asylansøgere sidde i asylcentre uden at lære dem dansk, uden på nogen måde at lade dem komme ind på arbejdsmarkedet, uden at prøve at integrere dem fra dag et, og at man nu med dette forslag vender tilbage til nøjagtig de samme tilstande, som gav den ualmindelig dårlige integration?

Kl. 15:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:22

Dan Jørgensen (S):

Jeg er enig i den første del af spørgsmålet, som vel nærmest var en analyse, nemlig at det her med at sidde isoleret ude i centre er rigtig dårligt for integrationen. Det er også derfor, at vi har insistet på, at man skal have mulighed for at arbejde. Men det er jo så kun en første del af den proces, som flygtninge skal igennem. Vi håber jo så selvfølgelig på, når man senere kommer ud i kommunerne, at vi også får vores integrationsindsats til at virke langt, langt bedre der. Det tror jeg er altafgørende.

Kl. 15:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det sidste spørgsmål til ordføreren er fra fru Lotte Rod.

Kl. 15:23

Lotte Rod (RV):

Hvordan mener Socialdemokraterne den her lov bidrager til integrationen?

Kl. 15:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:23

Forhandling**Dan Jørgensen (S):**

Som jeg sagde i forbindelse med det spørgsmål, der blev stillet til mig lige før, tror jeg ikke, der er nogen enkeltelementer i den her

lovgivning, som decideret bidrager til integrationen. Jeg anerkender oven i købet, at der kan være nogle af elementerne, som kan gøre integrationsindsatsen sværere.

Når vi støtter det her, er det af en anden årsag, og det er den, at hvis ikke vi begrænser antallet, hvis ikke vi gør noget for at sikre, at der ikke kommer endnu flere, så vil det samlet set have en så enormt skadelig effekt på integrationen, at vi ikke kan være det bekendt, og at vi ikke har mulighed for at gøre det bedre.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Lotte Rod.

Kl. 15:24

Lotte Rod (RV):

Siden der begyndte at komme så mange flygtninge til Danmark i efteråret, hvor mange forslag har Socialdemokraterne så fremsat, som bidrager til at forbedre integrationen?

Kl. 15:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:24

Dan Jørgensen (S):

Jeg kan ikke give et tal på det – altså, fra kl. 6 om morgenen cirka begynder telefonen at ringe hjemme ved mig. Jeg tager gerne de første af samtalerne i sengen uden at blive for detaljeret, når jeg snakker med journalisterne, og hele dagen taler jeg om to ting: 1) Hvad kan vi gøre for at håndtere antallet, der kommer? Og 2) Hvad skal vi gøre med dem, der kommer her?

Så vi har fremsat massevis af forslag, der primært handler om at få flere mennesker i arbejde. Det er ikke noget, vi bare har gjort en gang imellem, det er noget, vi gør hver eneste dag.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Den næste i ordfører-rækken er hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 15:25

(Ordfører)**Martin Henriksen (DF):**

Tak for det. Det er ingen hemmelighed, det håber jeg i hvert fald ikke, at Dansk Folkeparti arbejder for en stramning af asyl- og udlændingepolitikken, og derfor kommer det nok heller ikke bag på så mange, at vi støtter lovforslaget. Det er vores opfattelse, at regeringen og en række andre partier i Folketinget har rykket sig på udlændingområdet, og det vil jeg gerne kvittere for. Det er vigtigt, at Folketinget til trods for politiske uenigheder samles i en for Danmark så afgørende og alvorlig stund.

Samtidig med at Dansk Folkeparti hilser dette lovforslag velkommen, understreger vi dog også, at de forslag, som der ligger i lovforslaget, ikke er nok til for alvor at vende udviklingen. Der er brug for mere. Der er brug for mere grænsekontrol, og der er brug for yderligere stramninger i asyl- og udlændingepolitikken, og når dette lovforslag forhåbentlig er blevet stemt igennem, vil Dansk Folkeparti fortsætte sit arbejde med at begrænse tilstrømningen.

Det skal ikke ændre på, at det er en række gode og markante ændringer af udlændingeloven, som vi behandler i dag. I den forbindelse vil jeg gerne fremhæve, at selv om langt fra alle flygtninge bliver ramt, vil der ske en udvidelse af den tidligere regerings stramning, hvad angår muligheden for familiesammenføring for flygtninge. Det forlænges fra 1 år til 3 år. Det bliver sværere for indvandrere og

flygtninge at få en permanent opholdstilladelse, noget, som vi også har arbejdet for igennem længere tid, og det kommer så nu.

Det bliver nemmere for myndighederne at kræve, at asylansøgere selv betaler for deres ophold i Danmark. I den forbindelse skal jeg for god ordens skyld sige, at vi i Dansk Folkeparti er ærgerlige over, at især De Konservative og Socialdemokraterne har arbejdet på at fastholde den negative forskelsbehandling af danske statsborgere og jo dermed har fastholdt den positive særbehandling, som flygtninge modtager i dag. Flygtninge bør efter Dansk Folkepartis opfattelse ikke være bedre stillede end danskere. Det er svært at forstå, hvorfor de to partier har ageret, som de har gjort, men det må de selvfølgelig selv stå på mål for.

I Dansk Folkeparti har vi den opfattelse, at udefrakommende ikke skal være bedre stillede end vore egne, og derfor er det også godt, at vi med det her forslag fjerner noget af forskelsbehandlingen, men desværre ikke det hele, men sådan er det jo med politiske kompromiser.

Så bliver det også nemmere at inddrage flygtninges eller rettere sagt bekvemmelighedsflygtninges opholdstilladelse, når de har været på ferie eller sygebesøg i hjemlandet. Der indføres gebyr på ansøgning om familiesammenføring og på ansøgning om permanent opholdstilladelse, der indføres integrationskriterier, hvad angår kvoteflygtninge, og så vil der i tillæg til disse elementer i lovforslaget blive taget en række andre og nye initiativer, som ikke skal gennemføres ved ændring af udlændingeloven, men som kan gennemføres administrativt.

Det drejer sig om begrænsning af varigheden af opholdstilladelser til flygtninge, afskaffelse af den ekstraordinære asylrådgivning og afskaffelse af statens betaling for transport til Danmark af familiesammenførte til flygtninge her i landet. Her er det især de kortere opholdstilladelser og afskaffelsen af statens nuværende pligt til at betale flybilletten, som er værd at fremhæve, for det er selvfølgelig ikke noget, som danske skatteborgere skal betale for. Det er også vigtigt, at man forkorter perioden for opholdstilladelsen for en række flygtninge og jo især gør det for konventionsflygtninge, hvor perioden i dag som udgangspunkt er 5 år; den periode sættes ned til 2 år, fordi det jo netop er med til at understrege, at der er tale om en midlertidig hjælpeforanstaltning.

Alt i alt er der mange gode elementer i dette lovforslag, og selv om vi ikke kunne blive enige om at etablere statslige flygtningelandsbyer og desværre heller ikke kunne blive enige om en revision af den europæiske menneskerettighedskonvention og også gerne konventioner, vil jeg alligevel gerne kvittere for lovforslaget, som alt andet lige er et skridt i den rigtige retning.

Det er afgørende for Danmark, at vi får begrænset den ikkevestlige indvandring, herunder indvandring fra muslimske lande, og det er afgørende, at vi fortsat arbejder hen imod, at udlændinge med asylstatus kun skal være midlertidigt i Danmark, at de skal sendes hjem igen, for størstedelen af dem, der er kommet, og størstedelen af dem, der kommer, vil desværre aldrig blive integreret af den simple årsag, at vi er alt for forskellige.

Det her er ikke kun et spørgsmål om tekniske ændringer af lovgivningen. Der er langt større ting på spil efter Dansk Folkepartis opfattelse. Dybest set handler det om, hvilken slags land vi vil give videre. Det handler om at sikre, at de værdier, som vi bredt i samfundet sætter pris på, bliver bevaret, så også vore efterkommere kan nyde godt af det samfund, som er opbygget igennem mange generationer.

Så vi så gerne endnu flere stramninger, og det arbejder vi fra Dansk Folkepartis side videre på, men det her er bestemt et fornuftigt forslag, og derfor kan jeg meddele, at Dansk Folkeparti støtter det.

Kl. 15:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er et spørgsmål fra hr. Jacob Mark.

Kl. 15:29

Jacob Mark (SF):

Tak. Jeg ved jo godt, at Dansk Folkeparti er glade for det her lovforslag, men jeg vil alligevel tillade mig at spørge til noget måske lidt mere teknisk. En del af det her lovforslag betyder jo, at betjente skal stå og kropsvisitere ved grænserne og tage genstande, der har en værdi på mere end 10.000 kr. Det er jo nogle mennesker, der skal gøre det her. Det er politibetjente, altså helt almindelige danskere, der så har taget en politiuddannelse. Hvordan forestiller ordføreren sig at en helt almindelig politibetjent skal have kompetencerne til at vurdere, præcis hvad et ur er værd, eller hvad en bestemt computer er værd?

Kl. 15:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:30

Martin Henriksen (DF):

Man kunne eksempelvis bede et auktionshus om at vurdere det. Det er jo én måde at gøre det på.

Så vil jeg sige, at nu er det jo altså i et asylcenter, man vil foretage visiteringen, ligesom man i øvrigt gør i dag af sikkerhedshensyn, og hvis man skal kigge efter, om de har dokumenter på sig, som man kan bruge til at fastlægge, hvem de egentlig er. Den visitering foregår jo allerede i dag. Så jeg mener, det vil være ret uproblematisk, når først det sådan har fundet et naturligt leje. Og så skal man jo i øvrigt huske på, at danske myndigheder i årevis har brugt ikke præcis de samme regler, men regler, som minder meget om dem, over for danske statsborgere, som f.eks. har gæld til det offentlige. Så det skal nok komme til at gå.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jacob Mark.

Kl. 15:31

Jacob Mark (SF):

Tak for det. Og så til det mere rationelle – måske: I en tid, hvor der virkelig er brug for ressourcer til politiet – og nu kan jeg læse, at Dansk Folkeparti også vil have transportøransvar og mere grænsekontrol – mener ordføreren så, at det er en hensigtsmæssig brug af politiets ressourcer, at de skal samarbejde med auktionshuse for at være med til at vurdere, hvor dyre ure er?

Kl. 15:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:31

Martin Henriksen (DF):

Ja, vi synes jo, det er et udmærket forslag. Vi har også tidligere stillet spørgsmål om det i Folketinget – det tror jeg vi gjorde tilbage i juni måned sidste år. Så vi synes, det er helt rimeligt at implementere det princip – og det har jo sådan set været gældende i et stykke tid, men nu kommer redskaberne også – at hvis man kan betale for sit ophold i Danmark, skal man også betale. Det synes vi er meget fornuftigt. Jeg gør mig ingen illusioner om, at der vil komme en masse penge ind på den her konto. Men der vil være mulighed for selv at betale, hvis man er i stand til at betale, og jeg synes, at folk selv skal betale, hvis de kan det.

- Kl. 15:31 med andre og på den måde bidrage til samfundet. Det er der ikke noget til hinder for, som reglerne er i dag. Kl. 15:34
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Fru Sofie Carsten Nielsen.
- Kl. 15:31 **Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Fru Ulla Sandbæk. Kl. 15:34
- Sofie Carsten Nielsen** (RV):
Jeg synes, ordføreren lægger en lidt negativ stil for dagen. Ordføreren burde da drikke bobler med sin gruppe, sådan som andre gør. Ordførerens parti har da vundet, og politikken er blevet overtaget af så mange andre partier. Det synes jeg da at ordføreren skal glæde sig over.
Men så vil jeg gerne herefter spørge ordføreren, om ikke ordføreren kan uddybe noget. Jeg skal bare have klarlagt, om ordføreren i sin ordførertale sagde, at der ikke burde være forskelsbehandling af kontanthjælpsmodtagere og flygtninge. Kl. 15:32
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ordføreren. Kl. 15:32
- Martin Henriksen** (DF):
Det, jeg faktisk henviser til, er de regler, som man bruger over for danskere, der skylder penge. Det kan også være alle mulige andre end kontanthjælpsmodtagere. De regelformuleringer, der lå i det oprindelige forslag, som så er blevet ændret lidt, fordi De Konservative og Socialdemokraterne ønskede at ændre i det, og så fandt vi et nyt kompromis, svarer jo sådan set til formuleringen af de regler, man anvender over for danskere, som har gæld til det offentlige. Det var de formuleringer, man sådan ville overføre til også at bruge over for asylansøgere. Det synes jeg sådan set er meget fornuftigt og rimeligt, for jeg mener godt, man kan sige, at asylansøgere faktisk står i gæld til Danmark stort set fra dag et, for det er jo den danske stat og de danske skatteborgere, der betaler for det hele. Derfor synes jeg, det er rimeligt nok, at der, hvis der er mulighed for, at de kan betale, og så skal være nogle redskaber, der gør, at man kan kræve pengene ind. Kl. 15:33
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Fru Sofie Carsten Nielsen. Kl. 15:33
- Sofie Carsten Nielsen** (RV):
Jo, men den lovgivning havde vi jo i forvejen – hvor man netop skal bidrage, hvis man er formuende.
Men hvordan ser ordføreren så på, at man generelt – ligesom mennesker, der skylder penge til det offentlige – får mulighed for at bidrage til samfundet? Er det ikke et princip, der bør gælde for alle, at man skal have mulighed for at bidrage til det samfund, man befinder sig i? Kl. 15:33
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ordføreren. Kl. 15:33
- Martin Henriksen** (DF):
Jo, det er da rigtig godt, hvis man kan bidrage til samfundet, og det får de jo også mulighed for at gøre, for hvis de kan betale og dermed bidrage med de midler, som de har, så skal de også det. Så jeg mener faktisk, at man giver mulighed for at bidrage. Kl. 15:33
- Så det vil altid være sådan, at hvis de får en opholdstilladelse under de gældende regler, og de kommer ud i kommunerne under de gældende regler, så kan de jo også godt søge et arbejde på lige fod med andre og på den måde bidrage til samfundet. Det er der ikke noget til hinder for, som reglerne er i dag. Kl. 15:34
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Fru Ulla Sandbæk. Kl. 15:34
- Ulla Sandbæk** (ALT):
Mange tak. Jeg synes jo, at sammenligningen med danskere på overførselsindkomst og det, at man vil fratage asylansøgere smykker, halter voldsomt. For det første beder man jo altså ikke politiet om at tage hjem hos folk på overførselsindkomst og ransage deres hjem for at se, om de har smykker eller andet, som kan omsættes. For det andet siger man jo heller ikke, at hvis folk er på overførselsindkomst og f.eks. har en pensionsopsparing, skal de realisere den pensionsopsparing og betale den til staten. For kvinder, der kommer fra Syrien, er deres smykker faktisk deres pensionsopsparing. Når de bliver gift, får de smykkerne, og hvis manden dør eller de bliver skilt fra deres mand, er det deres sikkerhed for at kunne leve et liv sammen med deres børn.
Dansk Folkeparti vil jo gerne have, at alle vender tilbage til Syrien, i det øjeblik der bliver mulighed for det: Mener Dansk Folkeparti så, at de berørte kvinder skal vende tilbage til Syrien til et liv fuldstændig uden den sikkerhed for at kunne leve et nogenlunde anstændigt liv, som de kom med i form af deres smykker? Kl. 15:35
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ordføreren. Kl. 15:35
- Martin Henriksen** (DF):
Jeg synes, det er helt rimeligt, at man siger, at hvis folk kommer til Danmark og siger, de har brug for beskyttelse – og vi så tager dem så alvorligt, at vi faktisk kigger på sagen og giver dem et sted at bo og sørger for de ting, som de nu har brug for – og de så kan betale, så skal de selvfølgelig være med til at betale for det. Jeg synes, det er almindelig sund fornuft, og jeg har svært ved at se, hvordan der er nogen, der kan være modstander af det.
Så taler spørgeren meget om danskere på overførselsindkomst, og det kan man selvfølgelig også godt sammenligne med, men det, jeg bare gør opmærksom på, er, at de formuleringer, som man oprindeligt ville bruge over for asylansøgere om mulighederne for f.eks. at beslaglægge værdigenstande og kontante beløb, er de samme formuleringer, som man bruger og i årevis har brugt over for danskere, som f.eks. har gæld til det offentlige – og faktisk også til private. Hvis de formuleringer er gode nok til danske statsborgere og har været det i årevis, kan jeg ikke se, hvorfor man ikke også kan bruge de samme formuleringer over for asylansøgere. Ellers stiller man jo danskere i den situation, at de faktisk er udsat for negativ forskelsbehandling i forhold til dem, der lige er kommet til Danmark. Og det synes jeg ikke er rimeligt. Kl. 15:36
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Fru Ulla Sandbæk. Kl. 15:36
- Ulla Sandbæk** (ALT):
Nu har asylansøgere jo ikke oparbejdet nogen gæld, i det øjeblik de kommer til den danske grænse. De er overhovedet ikke kommet inden for Danmarks grænser, og der er heller ikke blevet brugt en krone på dem – og det ville i øvrigt være penge, som tages fra udvik-

lingsbistanden. Så jeg kan ikke se, at man kan sammenligne de to ting.

Kl. 15:39

Derimod kan jeg godt se, at man ville kunne sammenligne det, at man f.eks. tvinger folk til at realisere deres pensionsopsparing, med det, at man har tænkt sig, at kvinder, der kommer her og søger asyl, skal realisere deres eneste pensionsopsparing, og at de dermed ikke kan vende tilbage til det land, de kommer fra, og få et liv der.

Kl. 15:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:37

Martin Henriksen (DF):

I Dansk Folkeparti betragter vi det som helt naturligt, at danske statsborgere på en række områder er bedre stillet end folk, der kommer udefra. Altså, det er helt naturligt for Dansk Folkeparti; sådan bør det være, og sådan er det også på en række områder.

Så har vi bare nogle områder, hvor dem, der kommer udefra, jo så af en eller anden årsag er bedre stillet end danskerne. Det var sådan set det, vi forsøgte at gøre op med, og det får vi så ikke gjort helt op med, men vi kommer et stykke ad vejen, så asylansøgere fortsat vil have en bedre stilling på det her område end danskere, der har gæld til det offentlige. Den stilling vil så bare ikke være lige så god, som den er i dag. Forskelsbehandlingen vil så forhåbentlig blive lidt mindre, såfremt lovforslaget bliver vedtaget.

Kl. 15:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Lotte Rod.

Kl. 15:38

Lotte Rod (RV):

Hvornår regner Dansk Folkeparti med at der bliver fred i Syrien?

Kl. 15:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:38

Martin Henriksen (DF):

Jeg er ikke spåkone, så det har jeg meget svært ved at sige, det må jeg indrømme. Det er jo også derfor, at vi synes, at for dem, der kommer hertil og får en opholdstilladelse efter de regler, som nu er her, må man sørge for, at de er her midlertidigt, og når der så er mulighed for det, kan man enten sende dem tilbage til deres hjemland eller til et sted i nærområdet, og allerhelst så vi jo, at folk blev i nærområdet i flygtningelejre, og så kunne vi jo så hjælpe dem der.

Kl. 15:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Lotte Rod.

Kl. 15:38

Lotte Rod (RV):

Lige nu er fakta jo, at konflikter i gennemsnit varer 17 år, hvis ikke jeg husker helt forkert, og så forstår jeg ikke, hvad det er for en logik, der ligger bag ved Dansk Folkepartis forslag om, at vi nødvendigvis skal betale til folk, i stedet for de kan arbejde og betale skat. Altså, hvorfor er det, at folk ikke skal bidrage?

Kl. 15:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Martin Henriksen (DF):

Men altså, flygtninge kan jo godt arbejde i dag. Realiteten er bare, at mange af dem ikke gør det, og det er jo sådan set en del af udfordringen. Det er jo derfor, at vi har den opfattelse fra dansk Folkepartis side, at der er behov for at begrænse tilstrømningen, fordi størstedelen af de her mennesker desværre aldrig vil blive integreret i det danske samfund. Det siger al erfaring på området. Altså, det ville da være godt, hvis det ikke var sådan, men det er det, der er realiteten, og vi bliver nødt til at forholde os til realiteten.

Jeg ved ikke, hvorfor der er nogle, der har den opfattelse, at man forhindrer flygtninge i at bidrage til det danske samfund. Det er rigtig nok, at når der er tale om asylansøgere, vil der ske nogle begrænsninger i forhold til at flytte ud af centrene, men jeg mener ikke, at man kan sige, at flygtninge ikke har mulighed for at bidrage til det danske samfund. De har da mulighed for det. Der er bare mange af dem, der ikke gør det.

Kl. 15:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 15:40

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Er der nogen øvre grænse for, hvor længe Dansk Folkeparti mener at et barn skal kunne bo på et asylcenter? Det spørger jeg selvfølgelig om, fordi den mulighed, der er i loven i dag, for at børnefamilier kan rykke ud af centrene efter en vis periode, fjernes. Er det 5 år? Er det 10 år? Er det 20 år? Hvor lang tid mener Dansk Folkeparti det er rimeligt, at et barn sidder på et asylcenter?

Kl. 15:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:40

Martin Henriksen (DF):

Altså, jeg synes faktisk, at det er forældrene, der skal svare på det spørgsmål, fordi når der er børn, der sidder i asylcentre igennem mange år, er det jo, fordi forældrene nægter at acceptere den afgørelse fra myndighederne, som går på, at de ikke har ret til at være i Danmark, og derfor skal de forlade Danmark. Det gør de jo så ikke, og derfor vælger de jo sådan set at blive på et asylcenter i Danmark. Så der synes jeg at det er vigtigt at fastholde forældrenes ansvar og fastholde, at man skal efterleve de beslutninger, som myndighederne kommer med, og hvis ikke man gør det, kan man jo også stille sin familie i en uheldig situation, for jeg medgiver da, at det ikke er særlig optimalt at bo på et asylcenter i mange år. Det er klart.

Kl. 15:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 15:41

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

I Danmark er det jo sådan, at vi tager udgangspunkt i barnets tarv. Det er sådan noget, vi praler af og fortæller om ude i verden. Det vil sige, at selv om der kan være forældre, der træffer beslutninger, som man er uenig i, så siger vi: Nå, men okay, hvis det har negative konsekvenser for barnet, lader vi ikke bare stå til. Så gør vi, hvad vi kan, for at det barn får så godt et liv som muligt. Hvad er det, der adskiller børn i asylcentre fra alle mulige andre børn i Danmark? Jeg synes faktisk, at det ville være fair nok, hvis Dansk Folkeparti hr. Martin Henriksen kunne svare på mit spørgsmål. Er det rimeligt, at et barn sidder i et asylcenter hele sit liv?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:41

man kan betale selv, jamen så skal man selvfølgelig betale selv. Og lad mig dog lige pointere, at dette sidste punkt ikke gælder personlige genstande med særlig affektionsværdi.

Kl. 15:41

Lovforslagets tiltag, hvor opholdstilladelserne bliver kortere, familiesammenføringsreglerne skærpes og det bliver markant sværere at få permanent ophold i Danmark, skal sikre en fornuftig balance, hvor vi dels passer godt på Danmark, dels yder den beskyttelse, som flygtninge har krav på, og samtidig sikrer, at vi har kapacitet til at integrere de rigtig, rigtig mange flygtninge, vi allerede har modtaget. Der har dog ganske som forventet været kritik af de stramninger, som det her lovforslag indeholder. Vi er klar over, at der er tale om omfattende stramninger, men det er vigtigt at understrege, at der er tale om nødvendige stramninger, hvis vi skal undgå, at det danske asylsystem bryder sammen og havner i en situation ligesom det svenske.

Martin Henriksen (DF):

Svaret er jo, at det, der adskiller et barn i et asylcenter fra andre børn i Danmark, er, at barnet ikke har en opholdstilladelse. Det er jo det, der er svaret. Jeg kan sagtens forstå, at der er folk, der ønsker – også herinde i salen – at sørge for, at børnene har det så godt som overhovedet muligt. Der er det bare, at vi siger fra Dansk Folkepartis side, at det skal vi selvfølgelig også sørge for, men vi mener så, at det kan man godt gøre inden for rammerne af et asylcenter. I øvrigt vil det jo også være sådan, at der er mulighed for at benytte sig af nogle af de tilbud, som er uden for asylcentret, men altså ikke at flytte ud.

Der synes jeg igen at det er vigtigt at understrege, at vi bliver nødt til at holde fast i, at det har forældrene altså også et ansvar for. Hvis det er sådan, at man fra Folketingets side sætter en grænse på, hvor lang tid man må være i et asylcenter, kan vi også risikere, at der er nogle, der spekulerer i det og dermed simpelt hen vil trække tiden indtil det tidspunkt, hvor de ved, at så er der en større mulighed for at få en opholdstilladelse i Danmark. Altså, hvis de simpelt hen nægter. Hvis de i tilpas lang tid nægter at rejse ud af Danmark, ved de, at det kan ende med en opholdstilladelse i Danmark, og det skal man også passe på, for det kan de spekulere i.

Kl. 15:42

For Venstre handler det helt grundlæggende om at sikre, at det danske asylsystem ikke bukker under for presset, og at indrejsetallet ikke løber løbsk. Begge dele er afgørende for, at vi fortsat kan håndtere denne ekstraordinære situation fornuftigt og samtidig være i stand til at integrere de rigtig mange flygtninge, der allerede er kommet til Danmark.

Derfor støtter Venstre naturligvis forslaget. Tak.

Kl. 15:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Marcus Knuth fra Venstre.

Kl. 15:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er nogle spørgsmål, og det første er fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 15:46

(Ordfører)

Marcus Knuth (V):

Mange tak. Ingen kan længere være i tvivl om, at Europa og hermed Danmark befinder sig i en helt ekstraordinær situation med en historisk flytningestrøm. I de seneste måneder har vi oplevet en væsentlig forøgelse af antallet af indrejsende flygtninge og migranter i Europa, og heraf søger historisk mange asyl i Danmark. Det er en situation, der i den grad presser det danske asylsystem. For at imødekomme dette ekstraordinære asylniveau har regeringen allerede gennemført en række stramninger, og med dette lovforslag ønsker regeringen at stramme asylvilkårene yderligere, så det bliver mindre attraktivt at søge asyl i Danmark.

Vilkårene på asylområdet har stor betydning for, hvor attraktivt det er at søge mod Danmark. Det har Venstre efterhånden længe ment. Vi så også, at de stramninger, vi kom med hen over sommeren, havde en meget, meget mærkbar effekt, og derfor bakker vi også op om dette lovforslag, der har til formål at begrænse antallet af mennesker, der søger asyl i Danmark.

Helt konkret betyder lovforslaget bl.a., at perioden for adgang til familiesammenføring ændres; at statens betaling for transport af familiesammenførte flygtninge afskaffes – det er mig bekendt heller ikke noget, der bliver brugt i mange andre europæiske lande; at kriterierne for udvælgelse af kvoteflygtninge ændres til det, der blev indført i 2005, som havde en meget, meget positiv effekt på integrationen af de kvoteflygtninge, der kom; at den tidsmæssige betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse skærpes; derudover er der det meget omdiskuterede forslag, hvor myndighederne har mulighed for at tage kontante beløb over 10.000 kr. eller genstande af større økonomisk værdi i bevaring for at dække udgifterne til kost, logi osv. under en asylsags behandling, og det er jo ganske enkelt for at sidestille asylansøgere med danskere ud fra det princip, at hvis

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Efter valget i 2007 indgik daværende statsminister hr. Anders Fogh Rasmussen en aftale om, at børnefamilier kunne flytte ud af centrene efter en årrække, og det var, fordi han ligesom erkendte, at det simpelt hen var for ringe vilkår at vokse op under. Han udtalte bl.a.: Der er en række asylansøgere, som har fået afslag på asyl, og som ikke vil vende tilbage til deres hjemland. Det kan især for børnene være et problem, og det er i det lys, vores udspil skal ses. Det sagde hr. Anders Fogh Rasmussen på daværende tidspunkt.

Der havde været en stor og, synes jeg, fornuftig og rimelig debat om, hvorvidt det var okay, at børn skulle tilbringe hele deres liv i et asylcenter, og der var meget tydelig dokumentation for, at børnene blev syge af det, og jeg syntes jo, det var fornuftigt, at Venstre på daværende tidspunkt sagde, at det kan vi selvfølgelig ikke leve med. Hvad er det, der har ændret sig siden 2007-valget, hvor hr. Anders Fogh Rasmussen helt tydeligt sagde, at det vil Venstre ikke vil acceptere, og sådan behandler vi ikke børn i Danmark?

Kl. 15:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:47

Marcus Knuth (V):

Det, der har ændret sig, er for det første, at vi står over for en helt, helt anden situation i dag, end vi gjorde i 2007. Der kommer rekordmange mennesker til Danmark, og derfor har vi vedtaget en række tiltag, der bl.a. skal prioritere børnefamilier. Nu har vi oprettet en række teltlejre, hvor vi indkvarterer unge mænd, men børnefamilier kommer over i de indkvarteringer, vi har, hvor der f.eks. er tag over hovedet. Derudover er der, som min kollega fra Dansk Folkeparti sagde før, en række tilbud til børn og unge, også selv om de sidder i asylcentre, og derfor synes jeg faktisk, at den situation er ganske udmærket. Jeg var i et asylcenter for ganske få dage siden. Forholdene er fine, og børnene har adgang til bl.a. skole og andre aktiviteter.

- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.
- Kl. 15:48 nent bolig af kommunen osv. osv. Det er jo det, vi skal arbejde os hen imod. Men hvis folk nægter at rejse tilbage til deres hjemland og vi vel at mærke ikke har en aftale med det hjemland, om man kan tvinge folk imod deres vilje til at rejse hjem til deres hjemland, selv om hjemlandet er sikkert, så er det jo en beslutning, forældrene selv tager om, at de ikke vil tage tilbage til et sikkert hjemland. Kl. 15:51
- Johanne Schmidt-Nielsen** (EL):
Men konsekvensen af det her lovforslag, hvis det bliver vedtaget, bliver jo, at børn kommer til at kunne tilbringe hele deres barndom på et asylcenter, altså at vi vender tilbage til den tilstand, der var, før hr. Anders Fogh Rasmussen gjorde systemet mere rimeligt over for børnene. Er der ingen øvre grænse for, hvor længe Venstre mener at et barn kan bo på et asylcenter? Kan Venstre acceptere, at et barn f.eks. fødes i et asylcenter, og at det kommer til at tilbringe hele sin barndom der? Kan vi udsætte børn for den behandling i Danmark? Kl. 15:49
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ordføreren.
- Kl. 15:49 **Sofie Carsten Nielsen** (RV):
Tak. Så ordføreren kan bekræfte, at Venstre har ændret politik siden 2007, da Venstres daværende formand hr. Anders Fogh Rasmussen sagde, at børn ikke må fejre 10-års fødselsdag i asylcentre. De er børn og ikke ansvarlige for, hvilke beslutninger deres forældre træffer. Er det sådan, at Venstre om 10 år vil stå på mål for, tage ansvar for, at børn fejrer 10-års fødselsdag på et asylcenter i Danmark? Kl. 15:52
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ordføreren.
- Kl. 15:52 **Marcus Knuth** (V):
Først og fremmest vil jeg gerne kvittere for fru Johanne Schmidt-Nielsen's store støtte til Venstres tidligere formand og vores tidligere statsminister. Derudover er hensigten ikke, at man skal tilbringe hele sit liv i et asylcenter. Hensigten er, at man skal være i asylcentret, så længe ens sag kører. Den dag der bliver taget en beslutning fra den danske stats side om, at man ikke har krav på ophold, så skal man sendes hjem, fordi det vurderes, at det er sikkert at blive sendt hjem, eller man får flygtningestatus, og så flytter man ud af asylcentret. Så længere er den sådan set ikke. Så er jeg godt klar over, at der er nogle, der ikke vil rejse hjem, men det er jo så en beslutning om, at man ikke vil rejse hjem, på trods af at vi vurderer, at det er sikkert. Kl. 15:49
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Fru Sofie Carsten Nielsen.
- Kl. 15:49 **Marcus Knuth** (V):
Venstres politik er afhængig af situationen. Vi står i en situation i dag, der på ingen måde er sammenlignelig med 2007. Det, der er sammenligneligt med 2007, er, at dengang ønskede vi at køre med en stram udlændingepolitik, men samtidig en human udlændingepolitik – det gør vi selvfølgelig også i dag – men vi har vedtaget en lang række tiltag i dag, som ikke var nødvendige dengang, og derfor er situationen en anden. Alle, der kommer til Danmark, bliver behandlet med respekt, alle, der kommer til Danmark, bliver behandlet human, men vi har nu engang en helt anden situation, et helt andet pres på hænderne i dag, end vi havde dengang. Kl. 15:53
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Så er det fru Ulla Sandbæk.
- Kl. 15:53 **Ulla Sandbæk** (ALT):
Mange tak. Jeg tror, at ordføreren og jeg har en lidt forskellig opfattelse af, hvad der er human, og hvad der ikke er human. Jeg mener f.eks. ikke, at det er human, at man skal vente 3 år på at få familiesammenføring, når vi ved, hvor totalt belastende det er, og når vi også ved, at mennesker efterfølgende ikke kan integreres, fordi de er blevet fuldstændig ødelagt psykisk. Mener ordføreren ikke, at det, at de skal vente 3 år på familiesammenføring, vil kunne få asylansøgere til at tage deres familie med herop og dermed udsætte deres børn for den meget farefulde færd, som det er at sejle over Middelhavet, fordi de ikke længere tør efterlade deres familiemedlemmer i krigsområderne? Kl. 15:53
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ordføreren.
- Kl. 15:50 **Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ordføreren.
- Kl. 15:50 **Marcus Knuth** (V):
Tak. Jeg mener, at man ikke skal sidde i et asylcenter længere end højst nødvendigt. Det er derfor, at vi arbejder på at forkorte sagsbehandlingstiden, men faktisk er nu engang, at man kommer til et tidspunkt, hvor man enten får at vide, at det er sikkert at rejse tilbage til hjemlandet, eller man får at vide, at man får ophold i Danmark og dermed flygtningestatus. Så kommer man ind i en helt anden proces. Forældrene skal gerne ud på arbejdsmarkedet, man får mere perma-

nesker, der søger imod et så attraktivt land som Danmark, er familiesammenførselsreglerne. Og de mennesker, der søger asyl i Danmark, har i langt de fleste tilfælde rejst fra land til land, ofte gennem Tyrkiet, gennem en række Balkanlande, gennem Østrig og Tyskland, for lige præcis at søge asyl i Danmark. Det gør de ofte, fordi de tænker, at der her er de mest lukrative forhold. Ved at ændre på det kan vi reducere antallet af mennesker, der søger asyl i Danmark, og det er nu engang det primære formål.

Kl. 15:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Ulla Sandbæk.

Kl. 15:54

Ulla Sandbæk (ALT):

Der er jo ingen tvivl om, at det er det primære formål med hele det her lovgivningskompleks. Men mener ordføreren ikke, at det er uretfærdigt over for de mennesker, som har været her siden foråret sidste år, og som ikke har nået at indgive en begæring om familiesammenføring, fordi de ikke har været her længe nok? De bliver nu fanget af de her regler, fordi de simpelt hen ikke har vidst, at de skulle vente 3 år på familiesammenføring. Desuden kommer de efterfølgende til virkelig at koste enormt mange penge for dette samfund, fordi de vil bryde sammen og rimeligvis vil skulle have alle mulige former for psykologisk hjælp til både dem selv og efterfølgende også til deres børn.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:55

Marcus Knuth (V):

Som sagt er det her ikke noget, vi gør, fordi vi har lyst til det, men fordi vi kigger på, hvad der sker, hvis vi ikke gør det her. Så risikerer vi, at der kommer flere og flere hertil, inklusive gennem familiesammenføring, og så risikerer vi at ende i en situation som Sverige, hvor hele velfærdssystemet bliver truet. Der kommer så mange unge til, at der efter sigende – har jeg hørt – skal oprettes op mod 1.000 nye skoleklasser for at få plads til både alle de uledsagede og alle de ledsagede børn, der kommer til landet. Jeg ønsker ikke at sætte Danmark i en situation, hvor hele vores velfærdssystem er truet. Så det her er ganske enkelt noget, vi gør, for at bevare det danske velfærdssystem.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Lotte Rod.

Kl. 15:55

Lotte Rod (RV):

Er Venstre enig med Socialdemokraterne i, at det her lovforslag ikke vil forbedre integrationen, men at der faktisk er elementer i det, som skader integrationen?

Kl. 15:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:56

Marcus Knuth (V):

Jeg vil overordnet sige, at det primære formål med lige præcis den her del af vores mange forslag på asyl- og integrationsområdet ikke er integration. Det er at reducere antallet af mennesker, der kommer hertil. Den sekundære effekt af at nedbringe antallet af mennesker, der kommer hertil, er bl.a., at vi bedre kan integrere dem, der kom-

mer hertil. Hvis der kommer store flygtningestrømme, sådan som de har oplevet det i Sverige, bliver det en noget nær umulig opgave at integrere alle de mennesker. Ved at reducere antallet gør vi det nemmere. Så ja, man kan godt sige, at en sekundær effekt af det her lovforslag helt klart er, at integrationen bliver nemmere.

Kl. 15:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Lotte Rod.

Kl. 15:56

Lotte Rod (RV):

Hvor mange forslag har Venstre fremsat siden efteråret, som forbedrer integrationen?

Kl. 15:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:56

Marcus Knuth (V):

Jeg vil sige, at det primære, vi er kommet med, er integrationsydelsen, hvor vi gjorde det markant mere attraktivt at komme ud på det danske arbejdsmarked. Som vi ser det, er det allerbedste redskab til at få folk integreret at få dem ud på arbejdsmarkedet. Der så vi under den tidligere regering, at folk, der kom hertil som flygtninge, og som ikke kendte det danske samfund og den danske kultur, blev sat på tårnhøje sociale ydelser, som gjorde, at der ikke rigtig var nogen gevinst ved at gå ud og tage et arbejde. Derfor placerede folk sig i parallelsamfund, hvor de ikke blev en del af det danske samfund, ikke lærte dansk og ikke fik danske kollegaer. Integrationsydelsen, som jo også inkluderer en sprogbonus, synes jeg er et af de vigtigste tiltag, vi er kommet med.

Kl. 15:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jacob Mark.

Kl. 15:57

Jacob Mark (SF):

Tak for det. En del af det her lovforslag er jo at ændre familiesammenførselsreglerne for en gruppe, så de først kan få familiesammenføring efter 3 år. Er ordføreren enig med Dansk Psykolog Forening og Røde Kors, når de skriver i deres høringssvar, at en gennemførelse af det her forslag sandsynligvis vil betyde, at langt flere flygtninge her i Danmark får traumer og psykiske problemer?

Kl. 15:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:58

Marcus Knuth (V):

Vi lytter selvfølgelig til alle de høringssvar, der er kommet ind. Det vigtigste for os er at reducere antallet af mennesker, der søger mod Danmark, så vi ikke havner i en sådan situation, at vi ganske enkelt ikke kan integrere alle de mennesker, der kommer, og så vi ikke havner i en sådan situation, at det økonomiske pres på grund af antallet af asylansøgere knækker det danske velfærdssystem. Så ja, vi lytter til høringssvarene, men hvis vi ikke gør det her, vil antallet af asylansøgere risikere fortsat at være så højt, at vi ikke kan håndtere det. Derfor støtter vi det her lovforslag.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jacob Mark.

Jacob Mark (SF):

Så hvis vi ser det som en vægtskål, hvor der i den ene vægtskål ligger, at der kommer lidt færre til Danmark – hvis det her lovforslag overhovedet får den betydning – og i den anden ligger, at man skal leve med, at folk bliver psykisk syge, er det den pris, Venstre er klar til at betale. Det er det, jeg hører ordføreren sige.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:58

Marcus Knuth (V):

Som jeg forklarede lige før, træder de mennesker, der søger asyl i Danmark, jo ikke bare sådan over grænsen fra Syrien og ind på dansk jord. De rejser målrettet igennem en meget, meget lang række lande for så at søge asyl i Danmark. Det gør de jo ofte, fordi de har undersøgt de vilkår, der er i Danmark. Og hvis man på forhånd ved, at der nu er de regler, som vi er ved at vedtage, nemlig at man skal vente 3 år for at få familiesammenføring, er det jo, at vores analyse siger, at de her mennesker ikke vælger at søge asyl i Danmark. Dermed har vi bedre kapacitet til at integrere de rigtig, rigtig mange flygtninge, der allerede er kommet hertil. Og det er nu engang det vigtigste at få dem, der er kommet hertil, integreret, samtidig med at vi ikke bliver overvældet af så mange flygtninge, som vi f.eks. har set i Sverige.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Den næste i ordfører-rækken er fru Johanne Schmidt-Nielsen, Enhedslisten.

Kl. 15:59

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Vi står med et meget omfattende lovforslag, 95 tætrykte sider, et lovforslag, der handler om alt muligt forskelligt, nemlig lige fra nye regler om, at man skal kunne kropsvisitere asylansøgere for at beslaglægge deres penge og smykker – jeg synes stadig væk, det er temmelig uklart, hvad det er for nogle smykker, man skal hapse fra flygtningene; mon ikke det primære formål med det forslag er at sende et signal ud i verden om, at det ikke er rart at være i Danmark, hvis man er flygtning – til forslag om, at kvoteflygtninge, der ikke kan læse og skrive, som udgangspunkt skal sorteres fra. Der er også regler i det her lovforslag, der handler om, at man vil gøre det svære for anerkendte flygtninge, som har tilbragt de sidste mange år i Danmark, at få en permanent opholdstilladelse. Og så er der lovændringer, der betyder, at vi vender tilbage til dengang, hvor vi oplevede børn tilbringe hele deres barndom på et asylcenter. Det var dengang i 2007, at hr. Anders Fogh Rasmussen, den daværende statsminister, sagde, at det ville han ikke være med til; at det simpelt hen var for langt ude, at børn i Danmark blev behandlet på den måde, men det vender vi altså med det her lovforslag tilbage til.

De mange elementer i det her lovforslag har sådan set ikke særlig meget med hinanden at gøre, og jeg synes også, at det sådan rent lovtæknisk er noget sjusk at blande det hele sammen i et lovforslag på den her måde. De har én ting tilfælles, og det er formålet: Formålet er at skræmme mennesker, hvis liv er i fare, mennesker, som flygter fra Assad, mennesker, som flygter fra Islamisk Stat, fra at søge beskyttelse i Danmark. Det er ikke hensynet til de mange nødlidende ofre for verdenshistoriens måske største flygtningekrise, der er fokus for det her lovforslag. Det er ikke det, at vi kunne prøve at finde en eller anden international løsning på situationen, der er fokus

på i det her lovforslag. Nej, fokus er: Hvordan kan vi skræmme flygtninge, mennesker, hvis liv er i fare, væk fra Danmark?

Danmarks internationale image er jo sådan set også under hastig forandring i de her år. Op igennem 1950'erne, 1960'erne og 1970'erne grundlagde skiftende regeringer i Danmark, på linje med de øvrige nordiske lande, et ry og rygte om Danmark som et land, der tog internationalt ansvar og arbejdede for fred, sikkerhed og udvikling i verdens fattigste lande. Det må siges, at man arbejder yderst effektivt på at forsøge at pille det ry fra hinanden. Og efter vedtagelsen af det her lovforslag bliver situationen da bestemt ikke bedre.

Danmark vil i stedet blive kendt som det lille, velstående land, der undersøger alle juridiske muligheder for, hvordan man kan undgå at beskytte mennesker, hvis liv er i fare, og hvordan man kan lukke sine grænser for flygtninge. Det er et land, der ikke vil være med til at arbejde for en fælles fordeling af flygtninge i Europa, et land, der i de seneste uger er blevet berygtet for at ville kropsvisitere flygtninge og fratage dem smykker og andre værdigenstande. Det er et land, som internationalt stiller sig i spidsen for at ville svække flygtningekonventionen fra 1951. Hvorfor var det nu, at vi lavede den konvention? Verdenssamfundet lavede en flygtningekonvention, fordi man så de uhyggelige konsekvenserne af, at verdens lande lukkede grænserne for de tyske flygtninge. Så så man hinanden i øjnene og sagde: Det vil vi aldrig se igen. Nu har vi en dansk statsminister, som i de internationale medier citeres for, at den konvention skal svækkes – oven i købet i en verdenshistorisk flygtningekrise.

Institut for Menneskerettigheder har skrevet et høringssvar, som deres direktør, Jonas Christoffersen, i torsdags i dagbladet Information betegnede som det skarpeste, han som direktør har været med til at underskrive.

Det her lovforslag er altså stærkt kontroversielt i forhold til vores konventionsmæssige forpligtelser, og det gælder især bestemmelsen om, at krigsflygtninge med midlertidigt beskyttelsesstatus først skal have ret til at få deres ægtefælle og deres børn til Danmark efter 3 år – efter 3 år! Jeg hører ellers hele tiden højrefløjen sige, at asylsystemet er uretfærdigt, fordi det er de mennesker, der ligesom har ressourcer og er fysisk stærke, der kan sætte sig ned i en gummibåd og forsøge at flygte til Europa. Det er også rigtigt. Der er alle mulige urimeligheder eller uretfærdigheder i asylsystemet. Det er jo noget af det, som reglerne omkring familiesammenføring forsøger at rette op på. Altså det, at far kan flygte i forvejen, og hvis han så overlever, kan han få konen og børnene i sikkerhed. Nu skal man så vente 3 år.

Ministeren skriver direkte i bemærkningerne til det her lovforslag, at der er en risiko for, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol vil konstatere, at den her ændring er direkte i strid med menneskerettighedskonventionen. Tænk, at det er blevet synet på menneskerettigheder i Danmark, at man ligeud skriver: Ja, vi ved godt, at det der med, at der skal gå 3 år, før man kan få børnene i sikkerhed, muligvis er i strid med menneskerettighederne, at det er der en stor sandsynlighed for, men den risiko er vi villige til at løbe.

Det er et meget komplekst lovforslag, der er ualmindelig mange elementer i det. Min taletid tillader ikke, at jeg kan beskrive det hele. Jeg kan konstatere, at Enhedslisten ikke kan stemme for. Og så må jeg endnu en gang sige: Tænk, at det danske svar på verdenshistoriens måske største flygtningekrise er nøjet at se på, hvad vi kan gøre for at undgå at hjælpe mennesker i nød. Tænk, hvis vi havde en statsminister, som henvendte sig til resten af verden, som henvendte sig til resten af Europa og sagde: Hvordan kan vi løse det her problem sammen? De forsøg på løsninger, vi ser nu, er både urimelige og urealistiske.

Kl. 16:06

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Tak til ordføreren. Der er foreløbig en kort bemærkning, og den er fra hr. Marcus Knuth.

- Kl. 16:06 Europa. Det ville være et realistisk svar. Det der med at kaste sig ud i et strammerkapløb er bare som at tisse i bukserne. Kl. 16:08
- Marcus Knuth (V):**
Tak. Anerkender ordføreren, at det store antal asylansøgere, som vi har set på det seneste, underminerer det danske velfærdssamfund økonomisk, og at det er en trussel imod integrationen af de rigtig, rigtig mange flygtninge, som vi allerede har givet ophold i Danmark?
- Kl. 16:06
- Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):**
Ordføreren.
- Kl. 16:06
- Johanne Schmidt-Nielsen (EL):**
Jeg anerkender fuldt ud, at der ikke er ét land, der kan tage imod alle verdens flygtninge, og jeg må jo sige, at jeg synes, at de i Sverige står i en helt urimelig svær situation, fordi de har modtaget så mange mennesker, som har krav på og behov for beskyttelse, og lige præcis derfor er det så vigtigt, at vi samarbejder i verden og i Europa. For det kan altså ikke nytte noget, at hvert enkelt land bare forsøger at finde en løsning på det her, for vi kan kun gøre det i fællesskab. Den danske regering har valgt at kaste sig ud i sådan et strammerkapløb, og problemet med de stramninger er jo for det første, at de går ud over nogle mennesker, hvis liv er i fare, men at man for det andet også bare sætter sådan en bølge i gang, et ræs mod bunden, og så kommer stramningerne til at opveje hinanden. Jeg må sige, at jeg synes, at Venstre kommer med dybt urealistiske svar på den her flygtningekrise. Hvis Venstre ville noget, og hvis Venstre mente noget, når de siger, at vi bliver nødt til at få en fair fordeling, og at ét land ikke kan løfte hele opgaven, så skulle man da henvende sig til andre lande og spørge, om de ikke vil være med til at samarbejde.
- Kl. 16:07
- Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):**
Hr. Marcus Knuth.
- Kl. 16:07
- Marcus Knuth (V):**
Hvis ordføreren erkender, at Sverige står i en svær situation, det tror jeg nu alle er enige om at de gør, ønsker ordføreren så, at vi bevæger os hen i en retning som den i Sverige, hvor vi også vil stå i en – i gåseøjne – svær situation, men hvor asylsystemet er ved at brase sammen? Eller anerkender ordføreren, at der er et behov for at gennemføre nogle stramninger, der reducerer antallet af mennesker, der søger mod Danmark?
- Kl. 16:07
- Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):**
Ordføreren.
- Kl. 16:08
- Johanne Schmidt-Nielsen (EL):**
Det, jeg ønsker, er, at regeringen tager nogle initiativer, som faktisk virker. Jeg ved godt, at det er svært at samarbejde med andre lande, men jeg mener, at den eneste realistiske løsning på flygtningesituationen er at få stabiliseret de nærområder, hvor langt størstedelen af verdens flygtninge er, og vi skal jo huske på, at mennesker på nuværende tidspunkt flygter væk fra nærområderne, bl.a. fordi der ikke er mad i lejrene. Der har den danske regering så valgt at svare ved at sige, at man skærer i udviklingsbistanden. Og så ønsker jeg som sagt, at man får en fælles fordeling af flygtninge gennem FN. Det var jo en tidligere Venstrestatsminister, nemlig Poul Hartling, der stillede sig i spidsen for UNHCR, og som var med til at fordele flere hundrede tusinde flygtninge i slutningen af 1970'erne og i starten af 1980'erne, nemlig de vietnamesiske bådflygtninge, og det samme i
- Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):**
Der er ikke flere korte bemærkninger, tak til ordføreren. Den næste i rækken af ordførere er hr. Simon Emil Ammitzbøll.
- Kl. 16:09
- (Ordfører)
- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
Verden står over for sin største flygtningekrise siden anden verdenskrig, og Europa står over for det største migrantpres i nyere tid. Både flygtninge og velfærdsmigranter kommer til Europa i stort tal, og det kan jeg sådan set godt forstå, men med generalsekretæren for Dansk Flygtningehjælps ord er vi ikke forpligtet til at ødelægge vores eget samfund. Af velfærdsmigranterne må vi kræve, at de får sig et job i et europæisk land, før de kan komme hertil, og til flygtningene må vi sige, at vi gerne vil hjælpe, men vi må først og fremmest gøre det i konflikternes nærområde.
- Sidste år kom der 1 million asylansøgere til Tyskland, der kom omkring 200.000 asylansøgere til Sverige og i omegnen af 20.000-25.000 til Danmark. Sverige og Tyskland havde vel selv lagt op til det, men nu er det gået op for svenskerne, at det er sværere at håndtere i praksis, end det var i teorien, og også Tyskland lægger op til nye stramninger.
- Til Danmark kom der altså 20.000-25.000 asylansøgere sidste år, og året før kom der 15.000. I år forventes der 25.000, og hvis der ikke sker forandringer, kan det tal sagtens blive endnu højere. Danmark kan selvfølgelig godt klare et ekstraordinært antal asylansøgere et år eller to – det har vi prøvet før – men denne gang går vi ind i det tredje år med et ekstraordinært højt antal asylansøgere, og der er ingen udsigt til, at det holder op i det kommende år.
- Derfor bør EU komme i gang med at styrke de ydre grænser, og indtil EU varetager denne opgave på forsvarlig vis, bakker vi i Liberal Alliance op om en midlertidig grænsekontrol af de danske grænser. Misforstå mig ikke: I Liberal Alliance er vi tilhængere af et Europa med åbne grænser, men det kræver, at de ydre grænser sikres.
- I en tale hos det hollandske liberale parti VVD i oktober sagde præsidenten for Det Europæiske Råd, Donald Tusk, at det er afgørende, at de moderate og liberale partier er stærke og beslutsomme, når det kommer til en sikring af de ydre grænser. Det har han helt ret i, for gør de moderate partier ikke det, står der helt andre kræfter parat til at tage over, som vi har set det i Ungarn og i Polen.
- Det internationale samfund bør sikre, at hjælpen i fremtiden foregår i konflikternes nærområder. Selvfølgelig har vi et ansvar for at hjælpe, og selvfølgelig har det internationale samfund et ansvar for at hjælpe, men vi bør se på de internationale konventioner og gøre op med, at man kan rejse et eller flere kontinenter tyndt og stadig havde ret til asyl i land nr. 5, 10 eller 15, man kommer til.
- Derfor bør regeringen tage initiativ til at samle de nordvesteuropæiske lande, sådan at man kan komme i gang med en revision af konventionerne. Det kommer ikke til at gå stærkt, og det kommer ikke til at blive let, men det er nødvendigt, og jeg frygter, at grundlaget under konventionerne bryder sammen helt af sig selv, hvis ikke man tager initiativ til at få dem up to date.
- Det, jeg har talt om indtil nu, er, hvad man skal gøre, hvis man skal ændre på situationen. Det forslag, vi behandler i dag, har en anden karakter. Det er et forslag, der skal forsøge at holde asylansøger-tallet i Danmark nede. Effekten vil være der, men den vil nok være begrænset.
- Liberal Alliance stemmer for forslaget, for vi har en forståelse med regeringen om forslagets elementer. Der er fire ting i forslaget, der er blevet anderledes, fordi LA har siddet med ved bordet.

For det første kan asylansøgere stadig arbejde, for det andet har asylansøgere stadig mulighed for at blive privat indkvarteret eller bo i egenfinansieret bolig, for det tredje fik vi sænket indtægtsgrænsen fra 300.000 til 270.000 kr. i forhold til permanent ophold, og for det fjerde fik vi markant skrappe krav i forhold til permanent ophold, så langt færre kriminelle kan få permanent opholdstilladelse. Og så fik vi jo en appelsin i turbanen her til sidst med det såkaldte smykkeforslag, som gør, at asylansøgere selvfølgelig kan beholde deres vielsesringe og andre smykker med affektionsværdi.

Samlet set er forslaget bedre, end hvis LA ikke havde været med, og samlet set får forslaget nok en effekt på antallet af asylansøgere, men skal vi virkelig gøre noget, der er godt, både for verdens flygtninge, for integrationen i Danmark og for det danske samfund, så er det andre ting, der skal til. Det er stærke ydre grænser, massiv hjælp i nærområderne og en revision af flygtningekonventionen.

Kl. 16:14

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Så går vi til de korte bemærkninger. Den første er fra fru Ulla Sandbæk.

Kl. 16:14

Ulla Sandbæk (ALT):

Ordføreren gentager, hvad vi allerede har hørt mange, mange gange, nemlig at der skal være en massiv hjælp i nærområderne. Men så er det bare, jeg undrer mig over, at Liberal Alliance i de finanslovsforhandlinger, som vi netop har overstået, ikke er kommet med et eneste forslag om, at der skulle gives penge til nærområderne. Tværtimod er det eneste forslag, som Liberal Alliance har, og som man virkelig vil sætte hele regeringens liv på spil for, skattelettelser i toppen til allerede rige danskere. Hvad er det for nogle penge, som Liberal Alliance mener skal komme til nærområderne? I øjeblikket sulter folk i nærområderne, og så er det jo klart, at de ikke bliver dernede, men at de flygter til Danmark.

Kl. 16:15

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Ordføreren.

Kl. 16:15

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det sidste er jeg helt enig med fru Ulla Sandbæk i. Det er klart, at de flygter, og det er derfor, vi skal hjælpe mere i nærområderne. Jeg så ikke fru Ulla Sandbæk i Struenseværelset under finanslovsforhandlingerne, men hvis fru Ulla Sandbæk havde været der, så ville hun vide, at Liberal Alliance jo netop har argumenteret for mere hjælp til nærområderne, og det er også derfor, man har budgetteret med en højere humanitær bistand, end man har gjort både sidste år og forrige år. Så blev det højere i de år, og det tror jeg også det kommer til at blive i år, men det kan vi jo se, når vi kommer til årets slutning. Men jeg tør godt indgå et væddemål om det.

Kl. 16:16

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Fru Ulla Sandbæk.

Kl. 16:16

Ulla Sandbæk (ALT):

Nu er jeg jo altså tilfældigvis ikke finansordfører, det er fru Josephine Fock, og det var hende, der sad og forhandlede det. Det var 50 mio. kr., man gav i yderligere humanitær bistand, og der findes 8 millioner flygtninge i nærområderne. Er det virkelig det, som skal være Danmarks bidrag, for at vi får et markant højere bidrag til nærområderne? Tror ordføreren virkelig, at 50 mio. kr. hjælper 8 millioner mennesker til at blive dernede?

Kl. 16:16

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):
Ordføreren.

Kl. 16:16

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

1) Er det nok? Svaret er nej. 2) Skal Danmark løse alle problemerne alene? Svaret er nej. 3) Kan vi gøre mere? Ja, det kan vi, og det kan vi bl.a. gøre, hvis der er færre asylansøgere i Danmark. For så kan vi jo bruge de penge, som vi i dag bruger på at indkvartere i titusindvis af asylansøgere i Danmark, på at hjælpe folk i nærområderne. Man kan ikke bruge pengene to gange, heller ikke hvis man er fra Alternativet.

Kl. 16:17

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 16:17

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Så vil jeg gerne spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll, som jeg egentlig kender som en ordfører, der går rigtig meget op i det her: Hvor længe kan børn sidde på asylcentre?

Kl. 16:17

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Ordføreren.

Kl. 16:17

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes sådan set, det er et både relevant og berettiget spørgsmål at stille, og det er jo heller ikke sikkert, at de regler, vi indfører nu, kommer til at gælde i al evighed, ligesom de regler, vi indførte sammen med den daværende S-R-SF-regering i 2012, så vidt jeg husker, jo heller ikke kom til at gælde i al evighed. Vi er jo hele tiden nødt til at tilpasse situationen. Og vi har ikke noget ønske om, at børn skal blive født i et asylcenter og fejre 10-årsfødselsdag der. Jeg har også mødt de børn.

Det var ikke vores ønske, at der skulle ændres på reglerne for, hvorvidt man kunne bo uden for centrene. Hvis der ikke havde været et flertal, der var villige til at acceptere det, uden om Liberal Alliance, var det ikke sket. Sådan er det.

Kl. 16:18

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 16:18

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det har jeg respekt for – selvfølgelig – sådan kender jeg også ordføreren. Men så er man jo nødt til med ordførerens tidligere partis slogan, tror jeg vel nærmest det var, at spørge: Hvornår bliver nok nok for Liberal Alliance?

Kl. 16:18

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Ordføreren.

Kl. 16:18

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg tror, vi er i en situation, hvor vi hele tiden må forholde os til de problematikker, der opstår på det her område. Det, som er væsentligt for os lige nu, og som jeg også sagde i min ordførertale, er, at vi får gjort noget i forhold til asylansøgerantallet i Danmark, for vi er ban-

ge for, om vi kan foretage en fornuftig integration af de mennesker, der kommer hertil.

Så vil vi rigtig gerne hjælpe mere i nærområderne, sådan at man sikrer, at man stadig hjælper, for vi mener, at Danmark har et internationalt ansvar. Om vi så om nogle år igen kan komme i den situation, at der skal justeres på, hvor det er, man kan opholde sig i processen, vil jeg ikke afvise. Men det må vi jo tage i de kommende år.

Kl. 16:19

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 16:19

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg synes, det er så uhyggeligt, at man kan have børn, som lever hele barndommen i et asylcenter. Og jeg synes ikke mindst, det er uhyggeligt, fordi vi ved, at man bliver syg af det. Det er veldokumenteret.

Derfor var jeg faktisk så glad for hr. Anders Fogh Rasmussen, dengang han efter valget i 2007 ændrede reglerne, så man sagde, at 18 måneder efter endeligt afslag kunne de her børnefamilier komme uden for centrene, og børnene kunne opleve et eller andet liv, som bare var sådan tilnærmelsesvis normalt. Og i 2012 lavede Liberal Alliance sammen med Enhedslisten og den daværende regering så en aftale, der betød, at de børnefamilier efter 12 måneder kunne få lov til at flytte ud i noget, der mindede om en almindelig bolig. Og det gjorde vi, fordi vi vidste, hvor vigtigt det var for børnene, hvor vigtigt det *er* for børnene.

Med det her lovforslag fjerner man ikke bare de forbedringer, Liberal Alliance og Enhedslisten og den daværende regering skabte sammen i 2012, nej, man vender tilbage til situationen, før hr. Anders Fogh Rasmussen ændrede reglerne i 2007. Mener hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke, at der skal være en øvre grænse for, hvor længe børn kan bo på et asylcenter?

Kl. 16:20

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Ordføreren.

Kl. 16:20

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jo, det tror jeg også at jeg lige svarede til fru Sofie Carsten Nielsen, da jeg fik spørgsmålet før. Det er rigtigt, at det parti, som jeg repræsenterer, har været med til at lave forbedringer på det område to gange med den tidligere VK-regering og en gang med den tidligere S-R-SF-regering.

Det har ikke været et ønske fra Liberal Alliance, at man skulle ændre på reglerne for at bo uden for centrene. Vi valgte så at kæmpe for det med at arbejde uden for centrene og for to af de muligheder, der er for at bo uden for centrene, og at få en overgangsordning for alle de mennesker, der allerede bor uden for centrene. Men hverken med 12, 13 eller 14 mandater kan man jo bestemme det hele. Det er en fælles erkendelse, som fru Johanne Schmidt-Nielsen og jeg en gang imellem må gøre os.

Kl. 16:21

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 16:21

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Men som jeg forstår det, var det både Socialdemokraternes og Liberal Alliances ønske, at børnefamilierne selvfølgelig skulle have lov til at flytte uden for centrene efter en periode, fordi vi ved, at børnene bliver syge af at bo på centrene i hele deres liv. Jeg kan så forstå, at Liberal Alliance og Socialdemokraterne har prioriteret det her

med retten til at arbejde. Så vidt jeg husker, er der i alt 136 personer – noget i den stil – ud af alle de asylansøgere, der er, der har benyttet ordningen, som siger, at man kan arbejde uden for centrene. Det er jo, fordi det er yderst svært for de her mennesker at finde et job.

Er det en klog prioritering? Kunne Liberal Alliance og Socialdemokraterne virkelig ikke, hvis man havde lagt kræfterne i, om jeg så må sige, have fået regeringen til at acceptere, at det, hr. Anders Fogh Rasmussen i sin tid gennemførte, nemlig at der skal være en øvre grænse for, hvor længe børn skal bo i centre, fortsat skal gælde i Danmark?

Kl. 16:22

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Ordføreren.

Kl. 16:22

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Først og fremmest må jeg sige, at jeg jo kun kan svare på Liberal Alliances vegne, og jeg kan sige, at Liberal Alliance i forhandlingerne har bedt om, at man bevarede den ordening. Hvad andre partier har af holdninger, og hvordan de har ageret, må man spørge andre partier om.

Kl. 16:22

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Hr. Jacob Mark.

Kl. 16:22

Jacob Mark (SF):

Tak for det, og tak til ordføreren for talen. Ordføreren siger flere gange, at Liberal Alliance meget gerne vil hjælpe i nærområderne, og det lyder nærmest som et ekko af mit eget parti, men vi har da analyser af, hvad der er brug for, nemlig mere hjælp i nærområderne, flere EU-løsninger. Men det er, ligesom alle i den her sal siger mere hjælp i nærområderne, og at det nærmest er blevet et udvandet begreb, fordi der ikke rigtig er nogen, der gør noget ved det.

Så nu vil jeg spørge Liberal Alliance: Hvor meget vurderer ordføreren, at der skal til for at hjælpe ordentligt i nærområderne, altså hvilken økonomi snakker vi om? Og har LA et forslag på vej, eller har LA haft et konkret forslag? Hvad har man gjort konkret for at hjælpe mere i nærområderne?

Kl. 16:23

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Ordføreren.

Kl. 16:23

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er mange spørgsmål til en kort taletid, men jeg skal forsøge. Vi har, som jeg allerede har sagt, taget op i finanslovsforhandlingerne, at vi ville have øget humanitær hjælp. Der har aldrig været budgetteret med så høj hjælp de senere år, som der er for 2016. Er vi på vej med yderligere forslag? Ja, det er vi. Er det sådan, at Danmark kan klare det alene? Det kan vi jo ikke, men man må sige, at hvis vi ikke skulle tage 25.000 og 30.000 asylansøgere i år, men kun skulle tage 10.000 eller 5.000 eller færre, så ville der være milliarder, der kunne bruges på hjælp i nærområderne, milliarder! Så dem, der ønsker at blive ved med at have så højt et asylansøgerantal, må jo mene, at det er vigtigere at hjælpe få her end mange i nærområderne. Vi mener det omvendte. Og det er jo fair nok at have den politiske uenighed, men vi synes faktisk, at hjælp i nærområderne skal gennemføres, og vi er parat til at hjælpe færre i Danmark for at hjælpe flere i nærområderne. Det er det, der er vores politik.

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):
Hr. Jacob Mark.

Jacob Mark (SF):

Man hjælper jo mange her, fordi der er en asylret, og uanset hvor meget Liberal Alliance ønsker det, så er den der altså bare. Men det er dejligt at høre, at Liberal Alliance har noget på vej. Kunne ordføreren fortælle lidt om, hvad det er for et forslag? Vi er jo på vej med et beslutningsforslag om at give et ekstraordinært bidrag. Det finansieres så igennem øget aktiebeskatning. Jeg går ikke ud fra, at det er der, Liberal Alliance vil tage pengene, men kunne man ellers lave et fælles beslutningsforslag?

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):
Ordføreren.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nej, nu er det jo sådan, at vi er finanslovsforligsparti, og det er SF ikke, så det bliver nok lidt svært at lave et fælles beslutningsforslag, i hvert fald hvis det skal gælde i 2016, hvor meget vi end kunne blive enige. Og så er det klart, at der jo er en grundlæggende uenighed mellem SF og Liberal Alliance, fordi vi ikke ønsker en socialistisk samfundsmodel, hvor man brandbeskatter virksomhederne. Vi ønsker selvfølgelig ikke at dræbe væksten i Danmark, for vi tror, at man skal gøre noget for at få øget vækst i Danmark og gøre Danmark til et rigere land. Så kan vi jo også sørge for at have råd til at klare de udfordringer, som vi står over for, både med asylansøgere i Danmark og med hjælp i nærområderne.

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste i rækken af ordførere er fru Ulla Sandbæk.

(Ordfører)

Ulla Sandbæk (ALT):

Mange tak. I 1969 skrev Inger Christensen digtsamlingen »Det«, og et af digtene lyder sådan:

»Et samfund kan være så stenet
At alt er en eneste blok
Og indbyggermassen så benet
At livet er gået i chok
Og hjertet er helt i skygge
Og hjertet er næsten hørt op
Til nogen begynder at bygge
En by der er blød som en krop«.

Sådan en by eller et samfund, der er blødt som en krop, bliver ikke bygget i dag. Tværtimod er dette lovforslag et skridt på vejen mod at virkeliggøre det stenede samfund, som Inger Christensen taler om. Det lovforslag, vi i dag behandler, er endnu et i en pakke, der har til hensigt at gøre det besluttet uattraktivt at være flygtning i Danmark. Det har selvfølgelig konsekvenser for, hvordan flygtninge opfatter Danmark som land og danskerne som mennesker. Det er jo som nævnt hele hensigten.

Regeringens afskrækkelseskampagne virker. Jeg krymper mig, når jeg hører flygtninge sige i medierne, at de ikke ønsker at blive fanget i Danmark, fordi Danmark er koldt og danskerne er kolde, og når jeg hører unge velintegrerede mennesker sige, at debatten får

Kl. 16:24 dem til at føle sig uønskede og nedværdigede, selv om de er opvokset her i landet og føler sig lige så danske som alle os andre.

Debatten puster også til den frygt, som nogle danskere har for fremmede og for det nye og ukendte. Det skræmmer mig oprigtigt dybt, at vi har borgere her i landet, der hellere ser dybt kriminelle rockere i deres lokalsamfund end flygtninge. Der skræmmer mig, at det efterhånden er blevet almindeligt at læse racistiske og truende kommentarer på sociale medier. Debatten har nemlig også konsekvenser for, hvordan vi, der allerede bor her i Danmark, forholder os til hinanden. Det skaber splid, og det har skabt splid, og jeg kan mærke, at det også berører mig.

Det er derfor med en ambivalent følelse, at jeg står her på talerstolen. På den ene side er det et forslag, der i den grad får mig til at føle afmagt, og det strider imod stort set alt, hvad jeg står for, og alle de værdier og det menneskesyn, som jeg tror på. På den anden side har jeg ikke lyst til at puste endnu mere liv i den retorik, der skaber frygt, fjendebilleder og dæmonisering, bl.a. i de nedladende og uværdige beskeder og trusler, som det er mit indtryk at flere politikere og ikke mindst ministeren er udsat for. Jeg tror, at mange ligesom jeg er fyldt med stærke følelser for tiden, men vi må ikke glemme at lytte med hjertet og tale til det bedste i hinanden.

I sin nytårstale sagde statsministeren:

»Jeg vil kæmpe for at lede Danmark gennem migrations- og flygtningekrisen på en måde, så vi kan kende vores land, mens krisen står på – og genkende det, når vi er igennem. Med vores økonomi, vores sammenhængskraft og vores værdier i behold.«

Det er en god ambition, men jeg må indrømme, at det Danmark, jeg kender, og de værdier, jeg gerne vil genkende om 4-5 eller 10 år, er meget svære at finde i dette lovforslag. Jeg tror aldrig, jeg har set så mange, lange og dybt bekymrede høringssvar. Hvis regeringen virkelig ønsker at stå vagt om vores værdier, burde 232 sider med meget alvorlig og saglig kritik gøre indtryk og give anledning til eftertanke. Er vi i gang med at give afkald på den humanisme og den empatiske forståelse for de allersvageste, som har defineret vores samfund i generationer?

Jeg deler den dybe bekymring, som samtlige organisationer udtrykker, for, at dette forslag vil tvinge endnu flere børn på flugt og traumatisere flygtninge, voksne som børn, der nu må leve i flere år adskilt fra deres familier. Det er den mest skadelige og nedbrydende form for usikkerhed, som man overhovedet kan udsætte et andet menneske for: Savnet af dem, man elsker, og uvisheden om deres ve og vel. Det er et lovforslag, hvis grundsubstans i alle sine dele giver en usikkerhed, der skaber daglige bekymringer for en gruppe mennesker, der i den grad har brug for vished og tryghed.

I høringsnotatet fremhæves det flere gange af ministeriet, at dette forslag skal styrke integrationen, hjælpe kommunerne og beskytte sammenhængskraften i samfundet. Det samme har ministeren og statsministeren flere gange henvist til. Men dette lovforslag gør desværre det stik modsatte.

Nu har jeg ikke mere tid, så jeg vil bare gerne have lov til at komme med den sidste sætning, som jeg synes er meget vigtig, nemlig at der på trods af dette lovforslag og på grund af de mange mennesker i civilsamfundet og i erhvervslivet er en grund til et håb. Og jeg vil gerne sige tusind tak for den indsats, som de gør. Tak.

Kl. 16:31

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Tak til ordføreren. Den første i rækken af korte bemærkninger er hr. Marcus Knuth.

Kl. 16:31

Marcus Knuth (V):

Tak. Mener ordføreren, at der er en øvre grænse for, hvor mange asylansøgere Danmark kan modtage, eller skulle vi, hvis der kom lige så mange, som der har gjort til Sverige, blive ved med at modtage

flere og flere ud fra de principper, som ordføreren netop har skitseret?

Kl. 16:32

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):
Ordføreren.

Kl. 16:32

Ulla Sandbæk (ALT):

Nu er det jo sådan, at vi har nogle internationale konventioner, som bestemmer, hvorledes man er berettiget til at få asyl i et andet land, og hvornår man ikke er berettiget til det. Jeg mener selvfølgelig, at vi skal overholde konventionerne, og vi skal give asyl til de mennesker, som er berettiget til at få asyl, uanset hvor mange de er.

Kl. 16:32

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):
Hr. Marcus Knuth.

Kl. 16:32

Marcus Knuth (V):

Det vil sige, at ordføreren ikke mener, at det er problematisk at have i en situation som Sverige, hvor der er kommet op imod 200.000, hvor det sætter uddannelsessystemet under et ekstremt pres, hvor de økonomiske omkostninger er op imod 60 milliarder, og at det ville være helt fint, hvis Danmark havnede i den situation.

Kl. 16:32

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):
Ordføreren.

Kl. 16:32

Ulla Sandbæk (ALT):

Naturligvis er det problematisk, men en af de ting, vi kunne gøre, var jo f.eks. at tilslutte os EU's politik på området og så sørge for, at EU's politik også kom til at virke. Vi burde jo give noget, som minder om en Marshallhjælp til nærområderne, sådan at flygtninge rent faktisk får lyst til at blive der, fordi de kan leve i en asyллеjr. Så længe der hverken er mad til dem, uddannelse til dem, lægehjælp til dem eller arbejde til dem, får vi det antal flygtninge, som kommer her, og så er vi rent faktisk forpligtet til at tage imod dem. Men i det øjeblik vi rent faktisk giver den hjælp, der er behov for i nærområderne, holder de jo op med at komme. Det ville være langt mere konstruktivt end et lovforslag, som gør andre mennesker ulykkelige.

Kl. 16:33

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste i rækken af ordførere er ... Undskyld, det var der. Jeg må bede ordføreren om at komme tilbage. Hr. Jacob Mark har en kort bemærkning.

Kl. 16:33

Jacob Mark (SF):

Det var sådan set bare, fordi jeg gerne vil have uddybet noget, ordføreren sagde. Ordføreren siger til sidst, at erhvervslivet og civilsamfundet bringer håb. Kan du uddybe, eller kan ordføreren uddybe det? Nu bliver jeg også hylet helt ud af den.

Kl. 16:34

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):
Ordføreren.

Kl. 16:34

Ulla Sandbæk (ALT):

Ja, det kan jeg, fordi de prøver jo af al magt at afbøde de konsekvenser, som vil komme af det her lovforslag, med hensyn til at menne-

sker bliver dybt traumatiserede, og at de igennem deres traumer slet ikke kan blive integreret på det danske arbejdsmarked. Der står civilsamfundet parat med hjælp til danskundervisning ved at tilbyde ven-skaber, ved på alle måder at prøve at få flygtninge og asylansøgere til at føle sig velkomne. Det vil selvfølgelig være en vis form for modvægt til det forslag, som ligger her, og er da også det, fordi regeringen har jo foreløbig ikke gjort noget som helst for at lette adgangen til arbejdsmarkedet. Erhvervslivet har så taget på sig nu, at man prøver på at skaffe arbejdspladser til asylansøgerne. Så det er det, jeg mener giver os håb for fremtiden.

Kl. 16:35

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Tak til ordføreren. Den næste i rækken af ordførere er Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 16:35

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak, formand. Det her lovforslag er en så omfattende samling af makværk, at det kan være svært at se, hvordan og hvor man skal begynde.

Familiesammenføring for flygtninge med midlertidig beskyttelsesstatus kan først opnås efter 3 år, til trods for at den tidligere justitsminister sagde, at 1 år var det længste, vi kunne tillade os, også i forhold til konventionerne. Det nedbryder mennesker at skulle være adskilt fra deres familier så længe.

Der indføres en række yderligere betingelser for at opnå permanent opholdstilladelse. Nu skal man være særlig rig, ekstraordinært aktiv i skolestyrelsen og helt særlig god til quizzer om, hvad lands-træneren hed i 1987. Det ved vi jo, det er danskhed.

De økonomiske ydelser til asylansøgere skæres med 10 pct., så-dan at de flygtninge, jeg mødte i teltlejren i Thisted i mandags nu ikke længere skal have 9,50 kr. om dagen, men 8,55 kr. Hør, hvor vi gungrer. Det skal nok gøre en forskel og skræmme nogle væk. Nu skal de spare op i 5 dage til en pakke cigaretter i stedet for 4½.

Asylansøgere må ikke længere bo uden for centrene. De skal dø og pine passiviseres og fortælles, at vi ikke ønsker deres bidrag.

Som om det ikke var nok, er der det famøse smykkeforslag oveni. Politiet skal visitere og ransage flygtninge for værdier, ikke vielsesringene, ikke guldblomberne og heller ikke vistnok det knap så værdifulde arvestykke; til gengæld det værdifulde smykke, flygtningen har fået af sin mand, hvis man kan godtgøre, at det altså ikke har affektionsværdi. Jeg ved det faktisk snart ikke rigtig længere. Ministeren og ordførerne har sagt mange forskellige ting, men politiet får en vejledning fra ministeren, og så skal det nok gå. Godt, det ikke er mig.

Samtidig har Danmark så vundet prisen for det allermest beskæmmende lovforslag verden rundt. Det er godt klaret, for jeg tænker, at det må være en del af målet. Regeringen og dens mange støt-tepartier ønsker at signalere til flygtninge i hele verden, at her i Danmark bliver man visiteret og ransaget.

Man får også den mistanke, at regeringen og dens støttepartier ønsker at fortælle os danskere, at her i Danmark skal vi være bange. Her i Danmark skal vi frygte fremtiden. Men det eneste, vi har at frygte, er frygten selv. Det er ikke mine, men Franklin Roosevelts ord, og de er jo som bekendt ikke helt nye. Nogle gange skal man tilbage i tiden for lige at få lidt perspektiv på nutiden og tilværelsen, og de ord har altså siddet fast i mig i de uger, vi har været igennem.

For vi står ved en skillevej, der afgør, om det er modet eller frygten, der skal bestemme, hvordan vi møder de udfordringer, vi står over for. Flygtningekrisen er jo ikke et forbigående fænomen, og vores reaktion hele vejen igennem bliver afgørende. Konflikterne, som skaber flygtningestrømme, er ikke tæt på en afslutning. Forholdene i nærområderne forværres hele tiden, og den politiske debat og den

førte politik nu har som sigte, at Danmark skal gøre alt, hvad der overhovedet er muligt, for at undgå flygtninge. Det mål er jo ikke bare i strid med de værdier, vi ellers holder højt i Danmark, men det underminerer også i sig selv de to ting, som er vigtigst for at få en holdbar løsning, en egentlig løsning på flygtningekrisen, en håndterbar løsning, der gør, at vi kan håndtere det. Vi skal have en fælles løsning i Europa, som alle tager del i, og samtidig en stærk integrationsindsats, som begynder med det samme.

Vi har så sent som i den her weekend i Radikale Venstre lanceret et nyt integrationsudspil. Der er andre veje at gå end at holde flygtninge isoleret, forarmede og passive. Det er uværdigt og skadeligt for flygtninge at blive fastholdt i passivitet, men det er også en direkte uklog strategi, hvis vi ønsker, at de her mennesker bliver et aktiv for vores samfund. Derfor handler vores svar om at få flygtninge til at bidrage fra dag et til deres egen selvopretholdelse og selvfølge- lig også til det lokale samfund, som de bliver en del af, allerede mens de er i asylcenteret.

Vores svar er både værdige og realistiske. Øget bistand til nærområderne. Ingen nedskæring af udviklingsbistanden. Det har vi i modsætning til regeringen fundet råderum til i vores finanslovsudspil. Vi skal have fælles løsninger i Europa, ordnede forhold ved EU's ydre grænser, fælles modtagecentre, fælles fordeling af flygtninge i EU og en fremrykket integrationsindsats, så praktik, kompetenceafklaring, uddannelsesvurdering bliver faste elementer i tiden i asylcenteret, og så sporene til et aktivt liv med selvforsørgelse er lagt, lige så snart flygtningene kommer ud i kommunerne. Men det, regeringen og støttepartierne her gør, er alle de her mærkværdige krum- spring for at gøre os uattraktive. Det virker ikke. Regeringen har ikke nedbragt antallet af flygtninge i Danmark, selvfølgelig ikke. Det kan man kun, hvis man er villig til at deltage i fælles løsninger, og det kræver også, at man vil investere i fællesskabet på fællesskabets præmisser.

Kl. 16:40

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Tak til ordføreren. Godt. Så er der nogle korte bemærkninger, og den første er fra Dan Jørgensen.

Kl. 16:40

Dan Jørgensen (S):

Tak. I forbindelse med, at regeringen fremlagde de her forslag, som nu er mundet ud i et lovforslag, udtalte De Radikales leder Morten Østergaard, at Sverige er et foregangsland, når det kommer til flygtninge. Mener ordføreren, at det ville være bedre, hvis vi i Danmark førte samme asylpolitik som Sverige?

Kl. 16:41

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Ordføreren.

Kl. 16:41

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg synes, at Sverige har løftet et gigantisk ansvar. Det er jeg sikker på at jeg er enig med min partiformand i. Det er beundringsværdigt, at Sverige har løftet en så stor opgave, som svenskerne har. Jeg er rigtig glad for den politik, som ordførerens parti og mit eget førte sammen i regeringen. Det var en balanceret udlændinge- og integrationspolitik, hvor vi satte integration først og behandlede folk værdigt. Der blev gået på kompromis fra begge parter, men det var en værdig og balanceret politik. Den er jeg rigtig ærgerlig over at Socialdemokraterne har forladt.

Kl. 16:41

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Hr. Dan Jørgensen.

Kl. 16:41

Dan Jørgensen (S):

Jeg savner også at sidde i regeringen med ordføreren, men det var nu ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte, om ordføreren er enig med sin formand i, at Sverige er et foregangsland, når det kommer til flygtninge, og om vi i Danmark burde kopiere Sveriges asylpolitik.

Kl. 16:42

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Ordføreren.

Kl. 16:42

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Nej, jeg er enig med min formand i, at Sverige er et foregangsland i forhold til at løfte en kæmpe opgave. Hverken min partiformand eller jeg mener, at vi skal kopiere andre landes politik. Det eneste, som er helt afgørende her, er sådan set, at vi er villige til at føre politik sammen. Det gælder med svenskerne, det gælder med tyskerne, og det gælder med de øvrige europæiske lande. Og lige præcis ordføreren må jo vide bedre end nogen, hvor afgørende det er at finde løsninger sammen på fællesskabets præmisser, for hvis man insisterer på, at det kun er ens egne præmisser, der gælder, så finder man aldrig fælles løsninger, hvad der sikkert er bekendt for ordføreren, idet han har brugt lang tid på netop det.

Kl. 16:42

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Hr. Marcus Knuth.

Kl. 16:43

Marcus Knuth (V):

Tak. Ordføreren bruger ofte omfordelingen af flygtninge i Europa som den gyldne løsning på den her situation. Taget i betragtning at EU mig bekendt har omfordelt nogle få hundrede ud af cirka 120.000 flygtninge i Europa, hvor godt synes ordføreren så selv, det går med EU's omfordeling af flygtninge?

Kl. 16:43

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Ordføreren.

Kl. 16:43

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det går helt elendigt, fordi EU er os selv, og så længe der ikke er nogen statsledere, der vil stå frem, sådan som enkelte gør, så længe den danske statsleder, hr. Lars Løkke Rasmussen, ikke vil tage et ansvar for fællesskabet, så kommer der selvfølgelig ingen løsning. Der kommer ingen løsning, før der er nok statsledere, der har modet til at tage ansvar på fællesskabets vegne. Gør man det på sine egne præmisser alene, råber ad sine naboer og siger, at de har de forkerte præmisser, jamen så får man ingen løsning.

Kl. 16:43

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Hr. Marcus Knuth.

Kl. 16:43

Marcus Knuth (V):

Hvis ordføreren anerkender, at EU's omfordeling af flygtninge går elendigt, hvordan kan det så være ordførerens bedste svar på løsningen af flygtningekrisen? Hvis man kigger på de østeuropæiske lande, som har meldt ud, at de ikke agter at deltage, og hvis man kigger på de flygtninge, der måske søger om ophold i f.eks. Tyskland, men så vil få at vide, at nu skal I til Rumænien, hvor I ikke er ønsket, så kommer det jo aldrig nogen sinde til at virke. Jeg er enig i, at det er

en elendig løsning. Har ordføreren ikke et bedre løsningsforslag end det?

Kl. 16:46

Kl. 16:44

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):
Ordføreren.

Kl. 16:44

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Løsningsforslaget, der er fremlagt fra Kommissionen, er et rigtig godt forslag. Det er en rigtig god løsning. Men EU består af medlemslande, og medlemslande skal melde sig ind. Jeg er sådan set meget bekymret og meget optaget af, om vi nogen sinde kommer frem til de fælles løsninger. Det er jeg sådan set helt enig med ordføreren i. Men jeg synes bare, at det står meget tydeligt prentet, at hvis ikke man vil tage ansvar for fællesskabet, så finder man ingen løsninger, for ordføreren kommer jo heller ikke med noget bud på løsninger. Der er jo kommet flere asylansøgere til Danmark, til trods for at det var Venstres erklærede mål, at der skulle komme færre.

Kl. 16:45

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:45

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg har hørt, at De Radikale har den opfattelse, at der et eller andet sted også er en grænse for, hvor mange flygtninge vi kan modtage i Danmark. Det er lidt svært at få Det Radikale Venstre til at sige, hvornår vi så nærmer os den grænse – om vi har nærmet os den på nuværende tidspunkt, eller om vi allerede er der. Så det kunne jeg godt tænke mig om fru Sofie Carsten Nielsen kunne sætte lidt flere ord på. Altså, hvor mange flygtninge vurderer Det Radikale Venstre Danmark kan rumme? Hvor lang tid kan vi blive ved med at tage imod så mange mennesker, som vi gør på nuværende tidspunkt? Er det noget, der bare kan fortsætte og fortsætte, eller hvornår når man dertil, hvor selv De Radikale siger, at nu må det stoppe?

Kl. 16:45

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):
Ordføreren.

Kl. 16:45

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Ordføreren vil måske vide, at det er et fantastisk godt spørgsmål, som Dansk Folkeparti stiller rigtig ofte. I lørdags var jeg til en debat på Det Radikale Venstres nytårsstævne på Nyborg Strand, og der fik ordførerens partiformand det samme spørgsmål. Han blev faktisk bedt om på et stykke hvidt papir at skrive et tal – det tal, som Dansk Folkeparti mener er maks. for, hvad Danmark kan rumme. Da svarede ordførerens partiformand så klogt, synes jeg, ved at sige, at sådan kan man ikke stille det op. Man kan faktisk ikke skrive sådan et tal på et stykke papir, for det afhænger af utrolig mange ting. Jeg tror bare, jeg vil henholde mig helt til ordførerens partiformand i den her sammenhæng.

Kl. 16:46

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Er der yderligere en kort bemærkning? Nej. Så der er ikke flere korte bemærkninger. Var der yderligere en kort bemærkning? Jeg spurgte, om der var yderligere en kort bemærkning. Hr. Martin Henriksen vil gerne have ordet igen.

Martin Henriksen (DF):

Jeg er enig i, at vi har en utrolig klog formand i Dansk Folkeparti, så det vil jeg godt kvittere for. Der er vi i hvert fald enige.

Det er jo bl.a. også derfor, vores partiformand i dag har fremlagt en række forslag til, hvordan man yderligere kan begrænse tilstrømningen. Det er jo, fordi vi i Dansk Folkeparti har den opfattelse, at der er kommet for mange. Derfor vil jeg bare gerne vide, om Det Radikale Venstre også har den opfattelse, at der er kommet for mange. For hvis man har den opfattelse, må man jo også begynde at være med til at tage nogle initiativer, som går på, hvordan tilstrømningen kan begrænses. Så er det jo fint nok, at man siger, at EU skal tage sig af det, men det magter EU jo åbenlyst ikke. Så må man jo også på et eller andet tidspunkt nå frem til en erkendelse af, at det, som man har sagt indtil nu er løsningen, ikke er løsningen, og så må man jo også selv komme med nogle bud på, hvordan vi kan begrænse tilstrømningen til Danmark.

Så kan vi forvente, at Det Radikale Venstre på et eller andet tidspunkt her i Folketinget vil begynde at komme med forslag til, hvordan man kan begrænse tilstrømningen, eller kan det bare blive ved?

Kl. 16:47

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):
Ordføreren.

Kl. 16:47

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Radikale Venstre har fremlagt en lang række forslag til, hvordan man kan begrænse tilstrømningen af flygtninge til Europa og derfor også til Danmark, fordi tingene hænger sammen. Det handler om en massiv indsats og yderligere støtte til nærområderne. Det handler om ikke at beskære udviklingsbistanden, som ordførerens parti har advokeret for og i øvrigt også fået gennemført. Og det handler om at kaste sig ind i løsninger på fællesskabets præmisser. Der er en lang, lang række forslag.

Det, der jo er interessant ved ordførerens spørgsmål, er, om man går ned i sagen og stiller spørgsmålet: Hvad er problemet? – før man kommer med løsningen. Det er man jo nødt til at definere. Problemet er, at der er meget krig i verden, og at vi ikke løser det, som skaber flygtningestrømmene. Derfor har end ikke ordførerens parti været i stand til at håndtere det at skabe en mindre tilstrømning til Danmark. Mens ordførerens parti har haft magten sammen med denne regering, er der kommet flere asylansøgere til Danmark.

Kl. 16:48

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Nu er der ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste i rækken af ordførere er hr. Jacob Mark.

Kl. 16:48

(Ordfører)

Jacob Mark (SF):

Jeg skulle lige skrive en ekstra note på. Man kan jo stå og blive inspireret, mens man hører de andre politikere.

Der er så mange ting at sige om det her lovforslag. Det er et meget stort lovforslag på mange, mange sider. Jeg viste det til min roommate, der sagde, at det der kan man jo ikke nå at læse, men det kan man godt. Jeg vil alligevel forholde mig til nogle enkelte ting, som jeg synes er særlig alvorlige ved det her lovforslag.

Vi har travlt her i Folketinget, vi vedtager love, og der er nærmest hele tiden en journalist, der ringer, og da vi gik på juleferie, gik jeg sådan rundt og snakkede lidt med nogle forskellige politikere herinde, og der var en ting, vi alle sammen havde tilfælles, og det var, at vi glædede os til at komme hjem til familien, til at nyde ferien

sammen med dem, for vi syntes, at vi havde set dem for lidt. Sådan tror jeg egentlig at de fleste har det, altså at man bedst slapper af med familien, man er tryk med familien, og hvis man er væk fra sin familie for længe, kan man ikke rigtig koncentrere sig om de der daglige gøremål, fordi man tænker på, hvordan de egentlig har det.

Det her forslag vil betyde, at flygtninge, der er kommet til Danmark, fordi de er flygtet fra krig og nød, skal undvære deres familie i længere tid, end jeg tror nogen af os egentlig kan forstå. Det vil betyde, at de skal vente tre hele år på at se deres familie igen – 3 år. Jeg synes, at det er hårdt ikke at se min familie i 3 uger.

Da jeg var i Aarhus før jul for at besøge nogle modtagecentre for flygtninge, mødte jeg tre beboere, der lige var kommet til Danmark. Vi står og snakker sammen på sådan lidt gebrokkent engelsk, og de fortæller mig, at de sådan set rigtig gerne vil arbejde og de rigtig gerne vil gøre en indsats, og tak, fordi de må være her. De er jo simpelt hen så taknemlige, men de spørger mig også: Kan du ikke, please, få vores familie herop, fordi de er fanget dernede, og vi kan ikke tænke på andet? De siger, at de sidder inde i deres rum, når det bliver mørkt, og det eneste, de kan tænke på, er deres familie, der er fanget dernede. De smilte til mig, men man kunne se, at det ikke var den der ægte glæde.

Det stemmer jo sådan set meget godt overens med det, der står i høringssvaret, når Dansk Psykolog Forening og Røde Kors skriver, at en gennemførelse af forslaget kan føre til traumer og psykiske problemer for de berørte familier, fordi de skal undvære deres familie, som de holder af, så længe. Det er det ene sådan mere menneskelige, som bekymrer mig i det her lovforslag. Det andet mere juridiske, og det har jeg ikke så god forstand på, så der bruger jeg høringsvarene rigtig meget, er nemlig juraen i det her. Bryder vi med de konventioner, som Danmark så længe har holdt af og støttet sig op ad, som vi har været et foregangsland for at beskytte? Da jeg så høringsvarene, tænkte jeg, at det her er løgn.

Institut for Menneskerettigheder siger, at det her er et brud på den europæiske menneskerettighedskonvention, men de jo ikke de eneste. Det samme siger Advokatrådet, Amnesty International, DIGNITY, Red Barnet, SOS mod Racisme, Dansk Flygtningehjælp, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Bedsteforældre for Asyl og Retspolitisk Forening. Så mange siger på en gang, at det her er et brud med den europæiske menneskerettighedskonvention. Det bekymrer mig også. SF kan ikke bakke op om, at flygtninge skal vente 3 år på at se deres familie.

Så er der en anden del af det her forslag, der handler om, at betjente skal kropsvisitere og indkassere flygtningspenge, hvis de har mere end 10.000 kr. med. Jeg blev interviewet af en dygtig journalist en dag – jeg tror, det var på P1. Han havde fulgt de her flygtningestrømme, og han sagde, at det da var et mærkeligt forslag. Det første, de her flygtninge møder, er menneskesmuglere, som tager deres penge, så møder de kriminelle bander, som tager deres penge, og så ender det søreme med, at de oppe i Skandinavien møder nogle danske betjente, der så tager deres opsparing, hvis den er på mere end 10.000 kr.

Det fik mig så yderligere til at tænke på de betjente, som vi stiller i den her situation, for mange af de mennesker, der kommer herop, kan jo ikke tale engelsk. Hvordan skal de her betjente lige forklare dem det? Nu tager jeg lige dit ur, for det er altså mere end 10.000 kr. værd, eller nu tager jeg lige din opsparing, for der er mere end 10.000 kr. Hvordan skal den kommunikation lige foregå? Det synes jeg hverken vi kan byde betjentene eller de flygtninge. Vi burde have mere overskud.

Hvorfor gør man så det her? Det gør man, fordi det skal være mindre attraktivt at søge asyl i Danmark. Men kan man overhovedet bruge det ord? Altså, er det attraktivt? Der er da intet mindre attraktivt end at flygte fra sit eget hjemland, flygte fra sin familie. Så hvis vi vil løse den her krise, må vi skabe en lige verden, hvor der er min-

dre fattigdom, og hvor folk ikke er nødt til at flygte fra klimaforandringer, og vi må skabe stabilitet i Mellemøsten.

Vi har konkret foreslået et ekstraordinært flygtningebidrag, som skal finansieres ved at hæve beskatningen på de største aktieindkomster. Det behøver sådan set ikke være der, man finder finansieringen, men det er da én model, og vi vil have statsministeren til at indgå i en seriøs dialog i EU om et forpligtende EU-samarbejde; ikke bare det der med, om vi skal finde nogle løsninger, men faktisk sige: Hej, vi er Danmark, og vi vil gerne tage vores del af kvoterne. Det vil de største partier i den her sal stadig ikke sige ja til.

Apropos inspiration – sådan vil jeg slutte af – så sad jeg faktisk også og blev inspireret under hr. Marcus Knuths tale, for han sagde, at mine løsninger var så højtflyvende, så jeg skrev fire linjer, som jeg slutter med, som et lille digt.

Hvis alle løfter mere./ så vil der også komme færre./ men hvis alle spærrer sig inde./ så kan ingen lande vinde.

Det håber jeg ikke er højtflyvende.

Kl. 16:54

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Hr. Dan Jørgensen.

Kl. 16:54

Dan Jørgensen (S):

Tak for det. Anerkender ordføreren, at antallet af asylansøgere, der kommer til Danmark, også har en indflydelse på vores mulighed for at integrere de mennesker ordentligt?

Kl. 16:54

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Ordføreren.

Kl. 16:54

Jacob Mark (SF):

Ja, det anerkender jeg. Jeg synes, det er en mega interessant diskussion. Jeg har også heroppefra foreslået, at hver gang regeringen fremlagde en stramning, skulle de fremlægge et godt bud på integration, for det bliver helt afgørende for fremtiden.

Jeg synes sådan set også, det er vigtigt at sige ærligt, at man skal bremse tilstrømningen, men så synes jeg til gengæld også, det kunne være spændende med en dialog om, hvilke værktøjer der så er bedst til det. Tror man, det bremser tilstrømningen, at man ikke vil lade familier mødes i 3 år, eller tror man, det bremser tilstrømningen faktisk at give mere hjælp til nabolandene, faktisk at forpligte sig på en europæisk kvotefordeling?

Jeg tror bare, at ordførerens parti og mit parti er uenige om, hvordan vi bedst bremser tilstrømningen.

Kl. 16:55

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Hr. Dan Jørgensen.

Kl. 16:55

Dan Jørgensen (S):

Det tror jeg er meget præcist sagt, altså at vi er uenige om det. Det, jeg mangler i ordførerens holdning, er en tilkendegivelse af, hvad vi egentlig skal gøre nu. Det er jo lige nu, vi har integrationsproblemerne, det er lige nu, kommunerne døjer med at kunne håndtere de udfordringer, der kommer. Ordførerens vision om at lave fælleseuropæiske kvotesystemer med obligatoriske fordelinger og skabe nok penge til at hjælpe i nabolandene, så vi kan stoppe flygtningestrømmene, ligger jo i bedste fald mange år ude i fremtiden, og måske sker det aldrig. Så hvad skal vi gøre lige nu?

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):
Ordføreren.

Kl. 16:55

og som virkelig har behov for både beskyttelse og andet. Det er også derfor, vi har foreslået, at man hellere skulle tage ned i FN-erkendte flygtningelejre og hente flygtninge, frem for at det er folk, der har råd og muligheder og har forbindelser, der kommer hertil, og som får asyl.

Kl. 16:55

Jacob Mark (SF):

Vi skal starte med at være ærlige over for hinanden, tror jeg, og sige, at der ikke kommer nogen god løsning i morgen. Uanset hvor uværdigt et liv man giver flygtningene, vil der stadig komme flere. Det var også derfor, regeringen ikke kunne holde deres løfte om straksopbremsning.

Så lad os nu få det bedste ud af situationen og så kæmpe for de langsigtede løsninger imens. Lad os nu fremlægge en integrationsplan. Jeg synes, det var en fremragende plan, som Socialdemokraterne fremlagde lige op til valgkampen, hvor man vil få flere folk i arbejde, hvor man vil give børn bedre vilkår. Lad os starte med det, og så samtidig kunne SF og Socialdemokraterne sammen i EU foreslå en fælles EU-fordeling af flygtninge, stærke ydre grænser og fælles modtagecentre. Det ville være et skønt partnerskab i stedet for det her.

Kl. 16:56

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste i rækken af ordførere er hr. Naser Khader.

Kl. 16:56

(Ordfører)

Naser Khader (KF):

Siden september i år har Danmark og flere andre vesteuropæiske lande oplevet et enormt flygtningepres, men også et pres fra illegale indvandrere. Det er kun begyndelsen. Intet tyder på, at presset vil aftage. Presset skyldes især befolkningsudvikling, borgerkrige, fattigdom og social uro i flere lande i Afrika og Mellemøsten.

Der kommer en del reelle flygtninge til Europa, men der kommer også en del økonomiske flygtninge. Det er fair nok at forsøge lyk-ken, men det skal man ikke misbruge asylsystemet til.

Jeg vil i den sammenhæng gentage ting, jeg har sagt mange gange før. Vi løser ikke flygtningeproblemet ved bare at tale om at fordele dem. Vi løser flygtningeudfordringerne ved at gøre noget ved de grundlæggende årsager til, at folk flygter. Det, vi gør, er symptombehandling. Uanset hvor mange vi tager, uanset hvor mange vi fordeler, vil der blive ved med at komme flere.

I forhold til dem, der kommer flest af, folk fra Syrien, er det bedste at gøre at stoppe vanviddet i Syrien, men der er hverken politisk vilje til at stoppe vanviddet eller nogen handlinger. Men hvis ikke man kan stoppe vanviddet, så forsøg dog at beskytte civilbefolkningen, forsøg at ophæve de belejringer, der er i øjeblikket i flere byer i Syrien, hvor folk dør af sult. Men det er der ikke så mange, der taler om. Man taler helst om, hvor mange man skal fordele. Jeg kunne egentlig godt tænke mig, at fokuset blev flyttet helt ned til årsagerne til, at folk har grund til at flygte.

Jeg synes også, at man en gang imellem glemmer, at der i øjeblikket er en ikkefair fordeling af flygtninge. FN tager intet ansvar, der er intet vestligt ansvar i forhold til at fordele dem mere fair. Det er lande som Danmark, Sverige og Tyskland, der tager den største del. Et land som USA har kun givet asyl til 1.400-1.500 syrerere i en 3-årig periode. Japan har givet til 15, og de rige arabiske lande har ikke givet asyl til ret mange. Det synes jeg ikke er fair.

Det andet, jeg også vil pege på, er det nuværende asylsystem, vi har, for det er hamrende usolidarisk. Man skal komme til Danmark for at få asyl. Det vil sige, det kun er folk, der har råd til at komme her, der får asyl. De, der ikke har råd, de, der ikke har pengene, svigter man. Jeg synes, at fokus skal flyttes over på dem, der er dernede,

Men indtil det sker, er vi nødt til at stramme op, sådan at vi kan forebygge, at presset bliver større og større, og lovforslag nr. L 87 er faktisk en del af at forebygge, at der kommer et pres, for lovforslaget omhandler ændring af udlændingelov, og med lovforslaget skærpes den tidsmæssige betingelse for at opnå tidsbegrænset opholdstilladelse til som udgangspunkt 6 års lovligt ophold, og endvidere skal en række skærpede grundlæggende betingelser om bl.a. sprog og beskæftigelse opfyldes.

De, der kan og vil, og som gør en ekstra indsats, bliver faktisk belønnet ved at få en permanent opholdstilladelse tidligere end andre. Vi skærper også med L 87 inddragelse af opholdstilladelse, hvis man som flygtning tager ned på ferie i hjemlandet, straks efter man har fået opholdstilladelse, og der er flere elementer i lovforslaget.

Så alt i alt mener vi, det er et meget fornuftigt lovforslag med mange fordele. Vi har været med i aftalen, og vi støtter op om lovforslaget.

Kl. 17:01

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Der er foreløbig en enkelt kort bemærkning, fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 17:01

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tilbage i 2007 var hr. Naser Khader meget optaget af ikke mindst asylbørnenes vilkår. Og det var, fordi vi havde den her diskussion om, at der var børn, som tilbragte årevis i asylcentre, og at det blev de syge af. Hr. Naser Khader udtalte dengang:

Når asylsager kommer til at tage flere måneder eller år, skal asylansøgere have mulighed for at bo blandt os andre. Det er ikke holdbart at bo på asylcentre sammen med andre, der har det lige så dårligt som en selv; det får vi kun syge mennesker ud af. Citat slut.

Jeg synes faktisk, at det med, at det får vi kun syge mennesker ud af, var meget fint formuleret. Det er der jo også dokumentation for – og det er altså ikke mindst børnene, der tager skade.

Men med det her lovforslag fjerner man jo børnenes ret til at flytte ud af centrene. Altså, vi kommer tilbage til den situation, vi var i, hvor børn levede hele deres liv, hele deres barndom på et asylcenter. Hvordan kan De Konservative og hr. Naser Khader lægge stemmer til det?

Kl. 17:02

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Ordføreren.

Kl. 17:02

Naser Khader (KF):

Det, man skal huske på, er, at det ikke gælder alle asylansøgere, at det ikke gælder alle børn. De fleste asylansøgere kommer igennem systemet efter en kort sagsbehandlingstid. Det er de færreste, der bliver der i længere tid.

I forhold til de børn, der nu skal blive i asylcentre, vil jeg sige, at det faktisk er børn, der har forældre, som står til udvisning, som ikke er berettiget til at få asyl i Danmark, som ikke er berettiget til opholdstilladelse i Danmark, og som faktisk godt kan vende hjem til deres oprindelige hjemlande, men som ikke ønsker at skrive under på udvisningen. Jeg forstår egentlig ikke, at de forældre ikke skriver under. Hvis de virkelig vil varetage deres børns interesser, mener jeg, at de skal skrive under på udvisningspapirerne, sådan at de kan

- tage deres børn tilbage til det hjemland, som myndighederne siger at der er tryk og sikkerhed i; der kan de vende tilbage. Kl. 17:03
- Første næstformand** (Helle Thorning-Schmidt):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen. Kl. 17:03
- Johanne Schmidt-Nielsen** (EL):
Det er de afviste asylansøgere, vi taler om – dem, som har fået afslag på asyl, men som ikke kan udsendes, fordi det ville være i strid med internationale konventioner. Man kan ikke udsende dem med tvang. Det var det også tilbage i 2007, hvor hr. Naser Khader i, synes jeg, stærke vendinger kritiserede, at vi behandlede mennesker og børn på den måde. Jeg kan være helt enig med hr. Naser Khader i, at nogle gange kan man tage sig til hovedet og tænke: Hvorfor træffer forældrene de valg, som de træffer? Det gælder asylansøgere, det gælder forældre til danske børn, og det gælder alle mulige. Konsekvensen bliver bare, at vi får børn, som tilbringer 10, 12, 15 år på asylcentre.
Hvad har ændret sig fra 2007 til i dag? Det er den samme gruppe mennesker, vi taler om. Kl. 17:04
- Første næstformand** (Helle Thorning-Schmidt):
Ordføreren. Kl. 17:04
- Naser Khader** (KF):
Jeg synes heller ikke, det er godt for børnene at være i asylcentre i så mange år; det synes jeg faktisk ikke. Det bliver man syg af. Jeg er ikke tilhænger af, at de bliver der i så mange år, og jeg forstår heller ikke, at deres forældre træffer det valg. I 2007 var der også tale om endnu flere end dem, der stod til udvisning. Der var sagsbehandlingstiderne faktisk meget længere, end de er i dag. Så det var flere grupper end dem, vi taler om i forbindelse med det her lovforslag. Kl. 17:04
- Første næstformand** (Helle Thorning-Schmidt):
Fru Ulla Sandbæk. Kl. 17:04
- Ulla Sandbæk** (ALT):
Mange tak. Ministeren taler om, at hun gerne vil løbe en procesrisiko. Det vil sige, at hun godt er klar over, at det her er meget tæt på kanten af de internationale konventioner, som vi har tilsluttet os. Samtlige høringssvar siger jo også, at vi langt overskrider grænsen for, hvad der er tilladt. Er ordføreren også parat til at løbe en procesrisiko? Kl. 17:05
- Første næstformand** (Helle Thorning-Schmidt):
Ordføreren. Kl. 17:05
- Naser Khader** (KF):
Altså det, vi har vedtaget, er inden for konventionernes rammer, og hvis det ikke er det, må det afprøves. Det, vi har fået vide, er, at det er inden for konventionernes rammer. Kl. 17:05
- Første næstformand** (Helle Thorning-Schmidt):
Fru Ulla Sandbæk.
- Ulla Sandbæk** (ALT):
Alle høringssvarene siger jo det modsatte. Kl. 17:05
- Første næstformand** (Helle Thorning-Schmidt):
Ordføreren. Kl. 17:05
- Naser Khader** (KF):
Jamen det må komme an på en prøve. Kl. 17:05
- Første næstformand** (Helle Thorning-Schmidt):
Hr. Marcus Knuth har bedt om en kort bemærkning, men han er ikke til stede, så han får ikke ordet. Så er der ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Naser Khader. Den næste i rækken er ministeren. Udlændinge-, integrations- og boligministeren får ordet. Kl. 17:05
- Udlændinge-, integrations- og boligministeren** (Inger Støjberg):
Tak for indlæggene fra de forskellige ordførere. Folketinget har inden for forholdsvis kort tid vedtaget to lovforslag med ændringer på udlændingeområdet. Den 20. november sidste år fik myndighederne en række nye redskaber, der styrker mulighederne for at håndtere det store antal flygtninge og migranter, der indrejser til og opholder sig i Danmark, og den 11. december sidste år blev der indført mulighed for efter behov at iværksætte et transportøransvar ved rejser til Danmark fra et andet Schengenland, når der er indført midlertidig grænsekontrol. Jeg er glad for den opbakning, der har været til at gennemføre de enkelte lovforslag. Det er jeg, fordi det er helt nødvendigt at dæmme op for tilstrømningen af flygtninge og migranter til Danmark. Det er en meget stor udfordring for Danmark, som regeringen jo derfor også tager meget alvorligt.
Regeringen mener derfor også, at der er behov for at gøre mere. Vi vil føre en konsekvent udlændingepolitik. Venstre har længe ment, at vilkårene på asyl- og udlændingeområdet betyder noget for, hvor attraktivt det er at søge til et land. Jeg tror faktisk, at de fleste i dag deler den overbevisning – i hvert fald den, at opholdsvilkår betyder noget for tilstrømningen til et land. Bl.a. derfor har regeringen som noget af det første indført en ny og lavere integrationsydelse. Med det lovforslag, der er under behandling i dag, vil regeringen stramme yderligere op på vilkårene. Det skal være markant mindre attraktivt at søge til Danmark. Vi har allerede taget imod et historisk højt antal asylansøgere. Skal Danmark kunne håndtere integrationen af flygtninge og andre udlændinge, er det nødvendigt, at indrejsetallet holdes på et fornuftigt niveau. De enkelte forslag er selvfølgelig af forskellig karakter og har forskellige afsæt, men de sigter også alle sammen imod at begrænse indrejsetallet af hensyn til integrationen.
Regeringen foreslår med lovforslaget at udskyde adgangen til familiesammenføring til udlændinge med midlertidig beskyttelse, således at den gældende periode på 1 år forlænges til 3 år. Vi foreslår også, at gebyrerne på familiesammenføringsområdet genindføres. Retten til at opholde sig permanent i Danmark er et privilegium, og også derfor foreslår vi, at kravene til permanent opholdstilladelse skærpes, bl.a. ved at der stilles større krav til dansk kundskaber og til beskæftigelse. Og vi foreslår, at den særlige lempelige adgang til permanent opholdstilladelse for flygtninge afskaffes.
Med hensyn til regeringens forslag om at inddrage asylansøgere midler har der været en del kritik og mange, mange misforståelser – måske også til tider bevidste misforståelser. Lad mig dog starte med at understrege følgende: En asylansøger, der kommer her til landet, får kost og logi dækket af myndighederne. Sådan er det klare ud-

gangspunkt i dag, og sådan skal det selvfølgelig også være fremover. Men medbringer asylansøgeren tilstrækkelige midler, må asylansøgeren selv dække udgifterne til kost og logi. Sådan er det også i dag, og sådan bør det grundlæggende også være fremover. Det er efter min opfattelse et rimeligt og helt fair princip, at det offentlige ikke skal betale for dem, der kan klare sig selv, heller ikke når det drejer sig om asylansøgere. Reglerne bygger således på samme principper som reglerne for kontanthjælpsmodtagere, nemlig at den, der kan klare sig selv, ikke skal modtage hjælp fra det offentlige. Men der er nu engang forskel på være asylansøger og på at være kontanthjælpsmodtager. Man kan derfor ikke helt sammenligne reglerne.

Kl. 17:10

Det er selvfølgelig ikke rimeligt, at en asylansøger, der rent faktisk har midler nok, holder disse skjult for myndighederne og samtidig modtager hjælp fra myndighederne. Regeringen ønsker derfor med forslaget at give myndighederne mulighed for at tage asylansøgers midler i bevaring, hvis der er nogen. På den måde sikrer vi, at den, der kan betale for egen kost og logi, også kommer til at betale.

Det er på den baggrund min opfattelse, at forslaget i sin grundsubstans er både rigtigt og rimeligt. Det betyder naturligvis ikke, at en asylansøger skal fratages alt, hvad asylansøgeren medbringer. Der skal være rimelighed i reglerne, og det skal ske i respekt for den enkelte.

Netop spørgsmålet om, hvad en asylansøger må få lov til at beholde, har givetvis givet anledning til en del debat. Jeg har fra regeringens side lyttet til de bemærkninger, der er kommet fra de øvrige partier, som bakker op om regeringens lovforslag, og der skal jo nu engang 90 mandater til for at få et flertal. På den baggrund er der opnået enighed om at justere forslaget således, at der i relation til asylansøgere skal tages udgangspunkt i følgende principper:

Konter tages alene i bevaring, hvis der er tale om beløb på over 10.000 danske kroner.

Genstande af større økonomisk værdi, dvs. over 10.000 kr., tages i bevaring, dog således, at personlige genstande med en særlig affektionsværdi ikke vil blive taget i bevaring.

Ændringen indebærer, at beløbsgrænsen for konter forhøjes fra de 3.000 kr. til 10.000 kr. Ændringen indebærer endvidere, at genstande med en særlig affektionsværdi helt undtages. Der sigtes hermed selvfølgelig til genstande, som asylansøgerne har en særlig følelsesmæssig tilknytning til af personlige årsager, og som normalt ikke kan erstattes af en nyindkøbt genstand. Det fremsatte lovforslag indebærer, at genstande med personlige affektionsværdi som udgangspunkt er undtaget og kun kan tages i bevaring, hvis de har en betydelig værdi. Og nu foreslås de så helt undtaget.

Regeringen vil stille et ændringsforslag, der er i overensstemmelse med det, jeg lige har anført.

De øvrige forslag, som indgår i L 87, er følgende: Ydelser til asylansøgere nedsættes, og adgangen til at blive indkvarteret i særlige boliger uden for asylcentre afskaffes. Desuden skal det tillægges betydelig vægt i forbindelse med afgørelser om inddragelse af opholdstilladelse, hvis flygtninge rejser på ferie i hjemlandet, når de har oplyst, at de risikerer forfølgelse, og har fået opholdstilladelse på det grundlag. Og endvidere foreslår regeringen at ændre kriterierne i forbindelse med udvælgelsen af kvoteflygtninge, således at der igen skal lægges vægt på den pågældendes mulighed for at blive integreret i Danmark.

I tillæg hertil vil regeringen tage en række andre initiativer, der også retter sig mod at stramme op på vilkårene, men som ikke kræver ændringer i udlændingeloven. For det første vil regeringen afskaffe statens betaling for transport til Danmark af familiesammenførte flygtninge. For det andet vil regeringen afskaffe den ekstraordinære asylrådgivning. Og for det tredje vil regeringen begrænse varigheden af opholdstilladelse til flygtninge.

I dag får konventionsflygtninge og udlændinge med beskyttelsesstatus opholdstilladelse i 5 år, og fremover vil det blive sådan, at udlændinge med konventionsstatus bliver meddelt opholdstilladelse i 2 år med mulighed for forlængelse med 2 år. Udlændinge med beskyttelsesstatus vil blive meddelt opholdstilladelse i 1 år med mulighed for forlængelse med 2 år, og udlændinge med midlertidig beskyttelse, der i dag meddeles opholdstilladelse i 1 år med mulighed for forlængelse i 2 år, vil fremover blive meddelt midlertidig beskyttelse i 1 år ad gangen i de første 3 år, de er her.

Samlet set er det regeringens mål, at initiativerne sammen med de initiativer, som allerede er gennemført, og de øvrige initiativer, som regeringen vil tage skridt til, fører til, at antallet af asylansøgere i Danmark holdes på et fornuftigt niveau, så vi får mere luft til at integrere dem, der allerede er her. Og det må søreme da være målet for os alle sammen. Danmark har et ansvar for at hjælpe mennesker på flugt, og det gør vi bestemt også, samtidig med at vi har et ansvar for, at vort land hænger sammen. Det er det ansvar, som regeringen tager på sig nu.

Jeg ser frem til den videre behandling af lovforslaget og er naturligvis klar til at besvare alle de spørgsmål, der måtte opstå, både nu, men selvfølgelig også senere i forbindelse med behandlingen. Og så vil der i øvrigt være en teknisk gennemgang af lovforslaget senere på aftenen.

Kl. 17:15

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Der er et par korte bemærkninger. Den første er fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 17:15

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil gerne spørge til det her med, at der skal gå 3 år, før man kan få familiesammenføring. Det er jo altså de flygtninge, som får midlertidig beskyttelsesstatus, der nu skal vente 3 år på at få ægtefælle og børn i sikkerhed. Det er som oftest kvinder. Regeringens argument for at udskyde retten til familiesammenføring er, at dem, der får midlertidig beskyttelsesstatus, har et mindre varigt behov for beskyttelse end dem, der får det, der hedder konventionsstatus. Hvorfor, fru minister, er behovet for beskyttelse mere midlertidigt for en syrisk kvinde, der flygter fra krig, end for en syrisk mand, der flygter fra værnepligt? Hvorfor skal hendes børn stilles så meget ringere end hans?

Kl. 17:16

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Ordføreren – undskyld, ministeren.

Kl. 17:16

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Det beror jo alene på varigheden, og hvor lang tid vi forventer at mennesker skal være i Danmark. Og når det er sagt, er det jo også sådan – og det kan man jo lige så godt sige helt åbent og ærligt – at der ikke er nogen tvivl om, at spørgsmålet om familiesammenføringsregler også har en betydning for tilstrømningen til Danmark. Det er jo derfor, at ikke blot Danmark gennemfører opstramninger af familiesammenføringsregler, men at jeg kan se, at en række lande rent faktisk opstrammer i forhold til familiesammenføring.

Kl. 17:17

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

- Kl. 17:17 et krigsområde og er kvinde, og ikke skal, hvis man kommer fra et krigsområde og er mand. Kl. 17:20
- Johanne Schmidt-Nielsen (EL):**
Men prøv lige at svare på spørgsmålet, minister. Spørgsmålet lyder: Den syriske kvinde, der flygter fra krig, hvorfor er hendes behov for beskyttelse mere midlertidigt end behovet hos den syriske mand, der flygter fra krigen i Syrien? Og hvorfor skal hendes børn have færre rettigheder end hans? Det bliver jo konsekvensen. Det er i allerhøjeste grad kvinder, der får midlertidig beskyttelsesstatus. Det er deres børn, som skal vente 3 år på at komme i sikkerhed. Som sagt vil jeg gerne have et konkret svar: Hvorfor er den syriske kvindes behov for beskyttelse mere midlertidigt end den syriske mands? Kl. 17:18
- Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):**
Ministeren. Kl. 17:18
- Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):**
Nu er det jo myndighederne, der afgør, hvilken beskyttelsesstatus man får, når man kommer til Danmark. Den beskyttelsesstatus, man får, beror jo på en vurdering af, i hvor lang tid man f.eks. forventer at vedkommende skal beskyttes, og på hvilken baggrund vedkommende skal beskyttes. Det er jo deri, at svaret skal findes. Kl. 17:18
- Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):**
Fru Ulla Sandbæk. Kl. 17:18
- Ulla Sandbæk (ALT):**
Jamen så vil jeg da godt lige følge op på det spørgsmål, for man må vel regne med, at den kvinde, som kun får 1 års beskyttelse, først kan vende tilbage til Syrien, den dag der ikke er krig længere. Men manden kan vel også vende tilbage til Syrien, den dag der ikke er i krig længere, for så er han jo ikke længere i fare for at blive indrullet i hæren. Så hvor er forskellen? Jeg kan stadig væk ikke se det. Kl. 17:18
- Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):**
Ministeren. Kl. 17:18
- Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):**
Jeg går ud fra, at fru Ulla Sandbæk er fuldstændig klar over, at det jo ikke er politiske tildelinger af beskyttelsesstatus, vi foretager i Danmark, men at det er myndighederne, der vurderer, hvilken beskyttelsesstatus man kommer her med. Hvis det var politisk, tror jeg måske nok, at man ville få med konventioner og internationale organisationer at gøre. Kl. 17:19
- Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):**
Fru Ulla Sandbæk. Kl. 17:19
- Ulla Sandbæk (ALT):**
Jeg kan da ikke se, at det her overhovedet har noget at gøre med politik. Det er da rent faktisk, at det bliver sagt, at hvis man er mand, og hvis man er i fare for at blive tvangsindkaldt til hæren, så har man altså ikke konventionsstatus, men hvis man er kvinde og bare er flygtning, så har man konventionsstatus. Det har da ikke noget at gøre med politik, det har netop at gøre med, ud fra hvilke kriterier man tildeler status her. Så jeg kan stadig væk ikke forstå, hvorfor man skal vente 3 år på at få familiesammenføring, hvis man kommer fra Kl. 17:20
- Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):**
Ministeren. Kl. 17:20
- Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):**
Nu spurgte fru Ulla Sandbæk om tildeling af beskyttelsesstatus, og der kommer jeg jo rent faktisk fru Ulla Sandbæk i møde, i og med at jeg jo netop siger præcis som fru Ulla Sandbæk, at det ikke er en politisk tildeling af beskyttelsesstatus, der bliver foretaget i Danmark, men at det er myndighederne, der tildeler beskyttelsesstatus i Danmark. Og det er jo i øvrigt sådan, at når man kommer til Danmark, ved man jo ikke, hvilken beskyttelsesstatus man måtte få. Kl. 17:20
- Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):**
Hr. Jacob Mark. Kl. 17:20
- Jacob Mark (SF):**
Tak for det. I høringssvarene står der – det er Dansk Psykolog Forening og Røde Kors, der skriver det – at de her ændrede regler for familiesammenføring og det, at de mennesker vil være nødsaget til at undvære deres familie i 3 år, sandsynligvis vil føre til, at mange flere får traumer og psykiske problemer. Er ministeren enig i den analyse? Kl. 17:20
- Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):**
Ministeren. Kl. 17:20
- Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):**
Jeg er jo ikke psykolog, men det er da klart, at jeg læser sådan nogle høringssvar med interesse. Der er jo ikke nogen, der kan være i tvivl om, at man, hvis man kommer til Danmark, gerne vil have sin familie hertil – det ville jeg også, hvis jeg var flygtning – men vi skal jo også hele tiden afveje det imod den opgave, som vi står over for i Danmark. Jeg synes jo sådan set, det er en ærlig sag at sige, at jeg ønsker at begrænse tilstrømningen til Danmark, og et af midlerne til at begrænse den er ved at stramme op i familiesammenføringsreglerne. Det er jo sådan set fuldstændig den samme erkendelse, som de også er nået frem til i andre lande. Kl. 17:21
- Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):**
Hr. Jacob Mark. Kl. 17:21
- Jacob Mark (SF):**
[Lydudfald] ... i den vurdering af, hvad der er vigtigst, er det vigtigere for ministeren, at der kommer lidt færre – hvis der da gør det, for det er ikke bevist at der vil gøre det med det her lovforslag – end at flygtningenes mentale sundhed er god. Vil ministeren så igangsætte nogle initiativer til at hjælpe de mennesker, der skal vente på deres familie i 3 år, ved at give dem nogle tilbud, der er rettet mod mental sundhed, eller hvad ved jeg? Kl. 17:21
- Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):**
Ministeren.

Kl. 17:21

Kl. 17:24

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

For det første mener jeg nu, at vi behandler asylansøgerne i Danmark på en helt ret og rimelig måde. Og får man tildelt asyl, så man får flygtningestatus i Danmark under den ene eller den anden form, så mener jeg bestemt også, at vi behandler folk helt ret og rimeligt og ganske udmærket.

Når det er sagt, kan man jo ikke afveje hensynene på den måde, som hr. Jacob Mark forsøger at gøre. Jeg har, synes jeg selv, en forpligtelse til at passe godt på Danmark, og det handler både om at passe på økonomien i Danmark, men jo i høj grad også det værdisæt, det fundament, som vi har bygget vort land op på baggrund af. Og i og med at jeg mener, at antallet betyder noget, så har jeg også en forpligtelse til at sørge for, at der ikke kommer flere asylansøgere og flygtninge til Danmark, end vi kan nå at integrere efterfølgende.

Kl. 17:22

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 17:22

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg er helt enig med ministeren i, at vi skal passe på det værdisæt, vi har i Danmark, og derfor er jeg også optaget af, hvad det er, der gør, at børnefamilier ikke kan bo andre steder end på et asylcenter, når de enten er ansøgere eller de ikke kan sendes tilbage. Og derfor er jeg lidt optaget af at høre, om ministeren er enig med sin tidligere parti-formand i, at der er en grænse for, hvor længe børn skal opholde sig på et asylcenter.

Kl. 17:23

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Ministeren.

Kl. 17:23

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes ikke, det er hensigtsmæssigt, at man tilbringer sin barndom på et asylcenter. Jeg kender sådan set ikke ret mange mennesker, der synes, det er særlig hensigtsmæssigt. Når det er sagt, har forældrene jo altså her også selv en forpligtelse. For er man f.eks. afvist asylansøger, er man jo afvist, fordi man kan rejse sikkert hjem til det land, man kommer fra, og så synes jeg også, man har en forpligtelse til rent faktisk at rejse. Så jeg mener rent faktisk sat på spidsen, at forældrene jo selv har et ansvar for ikke at bringe deres børn i den her situation.

Kl. 17:24

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 17:24

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jo, men det er der jo rigtig mange forældre der har. Det gælder jo desværre også danske forældre, der ikke tager vare på deres børn, og derfor er jeg nødt til at spørge igen: Hvor længe kan et barn opholde sig i, bo i et asylcenter ifølge ministeren? Kan man fejre 10-årsfødselsdag på et asylcenter med ministerens godkendelse?

Kl. 17:24

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Ministeren.

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Jamen hvis forældrene ikke vil anerkende det afslag, som de har fået, så kan det jo gå hen og blive konsekvensen, om end jeg jo heller ikke synes, det er en lykkelig situation. Men det kræver jo, at forældrene rent faktisk også accepterer den afgørelse, der er truffet, og så kan man være enig eller uenig, og man kan ønske, at man kan blive boende i Danmark, og det kan jeg sådan set godt forstå at der er mange der gør. Men der bliver jo – kan man sige – truffet afgørelser ud fra en samlet vurdering af, om nogen er personligt forfulgt eller ej. Og hvis man ikke opnår asyl i Danmark, er det jo, fordi det vurderes, at man kan rejse sikkert hjem igen, og så har man en forpligtelse til at gøre det.

Kl. 17:25

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:25

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Der er jo mange gode initiativer og tiltag i lovforslaget, som behandles her i dag, tiltag, som vi håber kan være med til at begrænse tilstrømningen. Men selv om det er markante stramninger, kan man jo godt være lidt bekymret for, at det så ikke vil være nok, og derfor er spørgsmålet, om ministeren er åben over for at drøfte yderligere stramninger af asyl- og udlændingepolitikken, al den stund at det jo desværre ser ud til, at migrantstrømmen fortsætter ind i Danmark, hvor det ligger på et meget højt niveau.

Kl. 17:25

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Ministeren.

Kl. 17:25

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Det gode er, at jeg ved, at Dansk Folkeparti i hvert fald altid er beredvillige i forhold til at komme med nye forslag i forhold til stramninger på udlændingeområdet, og så er der da i hvert fald basis for en god debat.

Jeg mener, at vi med det lovforslag, vi står med her, gennemfører en meget markant opstramning på udlændingeområdet – det hører jeg også Dansk Folkeparti sige – og derfor mener jeg selvfølgelig, at det her vil have en effekt. Omvendt set vil jeg også sige, at jeg jo ikke kan afvise noget – det ville også være meget forkert – og jeg vil selvfølgelig altid høre på de gode forslag, der måtte komme fra både den ene og den anden side af Folketingssalen. Men som det ser ud for nuværende, mener jeg rent faktisk, at det handler om at få gennemført de opstramninger, der ligger her, og få dem ført ud i livet, og så håber jeg bestemt – og det har jeg også en formodning om – at det alt andet lige vil være med til at begrænse tilstrømningen til Danmark. For det er målet, det synes jeg lige så godt man kan sige som det er. For vi skal kunne følge med, og det skal vi både på den økonomiske front, men det skal vi også, når det gælder værdisættet.

Kl. 17:26

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Der er ikke ønske om yderligere korte bemærkninger, og derfor vil jeg sige tak til udlændinge-, integrations- og boligministeren.

I det hele taget er der ikke flere, der har bedt om ordet, og derfor er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 17:27

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Helle Thorning-Schmidt):

Det betyder så også, at der ikke er mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 14. januar 2016, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 17:27).
